

בעזרי"ת

קונטרס

אספקלריה של תורה

אוסף מאמרים

בענין שומאת הציונות - בצביון של דת

בעזה"ת

אספקלריה של תורה

אוסף מאמרים מהרה"ג

רבי ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א

בעניני הבחירות לשלטון הציוני בארה"ק
אשר פורסם על גבי גליוני החומה

יו"ל ע"י הוצאת ספרים

"חומת ירושלם"

מוסדות תורה ויראה

בעיה"ק ירושלים תובב"א

אדר תשס"ו

ניתן להשיג את הקונטרס

ישיבת תורה ויראה

בעל התניא 11 ירושלם

כולל יראי השם

אצל הר"ר אהרן שלמה הלוי קאצינעלנבויגען שליט"א

לא נצחון

א.

ימי התגברות החושך לנגדינו, שוב מבלבלים ומסיתים להתכלל בתוך כפירה הציונית, שוב משמיעים לנו לאמר, כתבו לכם על קרן קלפי הבחירות שאין לכם חלק ר"ל בקדושות ישראל ובחירתם לעם סגולה, אלפים מישראל יצעדו להקלפי להחליף זיקי אמונה הקדושה באמונה הציונית ר"ל ולהודות על מדינתם.

הכרוז נשמע מהגדולים השונים, חדשים וגם ישנים, כרוז קרי בחיל! קל קרנא ומושרקויתא וכל זני זמרא פלחון לצלמא! השקרים ושקרי שקרים מתרבים. המינות מתפשט גם חלל האויר מלא זוהמה, שארית ישראל החלש והדל מעומדים שוב לפני נסיונות חדשות. כל ההסברים לא יועילו בימי זעם הבחירות הטמאות, כל הראיות וכל ההוכחות וכל דברים הפשוטים והממשיים לא יכנסו באזני ההמון המשוכר בשכרות זרם ההסתה לע"ז, ואין לקוות על שינוי בדעת ההמון מאת כל מאמץ מצידינו להודיע האמת הברור נוסף על זה חוסר האמצעים, מיעוט מספרנו ותשות כוחנו, ומי יעמוד נגד הרע הכולל בעת שליטתו, בימי ההסתה הגדול באחרית ימי עולם.

אין אדם חוטא אלא א"כ נכנס בו רוח שטות. חוץ מן רוח שטות המיופה והמחוזק בהשפעת כח השטן אין להלום הרצון וההגיון של שומר תורה להשתתף בבחירות עבודה זרה הציונית. כל הטעמים השטחיים שבהם השתמשו הדתיים האגודאים להסית את שארית ישראל להתפגם ולהשתתף בבחירות, נתכחשו מפעם לפעם ע"י המסיתים בעצמם, בעת בחירות כנסת מינים הראשונה השתמשו השכירים האגודאים במטרה בכדי ליסד הצלם ע"פ תורה או בהשם אשר הס"מ בעצמו קבעו "מדינה על פי תורה". אמרו אז שלזה צריכים כוחות מאורגנים בשיתוף כל מיני דתיים בחזית דתית מאוחדת, גם לרבות המזרחי הישן והפועל המזרחי, הצלת התורה ננהלה אז ע"י אלי' מאזור האגודאי ומשה אונה הפועל המזרחי, החוב קדוש על הצלת התורה מגוון זה הכיל חוזק גדול ונתמך מן פסוקים ומאמרי חז"ל ע"י הגדולים מן המזרחי החדש והישן יחד. הצלת התורה זו בהנהלת הרב לעווין והרב פישמאן באחדות, נשכח בימי בחירות כנסת מינים השני' לצערן ולדאבון לבם של הדתיים שלנו. האגודאים מתאוננים: לקול מצהלת המפלגות החילוניות נתפרדה החזית

הדתית המאוחדת, והצליח מעשה שטן וכו' אגודת ישראל נלחמה כל הזמן לקיום החזית הדתית תוך ויתורים שונים וכו' (המודיע כ"ח סיון תשי"ח וכ"ט סיון תשי"א) בבחירות לכנסת מינים השני' נמסרה הצלת התורה לידי אנשי איטשה מאיר ופא"י בלבד, למיעוטי אנשי מזרחי הישן שהדעת תורה של הגדולים לא בחרה בהם עוד להצלת התורה, כיון שהפועל המזרחי מאסו באיטשה מאיר וגרוריו.

ב.

ההסתה בימי בחירות כנסת מינים השני' היתה שרק איטשה מאיר ופא"י בידם להציל את תורה"ק רק בתאים הגבוהים של הממשלה אפשרית ההשפעה וההצלה" אמר איטשה מאיר, ע"י אגודת ישראל בזמן שהם לעצמם לבדם, יהדות החרדית המאורגנת היחידה, מצוה עלינו באמונת חכמים אמונה בחברי מוצגה"ת, לחזקם לקומם ולהדרם להגדיל כסאם ומשכורתם, ואם כי בעלי מסירת נפש האגודאים נתפרדו אז לשלש כיתות החוב קדוש ה' להשתתף בבחירות. הדעת תורה של הגדולים, לא הוקיעה את פא"י וגם המה נכללו בהחוב, כיון שראו ברוח קדשם כי אפשרית הצוותא גם אתר הבחירות ועל ידם תצמח הישועה ואיטשה מאיר יכנס וישב על כסאו במשרד הסעד, המסירת נפש וההצלת התורה במקומה עומדת.

מעשה של גיוס נשים דחתה את איטשה מאיר מהממשלה, ורק אחרי דחיתו מהממשלה נדחתה הגזירה לפי שעה מתוך לחץ יהדות החרדית בכל העולם כולו, הלחץ הזה דחה את הגזירה וגם את איטשה מאיר מכסאו. הנ"ל נתפרד במכתב לבן גוריון לא אהב את איטשה מאיר עוד. ולא הכניסו לממשלה גם אחרי שנדחתה הגזירה של גיוס נשים בכדי להראות שהדתי הלזה אינו משפיע עליו כלום, לא עם כניסתו ולא עם התפטרותו.

בימי בחירות כנסת מינים השלישית שמענו אחרת לגמרי, שרק ע"י שהייתו של איטשה מאיר באופוזיצ'י' כל זמן שירצה בן גוריון, תהי' הצלת התורה נגמרת אבל המסירות נפש של באי כח הגדולים הולכת ומתחזקת. אחרי מו"מ ארוך של חלוקת קנאה תאוה וכבוד בין איטשה והפא"י התריעה דעת תורה של "הגדולים" את תרועת שמחה שרק בהתאחדות פא"י ואיטשה הישועה קרובה לבוא, והחוב קדוש נתיסד אז בתוקפו, וכל מי שאינו משתתף בבחירות חבר הוא לאיש משחית.

בימי כנסת זו נגזרו גזירות שונות ונפרץ חומת השבת באופן רשמי, החוב קדוש והמצוה להשתתף בבחירות פועל רק בימי הבחירות, לאחר שהשיגו הנבחרים הכסאות האפשרות אז רק שטף מינות וחנופה לאדוניהם הציונים מפרנסיהם נשמע מפהם, פוגמים הנפשות ומטמאים הלבבות, יראי ה' הללו, כפי ההזדמנות והתנאים המחייבים חנופה זו או אחרת לנותני פשתם וצמרם, גם הגדולים אינם פועלים אז מאומה.

ג.

בימי בחירות כנסת הרביעית, שוב התחילו הגדולים עם דעת תורה אשר עמם לפעול ולהשפיע. האחדות שבין איטשה ופא"י נחלש מאד כי לא יכלו להתפשר עם הכסאות והמסירת נפש. אחרי מו"מ ארוך אחרי אונאה ורמאות שכל אחד מהצדדים רימא לחבירו בשעה מאוחרת בלילה האיר החוב קדוש! בחורים עם פיאות עמדו על המשמר לילה הזאת, ואחרי ההסכם של כסאות פרצו בשמחה וריקודים בפתאית יתירה, ברוך מרחיב גד! הגדולים בעצמם שמחו ביותר מן ההישג הזה וכן פרסמו בכרוזים "ב"ה הצליחה מועצת גדולי התורה" חוץ מן ההצלחה הגדולה הזאת מצאו טעמים חדשים ג"כ כנהוג בכל בחירות, הטעם של חזיר ושל מיסיון התחדש כרגע, העיקר לעקור את הפצת החזיר ומסיון, אם כפי הודעת "מחלקת הסברה" של איטשה מאיר נתוסף ונתחזק המיסיון למרות הצלחת מוגה"ת ומסירת נפש של הנציגים הידועים, אבל היו הטעמים הללו מוצלחים לפחות דעת ההמון, כי חדשים המה, גם כל נפש מישראל סולדת לשמע טומאת החזיר ורק נציגים אגודאים מסוגלים למלחמה זו אם כי שאר הדתיים ג"כ לא שכחו מהנשק המוצלח הזה של החזיר. כדאי לציין כי מועצת, "גדולי" התורה בעצמם השתמשו בזה, ופנו אל... הקונגרס הציוני בדעת תורה שלהם, כי הקונגרס יעזור למלחמת החזיר, אולי אכלו ע"י זה יותר ובאופן זה קיימו מצוות הגדולים לבכרו.

הגדולים הכריזו הפעם "חוב גדול" תחת החוב קדוש, ומלבד הטעמים החדשים והצורה החדשה של החוב, נוסף גם ענין חדש לגמרי, לאחר פטירת הגאון החסיד מבריסק זצ"ל זי"פו מכתב מהגאון ז"ל בזדון! כאילו הגאון מבריסק ז"ל שינה דעתו ח"ו וצוה להשתתף בבחירות ע"ז לטובתם של השכירים האגודאים, הזיוף הי' נראה לעין כל מבין, מדוע נתפרסם המכתב הזה דוקא אחרי פטירתו ז"ל? מדוע לא תמך בהשכירים

בבחירות הקודמות? מדוע נמסר המכתב לידי הזייפן לורנץ ולא לבניו שליט"א? מדוע לא ידעו מזה כלל בניו שליט"א ובאי ביתו? מדוע נכתב כפי התאריך של לורנץ "שלהי תמוז" שלושה חדשים קודם פטירתו? מדוע סתם שלהי תמוז ולא יום מסוים בכדי שיהי אפשר להזימו? מדוע לא נזכר בכל המכתב להשתתף בבחירות לטובת השכירים במפורש מדוע לא עשו השכירים משפט נגד "הצופה" של המזרחי הישן שפרסם באופן רעשני שהמכתב הזה הוא מזויף? מדוע לא פרסמו השכירים הזייפנים פקסמילה מהמכתב עם חתימת ידו של הגאון זצ"ל אבל כל זה לא מנע את השכירים האגודאים וגם את הגדולים מלהשתמש עם זיוף הזה, טעם חדש לבחירות חדשות, כדאי לציין כי יו"ר האגודה בארה"ב רב חריף ומפולפל משתמש גם היום עם "הכרעה" זו לטובת נצחון בעלי המסירות נפש שלו הנציגים הידועים וליראי וכו'.

ההצלחה זו של הפשרה לכסאות בין פא"י ואיטשה מכוחם של הגדולים לא נמשך זמן כביר, בן גוריון מאס באיטשה מלשמשו והכניס מינץ ע"ה תחתיו נתבטלה הצלחת הגדולים וגם מטרת חייו של איטשה דנן לישיב בממשלה, איטשה גייס גדוליו לבני ברק ושם התקיימה המחאה והעזקה הנוראה נגד פרצה הגדולה הזאת מניעת כסא מאיטשה, שם הודיעו בפירוש ללא כל בוש: שענין הבחירות זהו הענין של הגדלת כבודם של הגדולים: כבודם מתגדל בעת שדבריהן נשמעים ואלה הם דבריהם, הכסא בממשלה והממון הנלווה לזה שייך לאיטשה ולא לאחר דברים הללו המה דברי תורה ברורים שהגדולים עסוקים בהם זה זמן רב לבססו בכדי להציל את התורה, כבודם של הגדולים משוור בכבודו של איטשה הוא חופף עליהם בהמודיע והמה חופפים עליו.

ד.

הרבה טעמים נאמרו להשתתף בבחירות, ולישיב בממשלה, בכדי להשפיע בתוך תאים הגבוהים של הממשלה, לישיב בממשלה ולהשפיע שמה עם אהבת ישראל, לדבר על לב בן גוריון וחבריו שיחזרו בתשובה בסגנון אגודאי. להשתתף בבחירות להראות מספר הבוחרים הדתיים כמספרם של המק"י ... שהנציגים הדתיים ילחמו בהכנסת בנאומיהם ובחניפותיהם ובעיקר בעת ההזדמנות שהשכירים יש להם הכרעה לטובתו של בן גוריון בעת שצריך להם, על ידי זה יפעלו גדולות וכו' וכו', אם ישנם להטעמים הללו. ושם הגדולים בעת ייסדם החוב קדוש והחוב

גדול חשבו כי הטעמים הללו מכריעים, מדוע לא יבצע המשימות הגדולות והמטרות העיקריות הללו ראשי הפא"י? הלא מר מינץ ע"ה הבטיח הישגים הללו בדמותן וצביונם וכן הראה בעליל שצוער בצעדים הללו עצמם כמו איטשה הקודם לו מדוע לא הירשו הגדולים אותו לעשות המסירות נפש ולהוציא מכח אל הפועל הדברים העיקריים הללו להציל את התורה במסירות נפש בתוך גוב האריות? וכו' "הגדולים" בעצמם הראו לנו בבני ברק ברוב זעמם ובמחאה על כבודם כי כל הטעמים הללו המה הבל הבלים כל ההצלות משמשים רק לסנוור עיני הקהל הגדולים בעצמם גילו לנו שהכל שקר והתול, המה בטלו בביטול גמור את כל המטרות והמלחמות האגודאיות הללו, המה גילו לנו בבני ברק כי רק טעם אחד ישנו בכל הבחירות הראשונות השניות השלישיות הרביעיות. טעם אחד המבריש מן הקצה אל הקצה, טעם העיקרי היסודי האמיתי להשיג כבוד וממון עבור איטשה מאיר יקיר שביקרים, ילד שעשועים שכל בית ישראל מחוייב לדאוג עבורו להשתחוות רח"ל לעבודה זרה עבורו, לעבור לשמד הציונות עבורו: לחנך בניהם בחינוך של כפירה ומינות בכדי שהוא יירש הכבוד של מציל ומחנך בכדי שעל ידי חינוך הזה יושפע ממון במישרין ובעקיפין לצורכו, איטשה מאיר זהו הטעם האחרון וגם הראשון גם לרבות כבודם של הגדולים בעצמם שהוחלט שמה כי פני מועצת גדולי התורה כפני חמה.

ה.

אתה נגלית בענן כבודך על שם קדושך לדבר עמם: מן השמים השמעת הוד קולך גם כל העולם כולו חל מפניך ובריות בראשית חרדו ממך בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות וכו' זה הכל מכוון לדבר אחד שאיטשה מאיר יהי' שר בממשלת הס"מ דווקא הוא ולא אחר. כן הכריזו הצדיקים ביום חג הקדוש של שבועות העבר זמן מתן תורתנו הק' שביום הקדוש הזה צריכים לקבל עליהם כל היהודים לעשות בגוף ונפש למען הבחירות, ללכת לבחירות עבור איטשה הוא מצוה כמו הנחת תפלין הכריז גדול אחד, צדיק אחד בכרוזו מבאר שכל מי שאינו הולך לבחירות מנתק עצמו מהשורש ומי שהולך לבחירות מבטיח לו עולם הבא, "חוסו על נפשותיכם תנו כבוד לתורה וטוב לכם ולבניכם בזה ובבא! ע"כ לשון צדיק. כל מי שהולך לבחירות ועוזר לאיטשה הוא בכלל ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת כותב גדול

אחד, וכן יש ליתן ממצות מעשר לטובת קרן הבחירות ובלבד שלא הקדיש המצות הללו למצוות אחרות פרסם רב אחד בכל אופן קרן בחירות איטשה הוא מצוה, לקיים בהמצוה הזאת מצות מעשר, הכי אפשר להלום דברים בהגיון אנושי? הכי אפשר לכלכל השתוללות פראית כזאת? הכי אפשר שאנשים מישראל שאין להם החשבון של כבוד וממון ישמעו לדברים כמו אלה, אם לא בהרוח שטות שמתלבש בהאדם בעת החטא, רוח שטות שדברו עליו חכמינו ז"ל אין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות.

חשבונם של הגדולים בעצמם לפי שטחיותם יש להבין במאד. המאמץ הגדול שלהם בעונת הבחירות ובפרט בבחירות הנוכחיות, הגוזמאות וההפלגות שמפרסמים כהיום במצוה רבה איטשה מאירס זאת, הקדושים שיוצאים מקדושתם ונעשים תעמולני בחירות פשוטים זה חשבון ברור ובהיר. נצחונו של איטשה מאיר זה נצחון עצמם, מי ששומע לדבריהם לבחור באיטשה נגד כל הגיון שכלי הרי הבוחר הזה מכיר בדבריהם כדברי גדולי ישראל יש להאמין ולהכנע מעל כל חשבון והכרה. מי שהולך לבחירות עבור ג' מכיר בהם שהמה גדולי ישראל, באותה שעה שבחורים באיטשה וגרוריו לנציגים בכנסת המינים בה בשעה הבוחר בוחר בהם לגדולי ישראל, הבחירות המה בחירות בכפלים בנציגים לכנסת ובחברי מועצת גדולי התורה לגדולים, אלח נבחרים "לגאוני הדור" ואלה "לצדיקי הדור" והנה לקינו בכפלים ינחם ה' אותנו בכפלים.

1.

כן החשבון של השכירים עצמם יש להבין בנקל. הבחירות והכסאות המושגים ע"י הבחירות זה הכל מה שיש להם, זה פרנסתם, זה מחייתם. וזה כבודם, בלא זה אינם קיימים כלל בלא זה גם סמיכת הרבנות שלהם תתבטל, יתבטל "הרב" לעוין יתבטל "הרב" לורנץ, אולי אפשר ש"הרב" מנחם פרוש יישאר הודות לגדלותו בתורה ויראה. כן אפשר להבין ביותר קו התעמולה שלהם לבחירות שהולכים וכופלים פעם אחר פעם הענין של משמעת לגדולי התורה, דבר זה לא ימוש מתוך פיהם ללא הפסק יום אחד עד כדי גיעול נפש כי באמת אין להם שום דבר במה להופיע לעיני הקהל. כל מפלגה יש להם מצע ופרוגרם מה שרוצים מה שמשיגים ומה שחושבים. השכירים האגודאים שלנו יודעים שאינם רוצים כלום, שאינם חושבים כלום, ומשיגים רק הישיגים בהמודיע ו"במחלקת

ההסברה" הנוצר ממעות חינוך עצמאי בעת הבחירות. יודעים המה השכירים שלנו, שהקהל הרחב יודעים גם כן שהמצע שלהם, האידיולוגי שלהם, המה כסאות בעירי' ובכנסת ולעת רצון גם בממשלה, א"כ ההכרח להופיע בהטורור של משמעת לגדולי ישראל, ובעיקר, אמונת חכמים כלומר למעלה מן הדעת וכנגד הדעת, אפי' שיאמר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין ואם כי עד הנה אמרו לנו הגדולים רק על שמאל שהוא ימין התירוץ בצדו אמונת חכמים להאמין בהם ללא קושיות, אם אתה רואה שהכל תלוי בכבודו ושכירותו של איטשה, והאיך אפשר להתכלל בתוך העבודה זרה הציונית בשביל זה, התשובה לכל זה אמונה! כלומר הגדולים הם גדולים כ"כ שרק אמונה בדבריהם ללא כל חשבון הוא המינימום הנדרש ואם לאו אתה אפיקורס ופוקר בדברי חכמים הללו. הנשק של אמונה והגדלת כבודם של הגדולים הללו משתמשים בו השכירים בכפליים, אם להפחיד ולפעול בזה על המון התמימים המתפתים והמתפחדים מהשקר הזה, וגם דבר זה פועל על הגדולים בעצמם המשיגים תשלום מלא עבור עבודתם, ומכח זה אין להתפלאות על היגיעה הגדולה במשרד "העליון" של אגודת ישראל איך לסדר שמות החותמים בהכרוז של החוב וגם אין להתפלאות על הבקשה והדחיפה של אחדים להיות חתימותיהם נכללים בהכרוז של הבחירות כי דבר זה קובע ביותר.

אם לא כהרוח שטות שהשטן מטעה, הלא יש לשאול שאלה פשוטה, וכי באמת להגדיל כבוד התורה מותר לבזות דבריהם של הגאונים מרי קרתא דשופריא? וכי באמת הגאון מרן מהר"י דושינסקי זי"ע השומע לדבריו הרי הוא בכלל מבזה גדולי התורה? מרן הגאון מהרז"ר בענגיס זי"ע שחתם כמה פעמים על איסור להשתתף בבחירות, הכי באמת השומע לדבריו הרי הוא מבזה גדולי התורה? וכי הגאון הצדיק רמ"ח מסלאנים זי"ע הגאון הצ' רא"א מייזעס זי"ע והגאון האדיר ר' יונתן שטייף זי"ע שאסרו להשתחוות. לעבודה זרה עבור איטשה מאיר, השומע לדבריהם הרי הוא בכלל מבזה את התורה? וכן להבחל"ח דברי הגאונים הבד"צ שליט"א שאסרו לנו מפורש להשתתף בבחירות השומע לדבריהם הוא באמת בכלל חבר לאיש משחית? או זקני חכמי ירושלים הגאון ר' מרדכי לוי (שליט"א) [זצ"ל] זצ"ל הגאון ר' מרדכי הערים (שליט"א) [זצ"ל] הגאון ר' יוסף דינקילס (שליט"א) [זצ"ל] הגאון ר' מתתיהו דייויס (שליט"א) [זצ"ל] ועוד עשרות מחכמי ירושלם וכי ערכם נופל מן אלה

הגאונים והצדיקים מועצת החותמים שיש לשמוע לדבריהם ולהאמין בהם בגדר לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך, אפשר כי שמואלביץ וחברוני החדשים המה המכריעים? אבל סוכ"ס הגאונים החדשים הללו אחדים המה נגד הרוב. וכי יהי' זה פגיעה בכבודם שהרבה גאונים כאלה במספר, דעתם דעת תורה לבחור במזרחי, וכי יש מספר לגדולים, שדורנו הנוכחי נתברך בהם.

ז.

מן של כל בני הגולה הגה"ק מסאטמאר גאב"ד ירושלם (שליט"א) [זצ"ל] כתב חיבור ארוך בראיות ברורות מיסודן של דברי חז"ל והפוסקים, בירור דבריהם בבחירות הלכה למעשה, שאסור באיסור גמור מצד מצוות התורה להשתתף בבחירות עבודה זרה הללו, כל ההלכות השייכים להלכות עבודה זרה נאמרו על הבחירות הללו שהמה ואבזרייהו דידהו ביהרג ואל יעבור. וכי השיב אחד מהחותמים איזה תשובה נגד דברי תורה האמיתיים הללו? וכי יש להם להגדולים שום ראי' להיפך מדברי תורה"ק המבוארים בהספר ויואל משה? וכי יש לו לכבוד הרב הראש החותמים, רב בקי ומפולפל איזה ראי' הנבנית ע"י יסוד תורה"ק נגד דברי התורה הברורים המבוארים בספר היחידי של הדור הזה הס' ויואל משה, חוץ מן ההגיון המבואר בהמודיע, חוץ מהדברים שלוחש איטשה מאיר לגדוליו אין מפרסמים הגדולים בכל מיני הכרוזים שלהם הן מתוצרת הארץ, והן מתוצרת ארה"ב. אלא דברים שלבלרי המודיע רכשו להם הידיעות והנמוקים הללו לפני כמה שנים. הלא גם הנוסח שעליו חותמים כל הגאונים והצדיקים שעל דברי הנוסח הזה נאמר: לא תסור מן הדברים אשר יגידו לך, הלא זה נוסח עתונאי מובהק והכל יודעים ורואים שכל מלה ומלה היא עתונאית בכדי ליקח ולפתות דעת ההמון והנשים, אם היה אפשר לפתות ולהפחיד בחוב קדוש הלא החוב קדוש היה דעת תורה, אם כבר החוב קדוש ללעג ולקלס ממציאים חוב גדול וזה הי' דעת תורה לפי שעה כרגע זכינו למזל טוב לחוב גמור! ברוכים הם "הגדולים" דיהבא לעם תליתאי, ביומא תליתאי, רשימא במנינא תליתאי: לזכות את כנסת המינים בנציגים תליתאי, ע"י חוב קדוש במהדורא תליתאי.

ח.

אין באפשר לנצח בטענות הכי נראים ונרגשים את הרוח שטות המתפשט בעת שכח הטומאה יוצא לפעול בזרם הבחירות הטמאות, יהי' הטענות כל כך צודקים, כל כך נכונים ואמיתיים שגם נער קטן יבין בהם, אבל הנצחון עם כל האמת שבידינו בלתי נשקף ומקווה כלל. לא לנו הנצחון בימי חושך הללו, לא ח"ו מצד חולשת האמת שבהשלילה להשתתף בציונות ובבחירות למוסדיהם אלא אדרבה מפני ענין הציונות בעצמה שקשה עלינו לנצחה בימי שליטתה. השתתפות בבחירות מוסדות המדינה הציונית עם כל הטעמים השטחיים, והשפלות שהשכירים האגודאים ומשמשיהם נדחפים עבורם אינם מספיקים לבלבל אלפים מישראל בבלבול כה עצום, אם היה באפשר לרמות פעם אחד אבל איך יכפול הדבר הזה חמשה פעמים בעת שכבר הדברים בולטים כ"כ ודוקרים העינים, אם לא בכוחו של השטן כח הטומאה העצום המתלבש בשטות זה, ובחטא פלילי הזה שהרבה נכלל בו.

ההשתתפות בבחירות מוסדות המדינה הציונית. זאת היא ההכרה בעצם ענין המדינה, והבחירות בניציגי האגודה היא ההכרה באותן הגשרים שהמה מגשרים את הכפירה הכוללת ללבנות בני ישראל. השטן וכח הרע הכולל מתאמץ שכפירה הציונית תתבסס ותקבע בלבן של ישראל, ההכרה הזאת במדינה הנשרשת בעת הבחירות זאת עקירת עצם הקדושה מהנפש בשורשה. ההכרה במדינה הרי זה פתח לכל הטומאות ובטול התורה הנקשר בהכרה זו. עצם ההכרה במדינה זאת היא ההכרה בכפירה הציונית שאין טומאה כמותה בעולם, העוקרת את כל האמונה בקדושת ישראל ביציאת מצרים אלוקיים של עם סגולה. לא כלפי מחללי שבת או פוקרי עול תורה בכאן הדבור, אלא כלפי הדתיים, המצילים החרדיים ביותר, כיון שמודים המה במדינה המה מודים שמהות עם סגולה זוהי מהות טבעי ארצי גויי, גורלנו מסובך ומסודר באותו הסדר שכל גויי הארץ מסודרים בו, אלא באשר שהמה שמרניים ודתיים מלווים לכל ההגיון הציוני הזה גם מצוות מעשיות. אפשר שזאת מצד חסרון הידיעה, האסון הנורא בימי החושך הללו הוא שעצם עיקרי האמונה אינם מובנים וידועים לכל, לבלרים קטנטנים וריקים מטפלים בענינים הנוגעים לשרשי השרשים של קדושת ישראל. לא זו בלבד שהמה מטפלים בענינים אלו, אלא שדבריהם נשמעים ומקובלים לפני ציבור הרחב. האגודאים ולבלריהם וכן המזרחיים הקודמים להם שומרי מצוות מעשיות המה ובעודם מדברים

על שמירת מצוות התורה הרי המה מופיעים בצורתם של יהודים חרדיים, ונחשבים כדואגים עבור שמירת התורה, ובזה מתקבלים כעל חוג חרדי אם כי יש חלוקי שיטות בצורה של הגישה, אבל סו"ס זה חלוק בתכנית אבל בדרך כלל מקובלים המה כעל חוג חרדי.

ז.

האמת הברור שההודאה במדינה ובכפירה הציונית גם מצוות מעשיות שעודם מחזיקים בהם נראים ג"כ במראה הכפירה הזאת בעצמה שכל ענין הקדושה נעקרת לאט לאט גם מקיום מצות מעשיות הללו. כיון שכל ענין של כנסת ישראל הוא ארציית וטבעית לפי כפירה הציונית, גם "על פי תורה" של גישה זו מוכרחת להיות מאותה הצורה עצמה רח"ל, והכל הולך אחרי הנקודה בעצמה שבהודאה במדינה נעקרת הענין האלוקי שבכנסת ישראל והענין האלוקי מקדושת המצוות רח"ל. הענין הזה הוא רחב וכולל וקשה להכילו במאמר קטן, אבל הדברים ברורים למדי לכל מבין ומרגיש. הכפירה הציונית היא עיקרית וכללית המכוונת מול עצם שורש קדושת ישראל, זאת היא השורש לענפים המרובים הגדלים והמסתעפים מן שורש גרעין זה, לפי ערך עומק טומאה זו כן מתגדל השפעתה והיקפה, השטן בימי שליטתו בימי החושך הללו מתאמץ לפשט כפירה ציונית זו בכל ההיקף של כנסת ישראל בלי השאיר שריד רח"ל, לשטוף הכל אפי' האי הקטן הנשאר לפליטה מתי מספר יהודים הנאמנים לה' ולתורתו. ליהודים חרדים מלביש השטן הציונות וההודאה במדינה באורחות עקלקלות, שבילים שונים ממציא השטן להוביל בהם השפעה הארסית הזאת. השטן מוביל את הציונות גם בטעם של תורה בדקות וגם בדקות מן הדקות. בעת הבחירות כח הרע מגייס את כל לגיונותיו ופועל בהענין העיקרי הזה להביא את ענין המדינה לתוך לבן של ישראל בכל האמצעים האפשריים. מתחבולותיו של השטן להעמיד את ענין הבחירות שהם הם ההכרה במדינה כענין של שיטה ודרך להצלת תורה. היהודים החרדים החפצים בתורה מעמיד השטן ענינים תורניים שבעבורם יש להשתתף בבחירות, ומתוכן המשמעת לגדולי ישראל והמלחמה עבור הצלת התורה. אין באפשר להתוודע כל מיני מחתרת שעל ידם פורץ בלבם של ישראל עם טומאת המדינה שבידו אבל זאת ודאי וברור שרק על שארית ישראל אשר עוד לא כרעו לבעל לטש הס"מ את עיניו לצודן בפח לבושים תורניים, שמלביש בהם הכפירה הציוני

י.

קלחת הבחירות עם כל השטות והשגעון להאמין לדברי הגדולים שאיטשה וגרוריו יצילו את הדת בישיבתם בכנסת המינים ובממשלתם, מכלת את הגרעין העמוק הזה להכיר במדינה. ככל המהלך של בקשת כבוד וכסא מהציונים שזאת עיקר מטרת שליחי השטן האגודאים הללו, בכל ההתפרצות של מאמץ נצחון מאת הגדולים. בכל הענין של כסות עינים להעמיד בפני הקהל ההשתתפות בבחירות "לשיטה" ומחלוקת הפוסקים, בכל הכיסויים הרבים הללו, אי אפשר לו לכח הרע לכסות על עצמו לגמרי ועצם הענין של הכרה במדינה ועולה למרות הכיסויים והבלבולים הרבים זאת מחסדי ההטרחה העליונה שכל הרוצה להשאר באמונתו יהיה באפשרותו לראות האמת כמו שהוא, ולהבין בענינם של המסיתים האגודאים שליחי השטן הללו מה שבאמת יש להבין בס.

גם בבחירות הנוכחיות שכל המקהלה משמיעים רק אמונה בהגדולים, ונצחון נגד פא"י אבל כן משמיעים העיקר ג"כ, נביא רק קטעים בודדים, האגודאי אברמוביץ סגן מפא"י בעירית תל אביב אמר דרש בבית הכנסת הגדול ביום העצמאות: "אחרי שנות אלפיים זכינו להקמת המדינה ולהתגשמות דברי הנביאים בהר ציון יהיה פליטה וכו' המציל מנחם פרוש אומר ברדיו הציוני ז' מנ"א "התנועה הציונית וכו' הוציאו נטיעה אחת - לאומית גרידא - אבל לאומית בלי תורה היא כגוף בלי נשמה" הממלא מקום, ש. י. גרוס ברדיו הציוני י"ב מנ"א אמר: "רבי המדינה מנסים לטשטש את יצירתנו המופלאות במשך תקופת הגלות ולזלזל בערכים נעלים אלה, מצער ומכאיב כשמנסים לטשטש את תחיתנו הלאומית שראשיתה ביציאת מצרים ומתן תורה!!". גם בבחירות הקודמים לא מנעו מלהודיע את עצם כוונת השטן שמכחו משתלחים. איטשה מאיר לעווין היו"ר של הגדולים אומר:

"שבתקופה מופלאה זו, אשר בה החל מתגשם חזון קבוץ גלויות שעליו חלמו אבותינו אלפי שנים וכו' בתקופה זו הוקמה המדינה והחלו חזון קבוץ גלויות וכו' כולנו כאן מודים לד' על הניסים הגלויים שזכינו לראות וכו' אנו מודים לד' על הקמת המדינה ומפעל קבוץ גלויות "עלינו לדעת ולהסביר לעצמנו כי מדינת ישראל על פי תורה זהו צעד לקראת הגאולה וקידוש השם הכי גדול"

(נאומי לעווין המודיע כ"ה תשרי כ"ו חשוון ג' אדר תשי"א)

הרעיונות האלה לבסס את ענין המדינה והלאומיות בקרב ישראל זאת עיקר מגמת כח הרע לנצל מן ההשתתפות בבחירות, וכן ליהודים חרדים אשר דברים גלויים כאלה המה גדולים משיעור בית הבליעה שלהם,

הכרת המדינה בלבוש יותר חזק של תורניות ממציא להם השטן בכדי לכלות את הכל.

ההתקרבות של ענין המדינה ליהודים חרדים זאת העיקר של טומאת הבחירות והתאוה המשונה המתפשטת להשתתף בבחירות שזהו החטא שנולד ממנו הרוח שטות. ומי יבוא לערער על החוב קדוש. החוב גדול, החוב גמור, על דעת הגאונים והצדיקים להחזיק בנציגים הללו הידועים ליראי ד' לפשט ולפרסם טומאה העמוקה וכפירה בכל הי"ג עיקרי אמונה, כי צריכים תורה עם לאומיות, מתן תורה ויציאת מצרים המה ראשית לתחייתנו הלאומיות, ומדינת ישראל על פי תורה זהו צעד לקראת הגאולה ובה מתגשם חזון קבוץ גלויות שעליו חלמו אבותינו אלפי שנים. וכי אין להפריש מעות מעשר עבור מצוה רבה הזו? וכי אין זה בכלל ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת?

קיומם ועיקרם של כל עיקרי ויסודי הדת? וכי באמת שכחו החותמים הגדולים והצדיקים את כל מלחמתם של גדולי ישראל האמיתיים ז"ע נגד שמד הציוני שראו בטומאה זו סכנה לקדושת ישראל ולחמו בה יותר מן שמד הנצרות. וכי באמת זאת הכל בטל ומבוטל נגד האמונה במועצת גדולי התורה, שגם המה בעצמם חתמו על ביטויים ציוניים והתקרבות למדינה בהזדמנות שונות? וכי באמת יש לסמוך על לבלי המודיע ונמוקיהם שאין כאן עוד ציונות כיון ששם חדש נקבע על הציונות הטמאה ונקראת בשם מדינה, ציונות בפועל וכי באמת יש לסמוך על הגאון מר בן גוריון שהחזיק בפסק דין של המודיע שאין כאן עוד ציונות אלא מדינה וכי זה מכריע? וכי אין התקרבות לענין מדינה עקירת כל השרשים בקדושת ישראל ובקדושת תורה"ק.

יא.

התעמקות הכפירה והתפשטותה, התגלות הטומאה של הודאה בציונות שזה עוקר הכל רח"ל גם כן מבצבץ והולך באופן מן המודים במדינה ומן המצילים את התורה ע"י השתתפות בבחירות ובמדינה. המסיתים האגודאים המשתלחים בשליחותו של הס"מ מגלים לנו זאת בפירוש ללא כל רמז אך בפירוש גמור המה מפרסמים כפירה בעיקרי האמונה, כפירה במצוות שבת קודש, ביציאת מצרים, וכפירה מפורשת בנבואה מן השמים רח"ל, הטומאות הללו גדולים באופן טבעי מן עצם הענין של הסכמה על הציונות באיזה לבוש שיהי, ואי אפשר להם להציונים

הדתיים להנתק ממהלך מחשבתם זו בכל ההזדמנויות שיהי', על קדושת השבת כותבים:

"רעיון" השבת כיום שבינה מעבודה ועמל מהווה אחד ההישיגים הסוציאליים הכבירים ביותר במשפחת אנוש, השבת החזירה לאדם את הצלם אלוקים והחזירה אותו לדרגא של יצור רוחני אנושי וכו', מן הדין הי' לכן כי דווקא ההסתדרות מחובתה היתה. להקפיד על מנוחת השבת של הפועל ואיש העמל, להרים על נס את ההישג הסוציאלי האדיר, של איש העבודה.

(המודיע ח"י תמוז תשי"ב)

אם כי השבת קודש לפי דעת המאמינים בגדולים היא מושג סוציאלי כביר רח"ל, אבל חג המצות רואים דומה כסוציאלית ולאומית ביחד, המאמינים כותבים:

"חג החרות בתוכנו הנאצל, הנה גם כהכרזה גלוי' על החרות הסוציאלית החברתית על החרות שביום שבת וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויוציאך ד' אלוקיך משם על כן צוה ד' אלוקיך לעשות את יום השבת כו' חג הפסח חג חרותנו הלאומית הרוחנית ומשנה תוקף לו משמעות השתא במדינת ישראל".

(י"ד ניסן תשי"ב המודיע)

ולתוספות ביאור של המעמידים עיקרי יסודי תורה"ק הולכים וכותבים:

"אמנם גם ההלכה לא התעלמה מהלאומיות הישראלית כתחנת ביניים, באמרה ניסן ראש השנה למלכים, מלכות ישראל מונה מניסן, מדיניות עם ישראל וכו' צריכה להיות ההמשך בניסן של יציאת מצרים ושל שאיפה עצמאות מדינית כלכלית! (מכאן ואילך אסור להעתיק יותר דברים הפוגמים) שלשת הרגלים אנו מרגישים את המומנט הלאומי, החגים שלנו צריכים להיות חדורים רגשות לאומיים וכו'. בחג הסוכות. חג שכל עיקרו בה עקב תופעה היסטורית בדרך התחיה הלאומית ע"כ לשון המודיע הטמא".

(ה' תשרי י"ד תשרי, תשי"ב)

גם נס של פורים, המאמינים בגדולים הולכים ומבארים בטומאתם ומחנכים בזה את לבות ישראל במשמעת לגדולי הדור וכותבים:

"מרדכי היהודי המאמין בעל חוט השדרה של לאומיות עקבית יכול הי' לחנך תלמידתו להקריב את נפשה בעד עמה ומולדתה כי הלאומיות של היהודי המאמין היא מוצקת כהררי עד ואין לה מתחרה ראוי לשמו וכו' אולם בשעה גורלית כשקיום העם דרש קרבנות הי' הוא הראשון המוכן למסור את נפשו על מזבח העם והארץ".

(המודיע ט"ו אדר"ב תשי"א)

יש להעתיק עוד:

"אור חדש מקבל חג הסוכות בימינו אנו, בשעת הישיבה בסוכה עוברים לנגד עינינו שני מצבים דומים אחד מצב אחינו בארץ כיום ומאידך מצבם של בני ישראל בצאתם לפני אלפי שנה מארץ מצרים לארץ המובטחת. רואים אנו בבירור את הדמיון בין תקופת יציאת מצרים לבין תקופתנו אנו כיום, כאז כן עתה הננו מדינה בדרך".

(המודיע כ"א תשרי תשי"ג)

כהנה וכהנה למאות ולאלפים פלטו המסיתים האגודאים במשך כל השנים של קיומם בתור ענף קטן של הטומאה הציונית. אינם משאירים שום ספק שרק שארית ישראל הבלתי משתתפים במדינה והבלתי משתתפים בבחירות, רק המה נשארו יפליטה בטהרתן ואמונתן. גם אינם משאירים שום ספק שלמרות שדחיפתם להציונות היה רק כבוד וממון, תאוה וכסא, אבל נשתרשו בהטומאה הזו לאט לאט ומרעילים המה המצילים, את נפשות הזקנים, בנאומיהם והטפותיהם, ונפשות הילדים בחינוך עצמאי הטמא ומטמא בכפירה ומינות לכל הבאים בצל קורתן.

יב.

נבואה מן השמים זה המדריגה הכי גבוהה האלוקית שזכה בו עם ישראל. נבואה מן השמים זאת עיקר אמונתנו, לא רק עצם ענין הנבואה אלא גם הדבורים שהנבואה התלבשה בהם המה דבר ד', רוח ד' דבר בי בעצם הנבואה, ומלתו על לשוני הדבורים שדבר בהם הנביא המה דבורי ד' לפי ענין הנבואה, אין להאריך בזח כאן, כי אמונה הזאת מפורסמת לכל ישראל שניתנה תורה מהר סיני עד היום הזה. אפשר כי אסור להעתיק את הדברים דלהלן ואפשר כי מן הדין צריך לקרוע עליהם, אבל זאת ודאי חובת השעה להראות כי מה זאת להשתתף בבחירות. להודות במדינתם, לשמוע אל דברי גדולי האגודה ופתגמיהם שהמה האגודאים מצילים התורה וחרדים לדבר ד' נצטט את הדברים הטמאים דלהלן:

הקו המדיני (עפרא לפומייהו) של נביאי ישראל התבסס על עקרון ההפרדה בין המדינה ובין המשטר, בין מלכות ישראל לבין השליט הם סמלו פטריטיזם ומסירות ללא גבול למדינה. נביאי ישראל היו חרדים לקיומה של מלכות ישראל ועצמאותה ודוקא מתוך רגש פטריטיזם נשגב היו לוחמים בשליטים הגורמים במעשיהם לחורבן העם והמדינה, נביאי ישראל מכים בשבט לשונם את אלה השמים דינמיט תחת בנין המדינה. המה מוקיעים ומוכיחים בשער את השליטים הטומנים גרעיני הרס מתחת ליסודות הבנין הלאומי (עפרא לפומיה) וכו' ברם בהתאם לשיטת ההבדלה בין המדינה והמשטר, נביאי ישראל לא הטיפו לבריחה מן המערכה ולעזיבת הארץ בימי שלטון העריצות רשע וזדון, אלא להיפך המה לחמו בעוז ועקביות למען שינוי המשטר! וכו' יסוד מסד של שיטתם המדינית (עפרא לפומיה) היתה ללחום ולהאבק בפנים בתוך המדינה וכו'.

(המודיע ה' חשון תשי"ג)

אין מן הצורך ואסור לבאר את דברי המסיתים הללו הכפירה בנבואה מן השמים רח"ל זאת היא רק המשך ותוצאות מן הכפירה העיקרית במדריגה האלוקית של כנסת ישראל בכללה, שהציונות מיוסדת ונבנית

על כפירה זאת הכללית. אין לנו חלוק של שיטה עם האגודאים אלא חילוק של אמונה וכפירה, ההבדל שבין קדושה לטומאה, אין אנו מחולקים עמם בדרך איך להציל את התורה מידי עוכרי' אלא מחולקים ומובדלים אנו מהאגודאים הללו כדי להציל אותנו עצמנו מהשואל והאבודון שהמה שקועים בהם, אין אנו משתתפים בבחירות מפני שאין אנו משתתפים בעבודה זרה! אין אנו שומעים לדברי גדוליהם מפני הטעמים שלא שמענו לגדולי המזרחי הקודם שגם המה ייעצו להתמזג בציונות ולהציל את הדת. ההצלה היחידה עבור תורתנו הק' עבור אמונתנו ועבור נפשותינו היא לבל לשמוע לדברי התועים והמתעים הללו.

יג.

לא לנו הנצחון בימי שליטת החשך, לנו אך המאבק, באחרית ימי עולם הללו הנצחון והשליטה היא רק לשקר וטומאה. אפשר ינצחו האגודאים המסיתים את חבריהם ויהי' להם כמה לוקחי ממון וכסאות בכנסת המינים, אפשר כי להם נצחון ויתגבר החושך שלהם, יתוסף האומץ בלבבם להסית ולהדיח את בית ישראל, אפשר שהשטן המתלבש בהאגודאים הללו יתן להם גם כסא בהממשלה למען הוסיף צהלת הנצחון ולתפוש עוד רבים בפחם, כל זאת אין מהסס אותנו אין אנו מעונינים בתוצאות רק בבחירות עצמן, אין אנו נרתעים מנצחונם והצלחתם, ואין אנו בונים יסודותינו על מפלתם. אין אנו נלחמים נגד הבחירות אלא נגד טומאה הציונית, זאת אינה מתחלת ואינה מסתיימת בבחירות רק שבימים הללו הטומאה פועלת ביותר. אנו נלחום נגד הציונות בכלל ונגד ציונות דתית, חרדית, בפרט. לא ננצח היום אבל הנצחון הסופי ברור אצלנו ללא הסוס חג לד' מחר שהמחר והעתיד יהי' לא להעגל והמחולות אלא חג לד' כמבואר בזה"ק. אנו ננצח בכוחו של נצח ישראל לא ישקר, לנו אין נצחון בעת החושך הנוכח אבל החושך הזה יעבור כלה, אנו ננצח בעת גורל חושך מפני אור, אור חדש על ציון תאיר.

חותם מזויף

אגודת ישראל קוראה לכנסי הגדולה לרביעית, בשם מועצת גדולי התורה, לחזק ולגדור גדר בית ישראל, חיזוק התורה והדת, ולפתור את כל השאלות העומדות על הפרק ברוח התורה. כה שמענו וכה נשמע עוד לקראת הכנסי המתכנסת. כה הולכים ומתרבים הדברים והטענות, כה יעשו הכל למען המשיך רבים משארית ישראל הנשארים. אבל כה נאמר לנו אליהם מבלי חנף ובלי חת! כי כה המה הדברים, כמו שהם.

א.

אגודת ישראל! אגודת ישראל נתיסדה מטעם גדולי ישראל האמיתיים, להלחם נגד רוח הזמן, נגד הכפירות לנגד הדיעות הכוזבות, שהתחילו להפיץ אז את כרם בית ישראל, אגודת ישראל נוסדה בעיקר ובמכוון, לעמוד נגד הציונות והמזרחיות, הכפירה העמוקה והכוללת ר"ל, אם לא היתה ציונות לא היתה אגודת ישראל בעולם, כן אמרו מיסדיה בפירוש ובגלוי. אגודת ישראל היתה באה לאחד את כל החרדים לדבר ד', ובכח מיוחד לעמוד נגד כל הסכנות שהיו מרחפים אז על שמי ישראל.

אגודת ישראל דהיום אינה שום המשך לאגודה האמיתית, הנוסדה מטעם גדולי ישראל, אינה מאחדת את החרדים ואינה נלחמת נגד רוח הזמן, אינה עוזרת נגד הסכנות והצרות הרבות והגדולות שסבבו את בית ישראל, ואינה עומדת נגד הציונות והמזרחיות, שבעבורה נתיסדה אלא אדרבה עושים כל האפשר להתדמות אליהם, שמחים הם כעל כל הון שהציונים והמזרחים שכחו כמעט את כל העיקר האגודאי הזה, ושמחים המה שהציונים והמזרחים אינם עומדים נגדם. עם הכח הקטן שנשאר להם החליפו את המלחמה נגד אלה שעוד לבם רד עם א-ל ואינם רוצים להכנע לעבודה זרה הטמאה והאחרונה הזאת ואגודת ישראל האמיתית שנואה ובזויה היא להם.

לאמיתו של דבר כל כח וכל השפעה נשמטה מידיהם, אין כאן לא אגודה ולא אגודאות, אבל יש כאן כנופי של עסקנים המלאים מהשפעת ההתחברות לציונים, דעות כוזבות ונכנעים הם לכל מין קול של עליה נדף! יש כאן כנופיה קטנה, האוחזים בחותם של אגודת ישראל ברמאות, והכנופיה הקטנה הזאת משתמשים בהחותם הזה במאה אחוזים.

וגם אין לשכוח בדבר עיקרי אשר להם, כי מפאת גזילת החותם הזה הקופה הציונית נמשכה לטעות, משלמת עבור החותם הזה יותר ממאה אלף דולר לשנה על ידי המגבית המאוחדת בארה"ב, כי חושבים המה כי ישנה עוד אגודה בעולם, ורהבים שהאגודה תעמוד על צדס, וגם אפשר יראים "שהכח" הזה לא יתנגד להם, וכה מתגלגל הגלגל הזה, כי עם אותם הסכומים הענקים הסוחבים במרמה מן הציונים, יש להם אפשרות לרכז סביבם עשרות של לבלרים מגושמים, עשרות של משרדים עיתונות ותעמולה, אסיפות וקולות בהבחירות, אלה מוטעים ואלה מתבלבים אלה נשכרים ואלה מקרים לשכר.

אבל ישנם גם אלה שאינם מזדעזעים מכל המולה הזאת המשתלמת מקופה הציונית, אלה ברורים וחזקים, אלה. יודעים ומכירים האמת כמו שהוא. כל נכליהם עליהם לא יצלח, כח האמת העז והתקיף הנשאר בציון והנותר בירושלים.

ב.

מועצת גדולי התורה! אמת הדבר כי מחוייב כל איש ישראל לכבד את כל מי שגדול ממנו בתורה ובחכמה והדבר מכאיב ביותר לדבר בנוגע למי שבשם תוה"ק דוגל ומדבר, לבקר איזהו רב מפורסם או מרביץ תורה, הלא נשארנו מעט מהרבה, ועלינו לכבד זלילת את כל מי שאפשר להתיחס בשם גדול בישראל. או רב מפורסם בישראל. אין עלינו לבקרו ולבדקו בגודלו או בקוטנו, אבל כן הדבר בעת שאם היה נוגע אל אישיותו ועניניו הפרטיים, וכן הרצון והחפץ של כל מוקיר תורה, אבל אם הדבר נוגע לעיקר עיקרי הדת והאמונה, אל שורש והשרשים שתוה"ק ושמירתה נפגעים בו, אזי המצב משתנה לגמרי.

חוב קדוש הוא, במקום שדברו עליו גדולי ישראל האמיתים בדורות הקודמים, גאוני וקדושי ישראל, מלאכי עליון, רועי ישראל הנאמנים, עלינו לשמור דבריהם לחזקם ולאמצם ולילך לאורם.

בנוגע להענינים שאלה הנקראים בשם מועצת גדולי התורה דנים עליהם, הענינים שהעמדת המדינה ותנועה הציונית הביאם על סדר הלום, אותם הענינים כבר דברו עליהם אותן גדולי ישראל, שחברי מועצת גדולי התורה אינם מגיעים לקרסולם. והענינים האלה אינם נחוצים להם ולחיות דעתם, ומכל שכן שאי אפשר לשמוע שהם יאמרו אחרת או ההיפך, מאשר הורו לנו קדושי עליון, וכאשר הנסיון מוכיח שכל כך

צדקו ושכל כך ראו ודיברו על הענינים האלה כמו שהם במראה ולא בחידות, והיתכן לחשוב אחרת ח"ו? וכי כבוד התורה וחובת משמעת לגדולי ישראל שכל כך נדרש מאתנו, ושכל אחד מישראל, ובכלל חברי מועצה"ת חייב בזה חיוב גמור?

מיום קום המדינה הטמאה הזאת, דהיינו מיום שהציונות בכח, יצאתה לפועל הגלוי, ושבערך בזה הזמן נתארגנה מועצת גדולי התורה הזאת. שאנו מדברים ממנה, היחס לציונית שעד הנה נודע לנו מפי גדולי ישראל האמיתיים, שטובת של הציונות הזאת אינה אלא כפירה בעיקר ובהי"ג עיקרים ר"ל, כפירה גמורה ומוחלטת, אבל אחרת לגמרי שמענו מאנשי אגודה דהיום, שמועצת גדולי התורה דהיום, מגנת עליהם. שמענו שיש לבנות מדינה מודרנית, להלחם ולשפוך דם עבור קיום מדינה הזאת, שמענו שזאת אתחלתא דגאולה ר"ל שזה שיבת ציון וקיבוץ גלויות, שזה ישועה עבור כנסת ישראל, כמובן שהכל צריך להיות על פי תורה... שזה היעוד אשר צפינו לו במשך שנות אלפים, ושאר בטויי ומושגי כפירה ציונית שאנשי האגודה הזאת שפכו לתוך לבן ובלבלו מחשבותן של ישראל עם קדוש. כל אותן הדברים שהיו עד הנה רק קניני המזרחי ודומיהם. ושאגו"י נוסדה אך ורק למען הלחם בדיעות ומחשבות כפירה האלה, דברים האלה הם כרגע העיקרים אצל האגודה הזאת, שאומרים שעומדים תחת משמעת של מועצת גדולי התורה הזאת, וכי לזה נשמע ח"ו?

מה נעשה אם לא נביט על האמת הברור שאנשי מועצת גדולי התורה אינם אלא העומדים למשמעת אנשי האגודה, ושרוב רובם מחברי המועצה הזאת אינם אלא אנשים המושפעים מדבריהם ומסקנותיהם של לבלרי האגודה המוגשמים, המושפעים מהמיית עוה"ז והמון רהביו, המלבשים את כל מסקנת הבלברים והעיתונאים האלה באיזה לבוש של פסוק או מאמר חז"ל, יהיה אפילו הלבשה הזאת פשוט בדחנות, אבל כל זמן שמאמר חז"ל או איזה פסוק נלוה עם החלטותיהם הרי זה דעת תורה ברור היוצא מן מועצת גדולי התורה, וכי לזה נשמע?

ג.

חינוך! אין כאן המקום לגולל כל הפרשה של חינוך העצמאי וכל מסקנותיו אבל בכל אופן נתיסד החינוך הזה ברוב רעש ותעמולה, והמועצת גדולי התורה ראו בהתיסדותו קיום הדת וקיום התורה וקיום

העתיד של עם ישראל, אבל מה נהיה עם זרם הרביעי שחלף, שבעת קיומו גם זה היה תחת חסות האגודה ומועצת גדולי התורה, וכי באמת יש לחכות על בן גוריון בעת שהוא יחליט על ביטולו, ואז לדאוג על קיום הדת וקיום התורה? ושואל נאמר כי גם זרם הרביעי היה בחינה זאת של קיום הדת וקיום התורה. מדוע נשתנה השם והטעם, ומדוע כל הדגשה הזאת על חינוך בלתי נתלה עצמאי וכדומה, וכאן הבן שואל, הכי באמת הי' זרם הרביעי קיום הדת וקיום התורה? וכי באמת היה דעת חכמים נוחה הימנו, וכי באמת הסכימו עליו גדולי ישראל של דורנו, כמו למשל החזון איש זצ"ל וכדומה? או אחרת, וכי באמת כלום לא אמרו על חינוך כגון זה גדולי ישראל של דורות הקודמים? וכי לא דברו עליו כלל וכלל, וכי לא החרימו ואסרו דבר זה בחרם ואיסור שאין לו התרה עולמית, ומועצת גדולי התורה שתקו וכאילו התירו הדבר. וכי לזה נשמע?

גדולי ומאורי ישראל, ובכללן הגאון הקדוש רשכבה"ג הגרי"ל דיסקין זי"ע, דברו על זה וכגון זה בחרם ואיסור גמור, והדגישו ובררו שאיסור זה של לימודי חול נוהג ביחוד בירושלים ובכל ארץ ישראל, ראו גדולי ישראל ברוח קדשם ובדעת תורה ברור, שאין דמיון בין לימודי חול בכל העולם לזה שבארה"ק, שבארץ ישראל אין זה לימודי חול אלא לימודי כפירה, רעל נורא ואפיקורסות נוראה, הלשון העברי אין זה לשון חול אלא לשון שחידשוה כופרים בד' אלק' ישראל, ושכל מטעמותיו אינו אלא כפירה גמורה, ויאמרו נא אתם מורי ורבותי של מועצת גדולי התורה האגודאית! וכי אין לומדים כפירה בבתי חינוך של עצמאי? באותן בתי חינוך שאתם רואים בזה קיום הדת וקיום התורה? השאלה היא על כפירה גמורה ר"ל לא על ציונות לבד, שכל הרוח שמה מלא וגדוש מזה, מונח לפני "ילדותינו" ספר ששי, שמשם לומדים בהכיתות הגבוהות בבתי חינוך של קיום הדת וקיום התורה ושם הלא אין דף בלא ציונות מוחלטת, כולם היו ציונים, הרמב"ן ז"ל היה ציוני, כן הרמב"ם כן כולם. כן הצדיק ר' נחמן ברעסלווער זצ"ל לא אמר שום תורה ולא הורה

שום דרך בעבודת ד' אלא ציונות, כן מקטעים שם ומהפכים שם דבריו, כן השל"ה הקדוש זי"ע עלה לארץ ישראל (שם צד 273) "לחדש הקשר הקיים שבין ישראל לירושלים, ותקות גאולתה בצורה חיה ופעילה, להישוב החי ופועל ובונה ומישב ארץ ישראל!"

אבל כל זה הוא רק ציונות, וזה נתכשר באסיפה של מועצת גדולי התורה לפני ארבע שנים וכדומה, וכהיום, זה כבר אגודאות, אבל שמה בספר הק'.. הזה מבארים גם כן איזה טעמים של מצות תוה"ק. וזה ביארו על מצות עליה לרגל (צד 269): "ירושלם כלילת יופי משוש, כל הארץ מרכז החיים המדיניים והלאומיים. היתה מקום משיכה לכל בעל רגש ולב חם, כל בחור וטוב באומה הישראלית ערגה נפשו מפעם לפעם לעלות ירושלימה. להזין את עינו ממראות הוד אלה, ולהמלא רגשות גאון לאומי...", וכי זה בתי חינוך של קיום הדת? וכי לזה נשמע לכם? עוד שאלה קטנה בעניני החינוך הזה, מדוע בעת קיומו של זרם הרביעי, בעת שהיה לבכם פנוי מדאגה כספית עבור חינוך האגודאי, מדוע לא טבלתם אצבע בקיומו של בתי ת"ת העניים בירושלים עיה"ק, ששמה מתחנכים למאות ולאלפים (כ"י) ילדי ישראל הכשרים בחינוך כשר וטהור, שבודאי אינו נופל מאותו החינוך של בתי ספר העצמאי. מדוע לא נסעתם ולא טרחתם בשבילו? וכי אין על זה דאגתם של גדולי התורה?

ד.

אבל זה וכל הנלוו לזה מראה בבירור, שאין האגודה מתנהגת על ידיכם אבל המועצה מתנהגת על פי האגודה, בשעה שהרי"מ לוי ממלא תאות לבו ליכנס להממשלה, המועצה אומרת ליכנס, בשעה שאי אפשר לו עוד להיאחז בכסאו המועצה אומרת לצאת, בשעה שיש לו אפשרות ליסד הזרם הרביעי למען הרבות משרות, למען הרבות כבוד, למען הראות כי אגודת ישראל "חיה וקיימת", ואפשר גם לפשר איזה תביעות הדוקרים את לבבו מפעם לפעם על קיומה של האגודה, מפני מה ולמה? אתם מועצת גדולי התורה מסכימים על הזרם.

בשעה שכן גוריון מבטל את הזרמים מהטעמים אשר אתו, אתה מיסדים את העצמאי עבור קיום התורה. בשעה שהרי"מ לוי נחוץ לכנסיה בכדי להראות את מפרנסיו, המגבית הציונית בארה"ב, שהאגודה חיה וקיימה, אתם עושים כנסי' ונקראת בשם גדולה, כשעה שרואה כי אין הזמן מוכן לכך, כי אפשר יפסיד על ידי זה המגבית של שנה זאת - שאז זמנה - מפני לחץ בנימין מינץ, אתם דוחים. בשעה שלרי"מ לוי יש בטוחות, מהסכרות אשר אתו כי הזמן מוכשר לזה, אתם קוראים אותה שוב, ושוב "גדולה" נקרא.

וכי באמת חושבים אתם שזה כנסי' גדולה, וכי באמת סוברים אתם שהרי"מ לוי' והכנופיה אשר אתו מחכים על הכנס איזה עשרות תיירים מחוץ לארץ, למען אשר המה יבררו את השאלות אשר הוא מסופק בהם? או שמא העשרה התיירים מלונדון, ניו-יורק וכדומה, יפתרו בזה הפעם את כל הענינים אשר הוא והכנופי' שלו אינם יכולים לפותרם? או אחרת, וכי באמת אין ידוע לכם כי ההחלטות אשר על הכנסי' כבר נחלטו? הכל לפי אשר יתאים לאותם האוחזים בחותם מזויף של אגודת ישראל, שיסדו גדולי עולם, למען הלחם באותן הכפירות והטמאות והשקרים שהאוחזים בהחותם דוגלים עליהם?

שמעו נא זאת בית ישראל! שמעו נא האמת הברור. אין זו כנסיה ואין זאת גדולה! אין האסיפה הזאת למען חיזוק תורה הקדושה אלא למען חיזוק כפירה ציונית טמאה ומטמאה, האסיפה הזאת נקראת מטעם כנופיה של אנשים ערמומית למען הטות לב כל ישראל אחדי מעשיהם הנלוזים והמוטעים, למען הרבות חושך על חושך, וטעות על טעות, למען חזק את שבט מורדים אשר בידם. בודאי מעשה שטן יצליח ר"ל, בודאי יעלה בידם להטעות אחריהם רבים, וכן כמה רבנים מיוחדים בשפתי חלקות ובשפת שקר אשר להם, למשוך חן ויופי על כל דבר נאלח וטמא! אבל גם זה חלק מהנסיון, ועלינו לעמוד בזה במסירות נפש ממש, הכנסיה הזאת היא כלי מעשיו של השטן, שכל הציונות והטומאה, ובעיקר המרמה של האוחזים בחותמו של אגודת ישראל, יהי' נכשרים ונסמכים מטעם כנסיה גדולה זאת, הכנסיה הגדולה תשמש גם לחזק מעמדם לפני חבריהם הציונים להגדיל שמם וכבודם.

הכנסיה הזאת תשמש גם כן לחסל כליל כל הזיק האחרון של אמת, שעליהם נוסדה אגודת ישראל, הכנסיה תשמש לאחד כל החרדים תחת דגל הכחול לבן, ובצלצול של תזמורת התקוה.

הזמן הוא עת נסיון, וגם בזה נעמוד אי"ה כאשר בגלים השוטפים הקודמים עם ד' חזקו ונתחזקה!

בין ציונים לציונים

ימי הבחירות לכנסת המינים כבר המה אתנו, שוב יבחרו הבוחרים הדתיים והבלתי דתיים את נבחריהם אל הבית הזה המחוקק חוקים עבור מדינה הציונית, כמו שאר פארלימענטים מחוקקים חוקים עבור אומות אחרות בכל רחבי תבל.

אצל כל האומות אסיפת המחוקקים נקרא בשם פארלימנט סתם או בשם אחר המתאים אל לשון והגיון של האומה הפרטית. אצל הציונים נקרא זאת בשם כנסת וישנן שמה מאה ועשרים נבחרים. השם הזה והמספר הזה מתאים לציונות בכל ענינה, כי הלא כל ענין הציונית היא זיוף וחילוף לענינים הגבוהים וענין אלקי הקשור בהמהות של עם ישראל. השם הזה של כנסת והמספר של מאה ועשרים מינים הנבחרים מזייפים ומחליפים הענין של אנשי כנסת הגדולה עם ק"כ זקנים ונביאים, כי כן רוצים הציונים להמיר ולהחליף את עם קדוש אל המהות של כל גויי הארץ והחילוף הזה וההמרה הזאת תהי' אל הכל ביחד, גם לכל השמות לכל הלשונות ולכל המושגים הגבוהים, שכולם יתחלפו ויתזייפו ר"ל ביחד עם ענין הכללי והמהות של עם סגולה.

אין שום חילוק בין פארלימנט הציוני ובין פארלימנט היוני, הצרפתי, האנגלי והתורכי. כל שאיפת הציונים היא לסדר תוכן של הפארלימנט שלהם עם התוכן הגויי הצרפתי והאנגלי, ולהראות לכל העולם השיגם זה ההישג הציוני, כי עם יהודי אינו שונה ומוכדל מן כל העמים אשר על פני האדמה. לפי דברי מנהיגיהם שר"י עלתה זאת בידם אחרי אלפים שנה להעלות העם היהודי מן החשכות של אתה בחרתנו ולנער מעליו עפרורות זה ע"ל. בכל ההזדמנות הציונים מציגים השיגם זה כלפי פנים וכלפי חוץ, מתגאים על כך כי עם יהודי הציוני הוא עם נאור עם חי ופועל ובדרגא הראשונה עם שאר חברי האו"ם. ההגיון והקולטור הנלקח מן שאר העמים כבר נקלט בעם היהודי הציוני בקליטה הנדרשת בההגיון המחשבתי והלשוני וגם בפעולות מעשיות.

הפארלמנט הנקרא בשם כנסת בלתי שונה מן הפארלימנט הנקרא בשם סעים, דומא, או קאנגרעס. החברים היושבים בכנסת הציוני אין להם גישה אחרת להדיונים הלוקחים מקום שמה, מן הגישה של חברי הסעים הפולני והדומא הרוסית והקאנגרעס האמעריקאני, גם בהסעים

הפולני והכנסת הציוני הכל נשפט בהגיון עולמי גויי מיוסד על היסודות והכללים אשר בהקולטור היוני הלאטיני והצרפתי. אין זכר לאיזה חוק התורה בדיוני כנסת הציוני יותר מן אשר יש בהדיונים של הסעים והקאנגרעס, גם בחיצונית מראיתם אין להכיר בין חברי הכנסת הציוני לבין חברי הסעים הפולני והפארלימנט הצרפתי, איזה שערות הגדלים על הפנים של אחד או שניים מן חברי כנסת הציוני אינם מחליפים את המראה הכללית וגם לא הפרטית כי כן ישנן בין חברי שאר פארלימנטים חברים אחדים הגדלים שערות על פניהם. התוכן העיקרי של הדיונים בכנסת הציוני אינו משתנה מן גוייתו וארצייתו מפני הזקן של אחד או השניים מן חברי כנסת, וכן התוכן הגויי המלא אינו משתנה מפני שהחברים האחדים הללו הגדלים שערות על פניהם מזכירים מפעם לפעם לשאר החברים אשר שמה כי דתיים המה, חברי כנסת המינים כבר הורגלו בכך שבין מאה ועשרים מינים חפשיים ימצאו גם איזה מספר קטן של מינים דתיים, זאת בלתי מפריע להם כיון שהמינים הדתיים אין להם ניגוד כל דהו אל עצם מינות הציונית שזה חילוף המהות והשויון לכל שאר גויי הארץ.

היו גם יהודים אחדים חברים בהסעים הפולני והדומא הרוסית אבל שמה לא היתה השאלה אם עם הפולני והרוסי ינהגו עניניהם באופן שונה מאת אשר עושים, כי לפניהם החוקים הלאטיניים והצרפתיים נכונים המה ורק על פיהם יחוקו התנהגותם ואותם חלק ה' לכל העמים אשר על פני האדמה. אמנם בכאן בכנסת הציוני ישנו החילוף, ישנה ההמרה והסילוק לכל ענין של תורה הנתנה לנו מסיני, העברה על דת תוה"ק בהסכמה שתחת חוקי תוה"ק ימשלו בתוך ישראל חוקי הגויים, חוקי העכו"ם, חוקים ארציים אנושיים ככל הגויים בית ישראל. ההסכמה על זה בלב אולי עוד יותר חמורה מן המעשים בעצמן כי ההסכמה הזאת בלב בזה הוא פונה מעם ה' אלקי ישראל, זה היא הפרת ברית ר"ל כי המעשים הבאים מן הסכמה הזאת נעשים ביד רמה ויטוש אלקי עשהו וינבל צור ישועתו, הסכמה הזאת על חוקי גויים כפה או בלב היא מומרות, גלוי' וכולטת וניתוק הנפש בתכלית מן כל קדושת ישראל בעצמה.

נוסף על החילוף של חוקי תוה"ק בחוקים גויים ארציים ההשתתפות בכנסת המינים זהו ההשתתפות בעצם מינות הציונית הנכללים בענין המדינה הכופרת ר"ל בכל כללית האמונה ובכל הי"ג עיקרים. כי ענין

הציונית היא ענין של כפירה סופית בשכר ועונש בגלות וגאולה בביאת המשיח ובתחית המתים. כנסת המינים היא המיצגת הכפירה הזאת כקביעות ובכטוחות וכל הבוחרים בנציגים הללו בוחרים בנציגי הכפירה ועקירת כל הקדושה מנפשות ישראל. שמד חדש ומשונה המציאה הציונית בעולם, עד הנה הי' נודע שהמומר ממיר דת תוה"ק באיזה דת אחר ר"ל, הציונית אינה מומרות לדת אחר אלא חידשה מומרות חדשה מומרות לכפירה כללית. שמד לענין הציוני מסלק באופן היותר עמוק את כל הקדושה והאמונה שבנפש ישראל אבל אין נראה ובלתי ניכר זאת לכאורה, המומרות נאחזות מעט מעט, נכנסת במחילות עפר, במחתרת, מתחת להכרה, ובהתחלה עודה ממוזגת עם קיום מצות מעשיות אבל המסורות מתנתקים לאט לאט עד המצב שאנו רואים כהיום הזה מן כל אלה שנאחזו בשמד הציוני באיזה זמן מקודם. בזה שונת המרה להציונית מן המרה אחרת ר"ל הנעשית בפעם אחת ובזמן אחד ומכירים ורואים את הנעשה עם הנפש הזאת.

לא לבד הנבחרים לכנסת המינים אלא גם הבוחרים נאחזים במעשה הטלת הקלפי בציונית עצמה ובכל הטומאה המסתעפת ממנה. אם כי על עבודה זרה נתפסים גם על מחשבת הלב אבל מכ"ס העיקר היא מעשה של עבודה שחייבים עלי' ואין דומה מחשבה למעשה. הטלת קלפי בעת הבחירות זה עבודתה של עבודה זרה הציונית במעשה, זאת היא השתחוויה וההקטרה כי בזה עושים הנאחזים בהציונית במעשה, פעולה בידים, במעשה זו מודים בענין המדינה, זאת הסכמה לכפירה הציונית והתאחזות בהפרת ברית שקיומה של כנסת המינים מפרת באופן גלוי ובולט. במעשי הבחירות שולחים הבוחרים את נבחריהם להכריז ולפעול כי חוקי הגויים המתחוקקים שמה מחייבים את ישראל לעשותם בניגוד או אפילו גם בשיתוף לחוקי תוה"ק, כי תחזקת החוקים בעצמם ע"פ יסודות העכו"ם השונים, בביטול הקשר לחוקי תוה"ק ללא רושם כלל, זהו בעצמו ההמרה ושרירות הלב הנוקבת עד היסודות. הנבחרים בעצמם צועדים עוד יותר בהמרה זו כי המאה ועשרים מינים לרבות המינים הדתיים אשר שם, נשבעים שבועת אימון על כך ומבטיחים כי רוצים המה בזה.

מעשי הבחירות זה העבודה של ע"ז הציונית, הכוללת כל עבודה זרה שבעולם, כיון שזה השתחוויה במעשה, כיון שבפעולה זו נקשרים העובדים בעצם ענינה של טומאה עמוקה הזאת, מתגלה אז היצר והתאוה לכך

באופן עצום שאין דוגמתו, ובעיקר אצל הדתיים, כיון שבזה מתגלה הקשר החזק בהטומאה כיון שרק אז מכריזים על ציונותם בפרהסי', הולכים המה להקלפי ברצון חזק אינם הולכים אלא רצים, בולמוס של היצר אוחזתם ומקיפתם, הולכים בקומה זקופה ובצעדים בטוחים וכל המכשולים מסתלקים בדרכם זה. איזה עונג מיוחד ממלא את לבם והחשק בולע אותם. התירוצים והטעמים אינם נצרכים כלל ואינם מסבירים כלל את התאווה הזאת כי ההסבר העיקרי הוא היהדות שלהם, כי במעשה זו נתקים מקדושתם והיצר לזה הוא כללי כמו שהפגם הוא כללי. כן מובנים מאד הדברים של כ"ק אדמו"ר שליט"א גדול דורנו כי על מעשה זו יהרג ועל יעבור כיון שזה נוגע בעצם נקודת היהדות של ישראל.

לכל זמן ועת לכל חפץ. הי' באיזה פעם ויכוח על ענין השתתפות בבחירות עם המסיתים והמדיחים האגודאים מפני הטעמים שהפיצו בעתוניהם ובנאוניהם. אמרו לנו המסיתים הללו כי רוצים המה להציל את הדת, כי בהנאומים שמשמיעים בכנסת המינים, לעתים רחוקים יעשו המה את זה "מינות על פי תורה". מן הנאומים הללו ישכנעו את הממשלה הציונית לחוק חוקים גויים בין שאר החוקים, לכוף את האזרחים לשמור באיזה אופן את יום שבתה הלאומי הנקבע ביום שבת קדשנו. יחוקו המה חוקים גויים נגד גידול חזירים באה"ק והבוכורים בבשר זה יהיו מוכרחים לאכול אותו מן היבוא מחו"ל. הפיצו המינים האגודאים טענותיהם לבחור בהם מפני שהמה רואים שהממשלה הציונית נותנת להם ממון עבור בתי חינוך שלהם הנקראים "חינוך עצמאי" ורק מן המעות הללו יתקיים חינוך של תורה, רק מן האפיקורסות שמפטמים את הילדים שמה רק מזה יהי' קיום התורה בדור הצעיר. אמרו לנו כי יש לבחור בהדתיים האגודאים ולא בהדתיים המזרחיים כי האגודאים שונים המה מן המזרחיים, מפני שהאגודאים לוחמים בנאומיהם שהציונים יכירו בהם לנאמנים ונמסרים להמדינה, מה שהדתיים המזרחיים אינן עושים את זה מפני שאינם צריכים לכך. שונים המה ג"כ כי המזרחיים יש להם תיקים בהממשלה והאגודאים אין להם, כיון שהם קטנים במספר והממשלה בלתי נצרכת להקולות האחדים הללו. מראים המה האגודאים כי המה מרוחקים מן הממשלה והמה באופיזיציע ומפני זה יש להם ליהודים שומרי תורה לבחור בהם ולא באחרים. שונים המה הדתיים האגודאים הקטנים במספר מן הדתיים המזרחיים הרבים מהם וכן מן מפלגות אחרות המהוים את כנסת מינים. כל המפלגות נבחרים בהקולות

של בוחריהם מפני זכותם בהקמת המדינה הציונית ומפני השאיפות הפוליטיות שהמה מציגים המתקבלים אצל בוחר זה או בוחר אחר. הכנופי' הקטנה של הדתיים האגודאים אין להם זכות בהקמת המדינה כיוון שהמירו את יהדותם רק אחר הקמתה או תיכף קודם לזה בעת שהי' אפשר להם לינק מן ממונם וכבודם המושט להם מן אדוניהם הציונים. אין להם שום שאיפות פוליטיים כלכליים או צבאיים חוץ מן השאיפה היחידה של מעט כבוד או ממון בהיותם חברי הכנסת המינים. בזמן שכל המפלגות נבחרים בזכות הפעולות שלהם גדולים או קטנים האגודאים נבחרים רק בזכות של הגדולים, המה "הגדולים" מצוים לבחור בהם דוקא ולילך לקלפי הבחירות למטרה זו. אין להם להאגודאים שום זכות בהקמת המדינה הציונית או באיזה מעמד מיוחד הנוגע לקיומה, אבל יש להם זכותם של הגדולים של הגאונים והצדיקים. נמצאים המה ונהנים המה מן הכפירה ציונית מפני אמונה, האמונה בהגדולים, אם כל בר דעת יכול לראות הגאונות של הגאונים והקדושה של הצדיקים, אבל העיקר היא האמונה, אמונה בהגדולים, אמונה שהגאונים שלהם המה גאונים ואמונה שהצדיקים שלהם המה צדיקים, אמונה בהם עצמם ואמונה בדבריהם. אין להרהר אחריהם כי כן אמרו לנו האגודאים בעתוניהם פעם אחר פעם, שאסור להרהר אחרי חברה זו הנקראים גדולים ואסור להרהר אחרי דבריהם, דבריהם סתם כי בכלל המה שותקים אינם אומרים כלום אלא דברים הללו שהחוב לתמוך בהאגודאים במעשיהם ובעיקר לבחור בהם בבחירות הכנסת.

הויכוחים הללו היו באיזה פעם אבל אינם עומדים עוד על הפרק. הדברים השטניים של "מדינה על פי

תורה" כבר נשכחו ואין עוד אחד מדבר מזה. גם הרמאים הדתיים בעצמם בושים המה להזכיר עוד הלשון הזה בפירוש. ההשיגים שלהם כבר נשכחו ואין אף אחד מן ההולכים לבחירות ע"ז חושב עליהם, נשכח כבר כל הענין עם "חוק השבת" וגם החזורים כבר אינם, הדתיים אינם רוצים עוד להיות לשחוק מעיני חביריהם בעת שידברו על ככה. המעשה עם הגדולים ג"כ כבר נשכחה ואינה עומדת עוד על סדר היום כי חוץ מן איזה צעירים הלומדים בשיבות, הבוחרים בכלל אינם מהרהרים עוד מן הטעורר המחשבתי הזה. כל אחד יודע כי חתימתם של אלה הנקראים בשם המצלצל של גאונים או בשם המאיים של צדיקים חותמים על כל מה שאיטשה מאיר וגיסו יציעו לפניהם. העתונים האגודאים

המופיעים מן ממון של הציונים יודעים מקודם את חתימתם של הגאונים והצדיקים באופן בטוח. כן הלבלברים הללו מלמדים עם הגאונים הטעמים על חתימתם ומגלים להצדיקים הסודות עבור הסכמתם. רוב רובם של הגאונים והצדיקים מושיטים חתימתם בחשק רב ובלבד ששמותם יזכר במקום הראוי בהתכבדות, הדבר פועל בשני הצדדים, הגדולים מסכימים על האגודאים אבל כן האגודאים מסכימים על שמותם של הגדולים.

כל הויכוחים הללו שהיו באיזה פעם אינם מענינים כבר בנוכח, כיון שהטעמים אינם מובילים עוד להקלפי רוב רובם של שומרי תורה הלוקחים חלק בבחירות. מסולקים כבר הדברים המטעים שהובילו את הטועים אל חיק הציונית כי הבוחרים הללו הולכים לבחירות כבר מפני הציונית עצמה, המטרה והתחנה שההסברים הללו מוליכים לשם. שומרי תורה הלוקחים חלק בבחירות כבר נקשרו ר"ל בענין מדינה הציונית והמדינה היא חלקם הנוגע להם, רואים המה כמו שאר האזרחים כי המדינה היא עתידם, קיומם ומקומם, וגם חלקם בחיים. הולכים המה לבחירות מפני שהמה אזרחים ותושבי המדינה, מפני חובם לבחור בפארלימנט שלהם שידאוג עבור תיקון המדינה וקיומה. יש לציין כי אצל חלק גדול מן הבוחרים החרדיים כבר הדבר מוטל בספק באיזה מפלגה מדינית יש לבחור כמו אל שאר אזרח המתחשב איזה עמידה פוליטית היא היותר נכונה, וישנן הרבה שומרי תורה הבוחרים בהמפלגות הנכונות בעיניהם מן נקודת הראות הזאת, אבל כן רבים ממכימים לבחור באהגודאים כי קשה לפניהם לצאת מן הרגילות שהורגלו בזה מן הימים שההשיגים והגדולים היו מכריעים אצלם. מפני זה לא יהי' פלא אם האגודאים ישיגו קולות במספר פחות מן הראוי להם מן החשבון של ריבוי האוכלסי' והגדלת העולים החדשים מן הארצות שרובם היו שומרי תורה.

הטלת הקלפי בבחירות זאת הקשר עם המדינה הציונית ועם כל הכפירה הכללית והרמת יד בתורת משה שהמדינה הציונית מצגת, הנבחרים המה מעותדים להתעסק בסילוק התורה מן עם מגולה. הנבחרים הדתיים מסוכנים עוד יותר כיון שהמה עסוקים רק בענין זה לבלבל ולהטעות לכל מי שיש לו עוד איזה זיק של שמירת התורה בלבד. גרועים מן כל אלה המה הדתיים האגודאים כיון שהמה מיוחדים להסית ולהדיח את שארית ישראל שבלעדי הסתתם והבולבולים העומדים לרשותם, היו נשארים בשמירת תורתם וגם באמונתם. הדתיים האגודאים פרסמו כפירה

ומינות בתוך שארית ישראל זה, כל דבריהם בכנסת המה רק חנופה, אפיקורסות ורעל לנפש ישראל, המה הרעו לנו ביותר המה מכאיבים ביותר המה הבוגדים בה' ובתורתו, המה יצרו את כל בנין של שוא ושקר, המה פרשו רשת לשארית הפליטה, המה יסדו לצרכם ולכבודם החינוך הציוני הנקרא חינוך עצמאי המשחית כלה את נפש צעירי הצאן. המה המסיתים האגודאים ביחד עם אלה התומכים בידם, אלה הנהנים מן השקר של גאונים הנקרא עליהם ואלה המתענגים מן המסוה של צדיקים הפרוטה עליהם, כולם יהיו נזכרים ביום הגדול והנורא בעת יקום ה' לשפוט את הארץ.

לכל זמן ועת לכל חפץ, הזמן הזה הוא של חושך שכמותו לא הי' מן בריאת שמים וארץ עד היום הזה. אין באפשר למצוא הדברים הנכונים לדבר עמהם ואין בכח אנושי לצייר הציור הזה על נכון. אין עוד אתנו צופים ברוח הקודש שדבריהם באים ממעל העושים רושם ומאירים אפילו בתוך האפילה הגדולה, ואין אתנו נביא וחווה שמן השמים ידבר אלינו וישמיענו דבר ה' הדברים הכוללים את הכל, המעוררים את מקור הנפשות והמגלים עומק עומקם. אבל גם בהענן הכבד הזה עלינו לזכור כי תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב והציונים והציונית עוקרים ר"ל כל התורה כולה מלב ישראל. יש לנו אמונה בה' ובהנהגתו ובקדושת ישראל ובחירתם לעם סגולה שהציונית מנאצת נגדה, מאמינים אנו בגלות וגאולה עתידה בביאת המשיח ותחית המתים שהציונית ר"ל מכחשתם, הדברים הפשוטים הללו יהי' נגד כל ישראל בכל מצב שיהי' וגם בתוך הטשטוש והבלבול הגדול שאנו חיים בו.

החוב להודיע לכל שומרי תורה שלכם עוד לא נחלק לגמרי מן התורה והאמונה, כי בעת שהולכים לבחירות הולכים המה לעבוד עבודה זרה בפעולה ובמעשה, ידעו המה כי אינם בוחרים בין חרדים לחפשיים אלא המה בוחרים בין ציונים לציונים, בין ציונית וכפירה מסוג זה ובין ציונית וכפירה מן סוג אחר, בין מינים הנקראים אגודאים ובין מינים הנקראים בשמות אחרות. הבוחרים בציונים דתיים והבוחרים בציונים בלתי דתיים כולם בוחרים במדינה הציונית באפיקורסות מתכחשות בה' אלקי ישראל. כולם בידיעתם ושלא בידיעתם מחזיקים ידי רוח הטומאה שהתפשט בכל העולם כולו. יבוא העת אשר יבושו מהאלילים אשר בחרתם והאשרות אשר נטעתם, תראו כי כל הטומאה השולטת עם כ"כ תוקף אינה אלא אחיזת עינים. חוב עלינו להודיע זאת בכל פעם, אם ישמעו או אם לא

אספקלריה של תורה

לא

ישמעו, אם לא ישמעו אחרים נשמיע ונחזור להשמיע זאת לנו לעצמנו
לעמוד בנסיון זה האחרון הגדול שבנסיונות, נשמיע זאת בכל העולם
כולו, נשמיע זאת לנו ולזרענו עד עולם.

נצח ישראל

לשמוע קול ה' מתוך החשך הענן והערפל,
לשמוע ולזכור כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלפי ישראל

בזמנים הקודמים הי' החיוב לדבר מן פירצה מיוחדת בזמנה, צדיקים הקודמים הזהירו על זה להתיעץ ולהתכנס דוקא על פירצה העומדת על הפרק, וכן איתא בחז"ל אביך במה הי' זהיר טפי, שבכל עת היתה מצוה מיוחדת לתיקון זמן הזה הפרטי, וכן מאידך גיסא להתקומם נגד הסתת היצר על עבירה ופירצה מיוחדת המתגברת בזמן פרטי, בזמן הנוכחי אין עוד פירצה כיון שהכל נחרב ונתרוקן, אין עוד חומה קימת לפרוץ בה פירצות מיוחדות ומה שעומד על הפרק בדור הקטן הזה המה לא דברים מיוחדים אלא העיקרים והשרשים היסודות של יהדות ועיקרי האמונה, כי גם יסודי היסודות הולכים ונעקרים ר"ל, מן גודל תוקף הרע השולט המקיף את כל ישראל כמעט בכמות, והחותר אל עצם כללי היהדות בשרשי השרשים.

בפרשה הזאת של שלח לך מצינו כי חטא הזה של מרגלים הי' שונה מן שאר החטאים במדבר, ובכל החטאים לא נתקיימו עונשם מן כח תפלת משה רבינו ע"ה חוץ מן הגזירה הזאת במדבר הזה יתמו ושם ימותו לכל מספרכם מבין עשרים שנה ומעלה אשר הלינותם עלי, ולא באו אל הארץ אף אחד מן דור המדבר יוצאי מצרים כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון, וכן שאר הגזירה שאף הבנים לא יבואו אלא אחר ארבעים שנה, ובניכם יהיו רועים במדבר ארבעים שנה במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום, יום לשנה יום לשנה. חטא של המרגלים הי' עצום מאד וכן אמרו חז"ל לא חטאו מרגלים עד שכפרו בעיקר, ואם לכאורה לא אמרו רק דברים שראו שם וכן בודאי ראו את ילידי הענק וגם ראו כי עז העם היושב בארץ והערים בצורות גדולות מאד, הביאו משם את הזמורה עם אשכול ענבים אחד ותאנה ורמון שהיו צריכים עשרה אנשים לשאת אותם, אבל גודל תוקף חטאם הי' מפני שכפרו בעיקר העיקרים, עצת מרגלים, ופרסמו את הכפירה הגדולה הזאת בתוך עדת בני ישראל עד ותשא כל העדה את קולם ויבכו העם כלילה ההוא. המרגלים אמרו כי עם בני ישראל יש להם רק כח טבעי

ארצי ככל שאר עמי תבל ומפני זה אין באפשר להם ללחום עם בני ענק והערים הבצורות בשמים, לא האמינו בכח ה' וענין האלקי השוכן בתוך בני ישראל שכל כח של עמי תבל הולך ומתבטל לפניו, ה' אלקיכם ההולך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם, אבל המה הכופרים פרסמו כי אין בישראל רק הטבעיית כמו בכל עמי תבל, ומפני זה לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו. יהושע בן נון וכלב בן יפונה אמרו אם חפץ בנו ה' והביא אותנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו, כי אנחנו עם סגולה עם כח אלקי נשגב וה' אתנו אל תיראם, לחמנו הם סר צלם מעליהם וההולך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנותכם, ובאש לילה לראותכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם ומן כח הזה עלה נעלה וירשנו אותה, והמה כחשו בענין האלקי שישנו בעם סגולה כמו שמפורש בפ' דברים ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלקיכם, ומפני תוקף חטא הזה של כפירה בעיקרי העיקרים נתקיימה גזירת ה' ולא נתמעטה הגזירה הזאת מן תפלת משרע"ה.

אנו עומדים כרגע בשבוע אחרי זמן קבלת החררה ומעמד הר סיני תכלית בריאת שמים וארץ, ואז נאמרה לנו הזכ"י הגדולה שבה אנו מיוחדים מן כל ברואי מעלה וברואי מטה, ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי ועתה אם שמוע תשמעו בקולי והיתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ, אתם תהיו לי אוצר חביב ולא תאמרו אתם לבדכם בעולם ואין לי אחרים עמכם וא"כ לא תה" חביבתכם ניכרת, אבל לי כל הארץ והם בעיני ולפני ולא כלום, אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל. קבלנו את התורה תכלית כל הבריאה ותכלית יציאת מצרים, כי זה הכל בחירת ישראל או הנסה אלקים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסות ובאותות ובמופתים ככל אשר עשה לכם ה' אלקיכם, תחת כי אהב את אבותיך ויבחר בזרעו אחריו, אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל, תמיד ללא הפסק יזכר הברית והקשר שבין ישראל וה' אלקי ישראל אשר לא ימוט לעד. ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלקים זה סיני מפני אלקים אלקי ישראל, כל הבריאה רעשה אז כי בסיני הי' ה' לאלקים אלקי ישראל, כל האומות נתבהלו ונתרעשו ונתפחדו ואמר להם נביאם ה' עוז לעמו יתן בשעת נתינת התורה בהכרח שהארץ תרעש ותגעש כי בשעת הבחירה בתכלית את עם סגולה, כל העולם קבל צורה חדשה כי שאל נא לימים הראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלקים אדם על הארץ הנהי' כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו

השמע עם קול אלקים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה, ואתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו. ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי זה קיים לעולמי עולמים, מלך אסור ברהטים שאסר עצמו בשבועה שישרה שכינתו בישראל בכל מקום ובכל זמן לעד ולנצח נצחים.

מוסדות תבל מתרעשים גם היום עוד הפעם, ראיתי הארץ והנה תוהו ובוהו ואל השמים ואין אורם, ראיתי ההרים והנה רועשים וכל הגבעות התקלקלו חשך השמש בצאתו. וירח לא יגיה אורו, כן נאמר בכתוב כשהחטאים מתרבים למעלה מעלה. בזמן הזה קמה עלינו טומאה עמוקה מכל העמקים טומאה כללית אינה מכוונת אל איזה חטא מיוחד ופרטי אלא באה הטומאה הזאת לעקור הכל את כל הענין של עם סגולה, לבטל ר"ל כי יעקב בחר לו ה' ישראל לסגולתו, ולקבוצ בתוך כל ישראל כי אין אגו שונים מן כל אומה ולשון. תוקף כפירה הזאת משתלשלת מן מקור הטומאה עצמה לעקור מן ישראל מעמד הר סיני וענין עם סגולה ביחד עם כל התורה כולה הניתנה לנו בסיני, העולם מתרעש עוד הפעם כי לא היתה כטומאה וכפירה הזאת מן ברוא ה' אדם על פני אדמה ועוד לא נשמע בין ישראל כפירה עמוקה כזו המתמודדת נגד הכל נגד השרשים והיסודות, נגד כל קדושת ישראל ונגד כל התורה כולה. גולל אור מפני חושך וחושך מפני אור קודם כל אור בהכרח יתהווה חושך. קודם מתן תורה ה' גלות מצרים, מקודם בנין בית שני שה' גדול במידותיו מן בית ראשון ה' גלות בבל, ואחר חושך החורבן של בית שני אז דוקא נשלמה הורה שבע"פ יבנה והכמיה, סדר המשנה והברייתא והש"ס, וגם פנימיות התורה במדרשו של רבי שמעון בן יוחאי, באחרית ימי עולם קודם התגלות האור הנצחי של מלך המשיח קודם מלוך על כל העולם כולו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך, נתגלתה ממסתרים טומאה זו הגדולה שבטומאות הכוללת כל ממשלת הרע ותוקפה ונתפשטה כמעט על כל ישראל.

הטומאה הזאת היא כפירה הכללית שהכופרים הכלליים כינוי אותה בשם של ציונית. לאמיתן של דברים אין זה אלא אפיקורסות. אבל הם לא רצו לקראות את הזרם הזה בשם אפיקורסית אלא בשם של ציונות. אולי אפיקורסות לא יהי' שם הנכון כי אין זה סתם אפיקורסות בתוך שאר מיני אפיקורסות כי עומק כפירה כזאת לא הי' עוד בעולם וסתם שם אפיקורסות לא הי' מכיל את כפירה כללית כמו זו. גם קראו זה

בשם ציונות ולא בשם אפיקורסות כי השם של אפיקורסות ה' מגלה את התוכן של זרם זה באיזה מידה והשם של ציונות מכסה בכיסוי עב את הנכלל בענין זה, ועוד יותר כי מחמת השם של ציונות נשרשו בלבב הטועים טעותים גדולים ומפאת הטעותים הללו קשה להם לפרוש מן עבודה זרה זו ולשוב אל קדושת ישראל. ציונות אין זאת מפא"י ומפ"ם, ציונים כלליים והחירות, המערך או הליכוד, ציונות זו ציונות בעצמה כלומר להיות לנו עם וארץ ולאום כשאר גויי הארץ, ודוקא זאת היא הציונות וזאת היא האפיקורסות הכוללת כל מיני כפירה וכל מיני עבודה זרה שהיו בעולם עד היום הזה. להיות לנו עם וארץ כשאר גויי הארץ היא מפני שאנחנו עם ולאום כשאר גויי הארץ מפני שאנחנו אותו המהות של כל הגויים אשר על פני האדמה, וזאת אינה כפירה בתורה מן השמים לבד, לא כפירה בשכר ועונש לבד, אלא יורדת לפנינו מזה אל השורש, אלא הענין של מתן תורה אל הבחירה בישראל מבין העמים, אל ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אל הבוחר בעמו ישראל באהבה.

בכריתת ברית בהר סיני וכן בערבות מואב כל הבטחות של ברכה וכן להיפוך הם בנוגע גלות וגאולה לישראל, ונתתי שלום בארץ וירדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדופו ונפלו לפניכם לחרב, וכתתי שלום בארץ וישבתם לבטח בארצכם, וכן להיפוך ושבתי גאון עוזכם ונתתי עריכם חרבה והשימותי את מקדשיכם, והשימותי אני את הארץ ואתכם אזרה בגוים והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה. כן בכריתת ברית בערבות מואב, יתן ה' את אויביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך, והותרך ה' לטובה על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיך לתת לך, כן בהיפוך והפיצך ה' בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה וכו', כי העונש של גלות והשכר של גאולה נוגע לכלליות ישראל וזה עונש גלוי ושכר גלוי לכל באי עולם שכר גלוי על שמירת התורה ועונש גלוי על ביטול התורה, ואם לנפש פרטי מישראל השכר על קיום התורה והעונש על עבירות שבתורה מכסים הם, אבל במה שנוגע לכלליות ישראל במה שנוגע לגלות וגאולה לישראל, תמיד השכר והעונש הזה גלויים המה, השכר והעונש הגלוי הזה הוא מן הבטחת התורה וכריתת ברית. בסוף פ' בחקותי אלה החוקים והמשפטים והתורות אשר נתן ה' בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה, חז"ל אמרו לנו כי הברכות והקלות שבפ' בחקותי נאמרו עם מתן תורה כי זאת כריתת

ברית על מתן תורה בכללה. הברכות והקללות השכר והעונש המה הזכי' הגדולה שבזכויות זאת הענין של עם סגולה ורק לנו החלק הזה שבקיום התורה אנו ממשיכין ברכה נגלית במה שנוגע לכלל ישראל וההיפוך בביטול התורה. הציונית כופרת בכל הענין של עם סגולה וכפירה זאת מיוחדת ומכוונת בעיקר במה שנוגע לכלליות ישראל לגלות וגאולה הציונות אומרת שענין זה של גלות וגאולה הכל בידנו ובכוחנו כמו שיש ביד האיטאלינים והצרפתיים לבנות את ארצם ומולדתם כן יש ביד הלאום הישראלי לבנות את ארצם ומולדתם, כג. עצם ענין של עם ישראל בלתי שונה מן עצם ענין של אנגלי או גרמני, וזאת כל היסוד של הציונות שאנחנו בלתי שונים מן כל עם אשר על פני האדמה. בנין הארץ והמולדת זאת היא תוצאה מן ציונות זו, תוצאה במעשה מן כפירה כללית במחשבה.

גלות וגאולה אצל ישראל זה כללית הזכי' והישועה, הטובות הגשמיות המה בכלל השכר הזה של גאולה ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם, ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו. כי כל הטובות הגשמיות הבאים לכלל ישראל המה מן הענין של עם סגולה, ענין אחד עם הטובה הכללי של הגאולה וגילוי אלקות בעולם על עם קדוש עם סגולה, ובהבטחה של גאולה וטובות בעולם הזה נאמר ונתתי משכני בתוכם והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם, ובהיפוך ג"כ נאמר ונתתי עריכם חרבה ולא אריח בריח נחוחכם והשמותי את מקדשיכם. אצל עם סגולה הגאולה היא באופן אלקית נגלה וגם התכלית של הגאולה הוא גילוי אלקית נגלית במשכן ובבית המקדש, כשבאו לארץ ישראל עם יהושע בן נון עמד יהושע והכריז אל מערכת שמים שמש בגבעון דום וירח בעמק אלון, בודאי לפי דעה אנושיית הי' באפשר להמתין בהכיבוש עד מחר, אבל יהושע בן נון הראה לכל העולם כי העולם ומלואו השמש והירח מתבטלים אל עם סגולה בעת התעלותם, וכן הי' וידום השמש והירח עמד וחומות יריחו נפלו מן אמירת עלינו לשבח. לא זו בלבד שדרך הגאולה היא באופן נגלה אלא שהגלות והגאולה בעצמם אינן זכויות והשיגים גשמיים, אנחנו באנו אל ארץ ישראל באופן אלקי, ואח"כ אנחנו עם בין העמים וארץ בין הארצות. אלא שכל ענין הגאולה והישועה לישראל היא התגלות אלקית באופן נשגב והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ונתתי משכני בתוכם, וכן בערבות מואב הכריתת ברית על הטובות הגשמיות הן ענין אחד עם גילוי אלקית על ישראל, יצו ה' את הברכה באסמך ובכל משלח ידיך

ויקימך ה' לו לעם קדוש כאשר נשבע לך. אצל כל האומות הטובות והרעות הגשמיות שלהן המה של גשמיות ונשאים גשמיים, אצל עם סגולה המטר והשובע זה כריתת ברית השפעה אלקית מן שמירת התורה ומצות אלקיים וברכה הגשמיית היא התגלות אלקית בעולם, יקימך ה' לעם קדוש והתהלכתי בתוכם ונתתי משכני בתוכם והייתי לכם לאלקים, השפעה של טובות הגשמיים הם ענין אחד של התגלות מדריגה אלקית של עם סגולה של סדר התורה של כריתת ברית בהר סיני. הכפירה הציונית מכחשת הכל עד השורש ואומרת כי ככל הגויים בית ישראל, לא לבד שאופן הגאולה אצל עם ישראל הוא באופן עולמי גשמי ככל ההתקוממות של שאר גויי הארץ, אלא שכל ענין הגאולה אצל עם ישראל הוא דבר של השגת לאומיות גויית וארץ מולדת גויית כי הכפירה הציונית כוללת הכל ועוקרת בשרשי השרשים כל אמונה וכל קדושה. בזמן של בית המקדש כשישראל עולים לרגל לראות פני ה' היו מראים להם הענין האלקי שבישראל מגביהין את השלחן לפני עולי רגלים, ראו חיבתכם לפני המקום לחם הפנים חם כביום נתינתו על השלחן, ובמקדש ראשון גוללים את הפרוכת ומראים להם הארון והכרובים, ובעת הירידה הגדולה שבכל הירידות בעת התגברות הטומאה שבכל הטומאות, בעת קיום המדינה הציונית בעת שנתלבשה בכפירה במעשה, מראים להם הירידה, החלאה והטומאה, מראים להם טאנקים ופאנטונים, ראו כי השגנו הגויית של הגויים, אנחנו עם בין העמים, לנו התוקף של אמעריקאנאים והאומץ של הצרפתים.

החילול התורה במעשה של הציונים שונה מן סתם עבירות לתיאבון בשוגג או במזיד. חז"ל אמרו בסנהדרין ע"ד וכן פסק הרמב"ם ז"ל להלכה כי על שלושה עבירות ע"ז ג"ע וש"ד יהרג ואל יעבור אפילו בצנעה, אבל בשאר עבירות יעבור ואל יהרג, אמנם בשעת הגזירה שהעכו"ם מכוון להעבירו על הדת יהרג ואל יעבור אפילו בשאר עבירות. בשעת הגזירה הכל נכנס בכלל העברת על הדת והעבירה הפרטית אינה עוד פרטית אלא מקושרת עם העברה על הדת ובזה יהרג ואל יעבור. עבירות במעשה כשהם נעשים מל הציונים ומכח כפירה הציונית אינן עוד עבירות פרטיות אלא הכל נכלל עם הכפירה הכללית והפרת ברית שזאת ענין הציונות, ואם בחקוטי תמאסו לבלתי עשות כל מצותי להפרכם את בריתי, אצל הציונות הכל היא הפרת ברית ולא תגבורת היצר לבד, ומפני זה אפשר לראות השוויון נפש של הפוקרים הציונים, שכל תביעה

וזיק של יהדות נכחד מלבבם, כי הציונות זו עקירה כללית ותכליתית, ובחז"ל ותשלח אסתר וכו' לדעת מה זה ועל מה זה, מימיהם של ישראל לא באו לצרה כמו זאת, שמא כפרו בזה א-לי ואנוהו, ושמא כפרו בשני לוחות שנאמר בהם מזה ומזה המה כתובים, כי צרה כמו זאת להשמיד ולהרוג ר"ל באה רק על כפירה כללית, כפירה בשני לוחות העדות, וכן בימי גלות בבל כשהזקנים באו אל יחזקאל ואמרו לו היו נהי' ככל הגוים בית ישראל, ובודאי בעת ההוא היו עוברים שאר עבירות ג"כ כידוע שגרם החטא, אבל עבירה פרטית וגם הרבה פרטים זה ענין אחר מן פריקת עול לגמרי, וכשבאו ואמרו היו נהי' ככל הגוים וזה לפרוק הקשר לגמרי, אמר להם יחזקאל כה אמר ה' ה' לא תהי' חי ה' אם לא בחמה שפוכה ובורוע נטוי' אמלוך עליכם.

מפני שהציור של הכפירה כללית הי' בשם ציונות ולא אפיקורסות, נמשך על טומאה זאת ציורים וכסוים רבים, כמו ישוב ארץ ישראל, חיבת הארץ, לקיים מצות התלויות בארץ וגם העלי' של קדושי עליון תלמידי הגר"א ז"ל ותלמידי הבעש"ט ז"ל בכדי להתקדש בקדושה עליונה ונשגבה נסחבו אל הכסוים הרבים של הכפירה הציונות ר"ל. בכל דבר הבא לעולם הזה התחתון יש סיעתה ועוזרים, אצל משה רבינו נאמר אהרן אחיך יהי' נביאך, לך ואספת זקני ישראל, וגם במדבר אספה לי שבעים מזקני ישראל ונשאו אתך במשא העם, אצל הנביאים הי' ג"כ חבל נביאים מתנבאים ובני הנביאים ששמרו על קדושת הנביא וכן אצל רבי שמעון בן יוחאי הי' ר' אלעזר בנו וכן שאר קדושי עליון שהמשיכו קדושה חדשה בעולם. מספרים כי אצל הבעש"ט זי"ע לא רצתה הנשמה הגדולה הזאת לירד לעוה"ז עד שהבטיחו מן השמים על ששים גבורים גאונים וקדושי עליון שיעזרו להקדושה העליונה הזאת וישמרו עליה. זה לעומת זה עשה אלקים, בטומאה ישנן ג"כ עוזרים לכל טומאה גדולה שתתפשט בכל פעם ישנם כומרים ומשמשי עבודה זרה להיות לעזר לעז"ז שתתקיים לפי שעה, מפני שהשם של טומאה זו היתה ציונית ולא אפיקורסות, מצאה לה הטומאה עוזרים שונים הללו פרסמו הענין של לעלות לציון כי כן הענין של ציון וירושלים מפורסם בתורה, הללו דברו מן חיבת הארץ והללו מן ישוב ארץ ישראל, שומרי תורה נמשכו מן הפתויים של המזרחי ומן הכסויים הרבים שכפירה הציונית נתכסה בהם. כן עתה בזמן האחרון של מדינה. התלמידים מן המזרחי הקודמת להם שהתלמידים הללו נקראים בשם אגודת ישראל, מכסים על הטומאה

הציונית ומפתים את שארית ישראל להמשך אחריה ועוזרים הרבה שהכפירה הכללית הזאת תתפשט בתוך שארית ישראל. גדולי ישראל בשעה שהיו עוד גדולי ישראל בעולם, נחיראו מן הטועים והמטעים של המזרחי לא פחות משהיו מתיראים מן הציונות בעצמה, קראו להמזרחיים בכל השמות ובכל הציורים, לכל ליתן מקום למנאצי ה' שיביאו הציונות אל ישראל שומרי תורה לחמו בחזקה להרוס את הגשר הזה שעליו עוברים שומרי תורה אל הציונות ושעליו עובר הציונות אל יהודים שומרי תורה, כיון שכלא הכסויים והבלבולים א"א לה להטומאה שתשלוט בין יהודים שומרי תורה. עבור זה ועבור זה בלבד נתיסדה אגודת ישראל ללחום בציונות ובמפיצי הציונות, זאת היתה המטרה וזאת היתה המשימה, זאת ורק זאת הייסוד של התיסדות אגודת ישראל. הדבר הזה כבר עבר וחלף, נתהפך הענין מן הקצה אל הקצה, אגודת ישראל נתיסדה אז להלחם בציונות כהיום קיומה של האגודה היא אך מן הציונות ובשביל הציונות, אם לא הציונות לא היתה נתיסדה אגודת ישראל, ועכשיו אם לא הציונות לא היתה נתיימה אגודת ישראל.

כהיום אין כנראה עוד הכח והאומץ להלחם בציונות עצמה לבטלה ולחסלה בהכח אשר אתנו, כבר עצמה גברה הטומאה הזאת ולקחה לבוש גשמי בלבוש מדינה וכח עולמי עצום הממשיך ומקסים רוב בני דורנו הקטנים והחלושים בכל הדורות ויבוא בעל הכרם ויסקל את כרמו, אבל עוד לנו מלחמה המוטלת עלינו וזאת לא נגד הציונות עצמה אלא עם אלה המפיצים את הכפירה הציונות ומביאים את הטומאה הזאת לשארית דשארית ישראל. הפעם לא נגד המזרחי כי המה כבר עשו את שלהם ואין עוד מי שיעבור אל הציונות מכח הסתתם וסילופם, אבל לנו מלחמה נגד המפיצי ציונות המביאים טומאה זאת אל חלק קטן מישראל העומדים איתן באמונתם ויהדותם והמה אנשי הכנופי' האגודאית שהמה מפיצים את הציונות בחוג הנשאר שבלעדם לא היתה הציונות באה ושולטת. המלחמה נגד המסיתים האגודאים זאת מלחמת חובה ולא מלחמת רשות, ר' אהרן שליט"א אומר אמיד מלחמה לשם מלחמה ולא לשם נצחון מלחמה לה' בעמלק מדור דור אם הנצחון לא יהי' עד דורו של משיח שיהי' הכסא שלם אבל גם עד אז, עד הזמן של הנצחון חובה עלינו להלחם בעמלק, חובה עלינו להלחם נגד הפצת הציונות בעולם ובהכרח שישאר אפילו חלק קטן מישראל מחוץ לטומאה זאת, רבי יוחנן בן זכאי ביקש על יבנה וחכמיה שמשם תפרח התורה ותתקיים בישראל,

כן במלחמה רודפים הנוצחים אפילו נגד חטיבה אחת הנשארת מן הארב והמנוצחים, כי עוד תשאר חטיבה אחת של חיילים החטיבה הזאת באפשר לה להתקיים ולהתארגן ובאיזה פעם תתגבר על הנוצחים להכחידם, יש לנו מלחמה נגד הכנופי' האגודאית שאי אפשר להתעלם מן החוב הגדול של מלחמה זאת, מלחמה שלא תעבור על ידם הכפירה אלינו.

יהי' זה טעות לומר שהכנופי' המה ציונים כי באמת המה בעיקר שכירים, המה ג"כ ציונים אבל הציונות שלהם באה אצלם מן השכירות ולא מן הציונות בעצמה. בשעה שנשאלה השאלה לח"כ לעווין איך אפשר להפוך כל הענין של האגודה שנתיסדה בעיקר להלחם בציונות וכעת המה שותפים להמדינה ומפצים את אהבה והוקרה להמדינה בתוך שארית ישראל, ענה היו"ר ואחריו כל לבלברי המודיע כי מדינה שאני! התירוץ הזה מספיק למאד לעצם ענינים של הכנופי' כי בשעה שהציונים היו רק מפלגה לבד, ובשעה שהיו עוד יהודים חרדים בעולם במספר רב, לא הי' באפשר להשיג הרבה בעניני כבוד וממון מן הציונים וכן הי' באפשר להשיג הכרה ועמידה בעולם מן יהדות החרדית, אז הי' אגודה הלוחמת בציונות כי במלחמה זאת הי' באפשר להשיג תוצאות, משא"כ אחר הקמת המדינה וחורבן יהדות החרדית, שבאפשר להשיג כ"כ מן המדינה להיות שר אצל המדינה, מכונת קאדליאק העומדת לרשותו, רשיונות, תמיכות, כבוד וגם ממון, ומאיך גיסא אין עוד חוג גדול אצל יהדות החרדית הנשמדת ברובה מן הצורך ימ"ש ינקום ה' את דמם במהרה, א"כ בודאי יש להצטרף אל המדינה והציונות "מדינה שאני" כי רק מן המדינה ישיגו הכנופי' תאוותם ומאווים רק המדינה תשפיע להם את מה שחפצים אנשים הקטנים והשפלים הללו הנקראים בשם הנהלת אגודת ישראל. בזה שונים המה האגודאים מן רבותיהם המזרחי לפנים, אצל המזרחי הי' בעיקר הציונית להיות לנו עם ולאום, ארץ ומדינה, ובמחשבת טעות הזה נתרדרדו אל מינות גמורה והשתתפו אל הציונים מכח מחשבה זו ומשימה זו לעזור ליסד הציונות בעולם, ואם כי השיגו שכירות ג"כ עבור השתתפותם אבל הי' זאת את"כ ולא בהתחלה כי עיקר תוכן שלהם הי' הציונות והשכירות השיגו רק לבסוף, אצל הכנופי' האגודאית הי' העיקר השכירות השילום שהשיגו מן שיתוף בציונות והפירורים שמגיע אליהם מן המדינה הציונית, אצל המזרחי הי'

זאת רק לבסוף אין השכירות משתלמת אלא לבסוף, אצל הכנופי' היא רק השכירות ישנה לשכירות מתחילה עד סוף.

מפני כי הכנופי' המה רק שכירים והציונות שלהם באה מכח שנמכרו לעקר זה אל עבודה זרה הזאת א"א להתווכח עמהם בדברים אלא עם שכירות. אם הי' לנו לשלם להם שכירות גדולה מן זו שמשיגים מן המדינה, אם הי' לנו לחלוק להם כבוד יותר מן זה של שר במדינה וחבר בכנסת שלהם, אם הי' לנו להושיט להם רשיונות השווים הרבה בכספית ואם הי' לנו ליתן להם תמיכות גדולות מן מה שמשיגים תחת שמות שונות, חלף התמכרותם למדינה הי' אז באפשר לדבר עמהם ולהתווכח עמהם, ראו! תשיגו יותר מן התנגדות למדינה תחת מה שאתם משיגים בהיותכם כומרים לעבודה זרה הציונית, יש לנו שכירות עבורכם גדולה מן זאת שיש לכם כרגע אבל בדברים לבד עם תורה לבד ואמונה לבד א"א להתווכח עמהם כי אין דעת מכריע אצלם אלא תוצאות של כבוד וממון, הכפירה הציונית השולטת עליהם ושהם מפיצים בנאמנות כה יתירה נצמחה רק מן ההנאות ולא מן הדעות. כל ענין של אגודה כהיום, אינה קיימת אלא בתור כנופי' קטנה של איזה עשרות אנשים החיים ומקבלים פרס מן המדינה, איזה מהם חברים בכנסת המינים המשיגים משכורת, כבוד, ורשיונות, איזה מהם מנהיגי החינוך הציוני של מינות הנקרא בשם חינוך עצמאי, ואיזה מהם לבלברים שהמשכורת שלהם ג"כ בא מן כיס המדינה הציונית, אבל כולם אינן אלא אבן נגף לבית ישראל המפיצים כפירה וחלאה מדי יום ביום. נחוץ להם לדבר מן הכפירה ללא הפסק מפני כי מדברים המה בעיקר מן הכסוים והלבושים שעל ידיהם מבלבלים את שארית ישראל והכסוים הללו הולכים ומתחדשים בכל פעם וזאת עבודה שאינה פוסקת. הבלבולים הישנים מתפוררים וחולפים ובהכרח להביא בלבולים חדשים, באיזה פעם היתה המדינה ענין של אהבת ישראל אין זאת קיים עוד, בהכרח הי' להביא הבלבול של הצלת ישראל ומי פתי שעוד ידבר גם בזה, הביאו המסיתים פסוקים על תחית ישראל וגם זאת כבר נשכח, אח"כ הביאו המסיתים את הענין של ניסים, ניסים גדולים ניסים נגלים שבזה בלבלו זמן רב וכהיום מתו הניסים במיתה חטופה ואין עוד מי שיזכירם אפילו, כרגע מדברים מן הצלה של המדינה, לא שהמדינה תציל את עם ישראל, אלא שעם ישראל יצילו את המדינה אבל זה ג"כ נחלש ועובר, המשימה של אנשי הכנופי' להפיץ את ענין המדינה בתוך שארית ישראל עבודה תמידית להחליף את

הלבושים והבלבולים מדי פעם בפעם ובעוד שהמדינה קימת גם עבודה זו קימת ובהכרח שתשתנה ותתחדש ותתחלף לפי צורך השעה. בענין אחד משתווים כל הבלבולים והסילופים יחד, כולם מושכים עליהם לבוש של תורה ומחמת התורה ישנה המסקנה של הכנופי' האגודאית להוקיר את המדינה ולהשתתף בה, ישנו הענין הגדול של בטחון שכל אחד מישראל 'בטח בה' מעוזו אבל לפי הבלבולים שעומדים כרגע על סדר היום הבטחון לפי ביאור הכנופי' זה הבטחון שתתקיים המדינה, כי לא יטוש ה' את עמו זאת הבטחה גדולה אל ישראל אבל לפי ביאור הכנופי' הבטחה זאת היא שתתקיים המדינה הציונית, תורה זה ברור כי כל הקדושה שבעולם תלוי בלימוד תורה"ק כי הם חיינו ואורך ימינו, מגיד שיעזר אחד מתלהב בדבריו על גודל החיוב של לימוד התורה ומביא גם סיפור מן החפץ חיים זצ"ל כנהוג, אבל לפי מזון המודיע שקבל ועיכל הכל הולך לקיום המדינה גם התורה וגם הסיפור של החפץ חיים זי"ע כי יש לנו לבטוח על כח תורה"ק שהמדינה הציונית תתקיים.

הכנופי' משתמשת להפיץ הציונות בהרבה מיני נשק, אבל הנשק הכי מוצלח הי' זה של למעלה מן הדעת, להצדיק את הכפירה שמפיצים בהצדקה של למעלה מן הדעת מן מקום הבגידה שבוגדים את השימוש לעבודה זרה שמשמשים ואת שאין שכל אנושי מגיע לשם. פרסמו את הניסים והנפלאות המתרחשים להמדינה הציונית להראות כי מן השמים מסכימים וגם עוזרים להציונות, אבל בעיקר פרסמו את דברי הגדולים המסכימים עם השכירים הללו שזה תירוץ מספיק על כל הקושיות עליהם כי הגדולים מסכימים על כל זה ואין אחרי דברי הגדולים ולא כלום. בימי המלחמה האחרונה פירסמו ברוסיה מודעות גדולות ענקיות ברוסית "אסור לחשוב" שאין לחשוב ולהרהר אפילו אחרי מעשיו של הרוזן סטאלין ש"ט ואין להעלות אפילו על המחשבה איזה עירעור נגדו, גם הכנופי' האגודאית מכרזת שאין לחשוב אחריהם כי כל המהרהר אחרי אנשי הכנופי' כאילו הוא מהרהר אחרי הגדולים וח"ו לעשות זאת. אין לנו טענה נגד הגדולים הללו, נלקחו מן ברק התיסדות המדינה דבר חדש בקורות בית ישראל כמו שאר אנשים פשוטים שנתבלבלו מן ברק המקסים הזה, הגדולים הללו שאינם אלא אנשים פשוטים ורגילים קוראים וכולעים דברי 'המודיע' כמו שאר קוראי המודיע, מתבלבלים מן מליצות הלבלברים כמו שאר אנשים פשוטים שנעשו מבולבלים בבלבולי הלבלרים הללו, נוסף על זה אצל הגדולים שרוצים בפירסום שהעתון

המודיע מפרסם אותם לגדולים, רוצים לבנות להם שיכונים שהמדינה הציונית עוזרת להם לבנות, רוצים בתמיכה עבור המוסדות שלהם שהמדינה הציונית מושטת להם, ומפני זה נמשכים אחרי הרצון שלהם כמו שאר אנשים פשוטים ההולכים אתרי רצונם. הטענה היחידה שישנה נגד הגדולים החותמים היא במה שנקראים וקוראים לעצמם בשם הזה של גדולים! הגאונים מה שנקראים גאונים והצדיקים במה שנקראים צדיקים, הן הצדיקים החונפים את הצעירים עם פשטידה והן הצדיקים החונפים עם תפוחים, כולם עתידים ליתן דין וחשבון על העוז המעציב שיש להם להקראות בשם צדיקים. חז"ל אמרו במנחות כ"ט מפני מה נברא עולם הבא ביוד אות הקטנה שבאותיות מפני שהצדיקים שבו מועטים, בעולם הזה כנראה ישנם הרבה צדיקים אבל בעוה"ב בעולם הברור צדיקים שבו המה מועטים מאד. אין אנו אנטי אגודה ואין אנו אנטי חסידות גור. רבי עמרם ז"ל וכן להבדיל ר' אהרן שליט"א היו מבין המייסדים את אגודת ישראל בפה ירושלים ת"ר, כן אנו יודעים מן הגאון קדוש ישראל בעל חידושי הרי"ם זצ"ל ואנו לומדים ספרי שפת אמת זי"ע, אנו רק מתנגדים אל הציונות, אנו נגד שיתוף בוועד הלאומי לפנים, אנו נגד הכרה ברבנות הציונית הנקראת בשם רבנות הראשית, נגד שימוש בלשון הציונית, נגד שימוש בהכשרים של הרבנות ולא בהכשרים של עדה החרדית, נגד כיבוד עבור שלמה גורן ונגד לבזות רבי עמרם בלוי זצ"ל, נגד השתתפות בכנסת המינים ונגד השתתפות בהממשלה, נגד חינוך של מינות וכפירה בשם חינוך עצמאי, נגד כל המהלך הידוע המחסל את שארית ישראל, ובעיקר שבעיקרים נגד הפצת הכפירה הכללית הטומאה העמוקה של הציונות בתוך לבן של ישראל, שכל המהלך הזה נעשה ע"י מה שנקרא אגודת ישראל וע"י מה שנקרא חסידות גור. אנו נלחמים מלחמה הזאת מעטים נגד רבים, חלשים נגד מה שנראה גבורים, אבל זאת מלחמה להשאר יהודים, אין אנו חושבים בדבר נצחון, המלחמה החלושה הזאת חובה עלינו מצד עצם יהדותנו ואין להתפטר מזה בשום אופן.

נשארו מעטים וחלושים, בשעה שהופיעה הציונית בעולם גדולי ישראל נתבחרו מן גודל עומקה של הטומאה הזאת. בפה ירושלים ת"ו נמצאו אז יהודים גדולים עם קדושה ומס"ג שינקו מן כח תורתו וקדושתו של רשכבה"ג מרן מהרי"ל דיסקין זי"ע ועכ"י ויסדו עדה החרדית. לקבץ כל החרדים לדבר ה' בתוך עדה מיוחדת ולהלחם מלחמת ה' בציונות

הגדולה שבטומאות. זאת הי' עיקר הענין של עדה החרדית מלחמה זו היתה התיסדותה וקיומה. כמוכן הי' ג"כ נחוץ לפרנס צרכי עיה"ק בענייני כשרות ושאר צרכי התורה של התושבים המשתייכים אל 'העדה' ומפני הצרכים הללו הי' ג"כ וועד הכשרות של העדה, להשגיח על ענינים הללו ההכרחיים עבור הציבור. כהיום הוועד הכשרות קיים יש להם רבנים נכבדים שליט"א ואנו משתמשים בהכשרים הללו, אנו משתמשים בשאלות או"ה של כבוד הרבנים שליט"א ושאר צרכי החיים שבהם אנו נזקקים אל הקהלה החרדית הזאת, אבל עצם הענין של עדה החרדית, גחלת הנשארה העודה קימת זה כבוד ר' אהרן קצנלנבוגן (שליט"א) [זצ"ל] והחזונים על דגלו! המשמיע עוד קול ה' בכח קול מלחמה במחנה קול ענות גבורה נגד עולם ומלואו, נגד כח הציוני השולט ונגד רוח הטומאה המושל כמעט על כל ישראל, זאת הענין של עדה החרדית וזאת תתקיים בכל אופן שיהי' עד אשר ירחם ה' עמו.

כרגע נראה כי עומדים על סוף הענין והכל מתבטל והולד, העבודה זרה כבר אבדה טעמה וכוחה, מי עוד פתי שיחשוב על הישועה הציונית לישועה לישראל, הכל כמעט היא היסטאריא ודבר של עבר שהי' פעם בעולם, גם ההסתות של המסיתים כמעט כולם חלפו ועברו ופגו, המעשה עם מדינה על פי תורה אינה נשמעת עוד, נחסלה כמעט לגמרי המעשה עם הגדולים, גם המעשה עם הניסים נחטפה מאתנו ואין עוד מי שיזכור המעשה עם הניסים והנפלאות שסיפרו עליהם עם כ"כ פירסום וחזרו עליהם כ"כ הרבה, הניסים מתו מיתה משונה נאספו ונסתלקו מן האופק ואין מי שיזכירם אפילו בזכרון כל דהו, הציבור אינם זוכרים את השקר הזה וגם המסיתים עצמם, מתביישים כבר להזכירם, ומן ההכרח לחדש שקרים אחרים שקרים חדשים, עם מליצות חדשות. להמשיך את הסתתם להכפירה הציונית זאת הכרח עבורם, עבור קיומם ועבור פרנסתם כיון שכל קיומם תלוי בהציונות והמדינה, לא לבד זאת המשתייך אל קיומם אלא רוצים המסיתים להכין להם מעמד בעתיד, להראות לכל העולם כי רק המה הציונים הכנים ובה בשעה שהציונים בעצמם עוזבים את תקוות המדינה ומביטים על כל הענין של ציונות כעל דבר שהי' באיזה פעם בעבר, הציונים הכנים הללו, לבלרי המודיע עם הכנופי' האגודאית הקטנה נשארו על המערכה! המה עוד מחזיקים בענין המדינה עם התלהבות יתירה, המה עודם מגייסים פסוקים עם גדולים לצורך המראה הזאת שרוצים להראות נאמנותם והתמסרותם לציונות ולחסל כליל את כל

חשש ופיקפוק בנאמנותם הנתלה עליהם מן העבר. אין אנו מתקנאים בהצלחתם וגם לא בפרנסתם.

אנשי הכנופי' היו תמיד עוסקים בהצלת ישראל באיזה מין של הצלה, וזכרני בפולני' ה' ג"כ הנוסח לעסוק בכל פעם באיזה מגבית הדשה, את המגבית הנקרא בשם 'מבצע המיליון' לקבץ מיליון זלטאס המטבע הפולנית, בכדי לבנות קאלאניעס ולהציל את ישראל, ה' מגבית עבור העולים החדשים תיכף אחרי המלחמה, ה' מגבית עבור ילדי טעהראן, ה' מגבית עבור הצלת יוצאי פולני' עבור הצלת החינוך, כרגע עבור הצלת יהודים יוצאי רוסיא, כל כספי המגבית זו או אחרת גורל אחד להם הולכים למים שאין להם סוף ודומים לשברי כלי חרס הנבלעים במקומם, אין אנו מתקנאים בפרנסת משפחת לעווין או משפחה אחרת מן כנופי' זו, אנו נלחמים נגדם לא נגד פרנסתם הזאת אלא נגד עסקם נגד הזיקם שמזיקים ונגד ההשחתה שמשחיתים, אנו נלחמים נגד הציונות הטמאה ונגד הפצת טומאה זו בתוך ישראל.

לא תורה בלבד תעזור להמדינה אלא גם תפלה, אנו צריכים להתפלל על ישועת ישראל ולפי הוראת הכנופי' תפלה זו היא על קיום המדינה ויתהפכו הערביים להיות עוד הפעם פרימיטיבים והפאנטון הציוני ימשול עליהם. לפנים בישראל היו מתפללים בכוונה יתירה, ובשעה שלא היו יכולים לכוון כוונה הראוי' התפלה היתה על דעת רבי שמעון בן יוחאי ועל דעת האר"י הקדוש ז"ל ועל דעת הבעש"ט ז"ל ועל דעת הצדיקים הגדולים היודעים לכוון את שמות הקדושים ויחודים הגדולים, כעת המסיתים ג"כ מפרשים כוונת התפלה בעת צרה הזאת שהתפלה תהי' על ישועה לישראל ובאיזה ישועה אנו עוסקים? ובאיזה כוונה יכולנו? כוונת התפלה הזאת תהי' על דעת המודיע, על דעת קוק, על דעת בן גוריון, ועל דעת טיהודור הערצעל שר"י והישועה ההערצילנית זאת הישועה היחידה שאנו צריכים להתפלל עליה כי רק זאת היא הצלת ישראל. הציונית אינה נקראת אפיקורסות אלא ציונית, כי השם הזה של ציונות סובל פירושים ונתהווה ויכוח מה זאת ציונות, בן גוריון שר"י הכריז על הספק מי הוא יהודי! מן מתן תורה עד היום הזה לא נתברר עוד מה זאת יהודי אלא בן גוריון התחיל לברר זאת, גם איזה מין של רבנים התחילו ג"כ להתעסק 'בבירור' של השאלה הזאת, הכנופי' הטילו ספק בענין הציונות, מה זאת ציונות? כי א"א להם לפרש את ציונות באותו הפירוש הנודע לנו כי ציונות להיות לנו עם ומדינה הכפירה

הגדולה שבעולם, כיון שהפירוש הזה יפגע בפרנסתם וקיומם, אלא מפרשים פירושים אחרים שלא יפריעו להם כלל, ציונות זו היא חילול שבת במוסדות המדינה באופן פומבי, ציונות גידול חזרים במדינה ולא יבוא של חזרים מחו"ל, ציונות זו היא כיבוש הקהלות, זו היא הגרעון של אנשי הכנופי' מלהיות מוצגים בוועדות שונים של הכנסת, ועוד פירושים אחרים הנעמדים מפעם לפעם על הפרק לצורך השעה ונגד מיני ציונות הללו אנשי הכנופי' נלחמים במלחמה עצומה ומחזיקים בהעיקרים של התיסדות אגודת ישראל שהי' בכדי להלחם בציונות. הללו הנקראים בשם גדולים מחזיקים בידי האגודה כיון שנלחמים בציונות, הגדולים אינם נותנים הכשר על הציונות אלא רוצים במלחמה בציונות המה רק נותנים הכשר על הכנופי' הנלחמת מלחמת אגודת ישראל ומלחמת היהדות החרדית.

שואלים מדוע אין אנו הולכים אל כותל המערבי שריד בית מקדשנו ותפארתנו שיבנה ב"ב. בודאי כותל המערבי זה קודש הקדשים שמה התפללו ישראל בכל דור וזה שער השמים, אבל ההליכה אל הכותל בימינו אלה נתחדש בזה ענין חדש, לא הכותל בעצמו אלא ההליכה שמה סובלת פירוש אחר כמו שהציונות סובלת פירושים שונים. מן אז הלכו יהודים אל הכותל שמה התפללו שמה הורידו דמעות על חורבן בית המקדש, על גלות ישראל, ובעלי נפש גבוה בכו על גלות השכינה. ההליכה בזמן הזה אינה עוד תפלה עם בכיות ודמעות על גלות ישראל ועל חורבן ביהמ"ק אלא פירוש-אחר נתחדש בהליכה אל הכותל, הולכים שמה לא בבכיות אלא עם שמחה וגאון, הולכים שמה ואינם בוכים אלא מזמרים, אחד מן הצדיקים הולך בחוה"מ עם לוית קול זמרה והביאותים אל הר קדשי וכו', השמחה והשיר אינם עם הכותל המערבי אלא עם המדינה הציונית המאפשרת הליכה זו, חורבן בית המקדש נשכח, גלות ישראל בלתי נזכרת, הדמעות עוד אינן, תחת כל זה בא פירוש חדש, והיהדות החרדית הנשארים נאמנים לה' ולתוה"ק מתנגדים ונלחמים נגד הפירוש הזה החדש, נגד המצב הזה הנתחדש אין אנו רוצים בזה ומוכדלים אנו מזה בכל ההכדל שבעולם.

ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע, זה דבר פשוט כשאדם רואה לפניו החיים וגם המות שיבחר בחיים, אבל מתחילה אין זאת ניכר. לפעמים ישנו רק חילוק דק מאד בין החיים ובין המות שקשה לעמוד עליו, אבל זאת מוביל אל המות וזאת מוביל אל

החיים והזהירה תוה"ק ובחרת בחיים בעוד שישנה הבהירה ואין נראה כ"כ ההבדל שבין הטוב והרע. כל מין אחיזה בציונות היא התדבקות בהרע הגמור והחלוט, אם כי נראה בהתחלה שאין זאת מזיק לפי שעה אבל זאת הענין הדק שאינו מחליט לפי דעת אנוש ואין מתגלה במחשבתו של אדם התוצאות הגדולות שבסוף הענין רבי עמרם ז"ל זעק בקול גדול התבדלות התבדלות! כן האמת להתבדל מן כל מגע בציונות ובטומאה ובל להתפעל מן כל שיחה נאה ומן כל פיתוי שהאדם מתפתה בהם, כי כל ענין הציונות מוביל שאולה זה מות ורע שאין דוגמתו. א"א להטומאה הזאת להתקיים בשום אופן כי זאת מובטח לנו מן השי"ת, כי לא יטוש ה' את עמו אפילו בשעה שישראל ח"ו רוצים לנטוש את הקשר והברית לא יטוש ה' מצידו את עמו עם הנבחר לעם סגולה במ בחר ה' לעולם, ההרים ימושו והגבעות תמוטנה וחסדי מאתך לא ימוש לעולם. איתא בסה"ק כי הציוי של לך לך מארצך לאברהם אבינו ע"ה אין מפורש בתורה מקודם שהי' צדיק כמו שמפורש אצל נח ואצל אחרים, כי הבחירה באברהם לא בו בלבד אלא לזרע ישראל לנצח, ובבחירה הזאת אין טעם אלא רצון פשוט, והבחירה הזאת בלתי תלוי במעשים אלא תחת אשר אהב את אבותיך ויבחר בזרעם. כן ישראל עם קדוש מצידם נמשכים אחרי השי"ת ללא טעם אפילו אחרי כל עוונות ופשעים חוזרים למקורם, קודש ישראל לה' בעצם ובמהות וא"א להם להנתק ולבטל את הקדושה הנצחית הזאת. זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה, ישראל הלכו אחרי השי"ת אל המדבר אל מקום שאין שם כלום לא מקום זרע תאנה ורמון, עזבו את ארץ מצרים כגן ה' ארץ מצרים, והלכו אל המדבר רק בהמשכה פנימיות ללא טעם והסבר, לא לקחו אתם אלא מעט מזון וגם צדה לא עשו להם, אהבה עצומה הזאת תזכר לנצח, הכל יחלוף ויעבור והאלילים כליל יחלוף וטומאה כמו הציונות אין לה קיום כלל, תתבטל ותלך לה כמו שאר עבודה זרה שהי' בעולם שאין זכרון להם וחלפו עברו מן העולם.

בסוף סוטה תניא ר"פ בן יאיר אומר נדלדלו אנשי מעשה וגברו בעלי זרוע ובעלי לשון ואין דורש ואין מבקש אנו אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים. היו הרבה טומאות בעולם כל אחת בזמנה הי' לה תוקף גדול והרבה חשבו על כל טומאה בזמנה שעל ידה תבוא ישועה לישראל בגשמיות, בזמן הקרוב לנו הי' טומאת הש"ץ שר"י שהרבה חשבו שעל

ידו תצא ישועה ונסתיים הענין הזה במה שנסתיים, זוכרים אנו גם ב'החירות' של מענדלזון הטמא, העמענציפאציע הגרמנית ושיוון הזכותים שהישג הזה הי' המכריע אז מאד וחשבו כי זאת הסיום של הצרות והרדיפות, וגם זאת נסתיים במה שנסתיים ר"ל, הקומניזם של מארקס שגם בזה חשבו הרבה מבני עמנו כי בזה יהי' הסיום של הצרות והסאציאליזם הנאורה תוריש גם לנו ישועה בכלכלית ופטור מן הרדיפות גם זאת נסתיים, הופיעה הטומאה הציונית בעולם הטומאה הגדולה שבטומאות ובזאת טעו הרבה יותר מן הטעות של כל הטומאות הקודמות לה, גברו בעלי זרוע ובעלי לשון, להטומאה הזאת ניתן כח גדול ובזרוע כוחם הראו נצחונות גדולות ולקחה לבוש ממשי של מדינה וכח צבאי, גם בזה גברו בעלי לשון שהמשיכו חוט של הן ויהדות על הטומאה וחלאה הזאת, אבל גם זאת עומד על הסיום והסוף וכעת נראה בעליל כי אין להשען אלא על אבינו שבשמים והישועה הנצחית המובטחת לנו בתוה"ק ונביאי אמת וצדק. את הדברים האלה דבר ה' אל כל קהלכם בהר מתוך האש, ויהי כשמעכם את הקול מתוך החושך וההר בוער באש, ואת נצחיות לשמוע מתוך החושך את הקול כי ההר בוער באש, עלינו לשמוע ולזכור כי קודש ישראל לה', עלינו לשמוע ולזכור כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל.

מלחמת החיים

מלחמה ונצחון המה שני דברים שונים זה מזה, אם כי נמשכים זה מזה אבל נפרדים זה מזה. הלא אין נצחון בזמן המלחמה ואין מלחמה בזמן של נצחון כי אז היתה המלחמה בלתי נחוצה כלל. לפעמים המלחמה היא הכרה גמור אפילו ללא תקווה לאיזה נצחון מן מלחמה זו דוקא אבל ההתעוררות והתקוממות לבד, המחאה נגד עוול וגזילה זה נחוץ בהחלט נגד כח האויב הגובר כי זה מניעה נגד קביעות של האויב הנקבע בכוחו לפי שעה, הטלת ספק זה אפילו ספק קטן וחלש מועיל להחליש את הקביעות והחזקה שלא תהי' עכ"פ דבר פשוט ומקובל, כרגע אין בידנו אלא קול ענות חלושה אבל זאת קול ענות גבורה שתתגבר וגם תנצח בהמשך הזמן אם כי אין זאת נראה כ"כ גלוי לפי שעה.

כל נפש מישראל מצד היותו חלק מן עם קדוש ועם סגולה אשר בהם בחר ה' מתנגדת מצד עצם מהותה אל הטומאה והזוהמה המתגברים להפילה אל באר שחת, רק מפני כי לפעמים הנפש בעצמה מתפגמת מעט מעט ע"י חטאים קטנים הבלתי נראים כ"כ ויורדת על ידם אל חטאים גדולים המחלישים אור ה' אשר בקרבה, עד שהקדושה נתכסית ונעלמת בתוך תוכה של הנפש ואינה מרגשת עוד בטומאת הטומאה וזוהמת הזוהמה. ישנן דברים עיקריים ושרשיים הנוגעים ביסודי היסודות עד שכל נפש מישראל אפילו הקטנה והנחלשת מרגשת בדברים היסודיים הללו, כי כל הפגמים אינם פוגמים את הנפש מישראל ביסוד היסודות הללו בכדי להסיר ההרגשה הזאת הנוגעת עד שמה, כיון שעוד נשארה בקדושתה והתקשרותה אל מקור המקורות. ישנו אמנם דבר אחד הפועל אפילו בדברים הנוגעים אל היסודות והשרשים אם כי אין הפגם מגיע שמה לכל מי שעודנו אוחז בעיקרי הדת, וזאת הבלבול המבלבל המעבר ומסלק את ההרגשה לפי שעה בעת פעולת הבלבול וטירוף הדעת. כן אמרו חז"ל על מעשה העגל תיכף אחר מתן תורה, עשו להם עגל מסכה אחר שנתעלו למדריגה נבואה גדולה פנים בפנים דבר ה' עמכם בחורב מתוך האש, נתפתו ישראל למעשה הזאת רק מפני הבלבול כי בא שטן ובלבל את העולם ושמעו ישראל לקולם של הערב רב כאומרם אלה אלהיך ישראל וישבו העם לאכול ושתו ויקומו לצחק.

כל ישראל שומרי תורה היו מתנגדים לניגוד עצום מאד אל טומאה הציונית כיון שהטומאה הזאת היא יסודית ומגעת עד שרשי השרשים היורדת אל תוך תוכיות של קדושת ישראל בעצם ענינה. כל ישראל שומרי תורה היו מרגישים את מה שנכלל בענין המדינה והציונות והיו מתרחקים מן יצירה הזאת של ראשית כח הטומאה וס"א ר"ל, כיון שענין המדינה והציונות זהו עצם הניגוד וההיפוך הגמור של קדושת ישראל ובחירת ישראל מבין העמים, הריחוק המוחלט מן השקר הנצחי בה' אלקי ישראל. רק הטירוף ובלבול הדעת פעל את פעולתו גם בענין הזה היסודי במקום שאין הפגם מגיע שמה, הבלבול אינו מסיר ההרגשה כמו שהפגם עושה כי הבלבול אינו פוגם אלא מבלבל, ומי שנתפס בטירוף הדעת, אינו מזיד אלא שוגג, אינו פושע אלא אינו יודע, ומפני זה נתפסים אפילו הללו שאינם רוצים בחטא ופשע. מפני הבלבולים הרבים מפני ההכשרים שנתוספו בכל עת, מפני קוצר הדעת לעמוד נגד החילופים והטשטושים שאויר העולם נתמלא מהם, מפני זה ירדו כמעט כל ישראל אל הטומאה העמוקה שבעמוקות אל החושך של הכפירה הציונית המכסית על כל אור, הנסיון הגדול והאחרון בימי עולם הזה באחרית הימים הללו.

בימים הראשונים של הופעת טומאה הציונית בעולם, בעוד היו שומרי תורה ומצוה רבים בכמות וכן חשובים באיכות, בעוד היו מאורי אור של גדולי וקדושי ישראל מאירים באפק שלנו, היתה ההתנגדות להציונות חזקה ותקיפה מאד, היתה מלחמה גדולה נגד הציונות בעצמה לבטלה וכן להסירה כליל מהעולם. אבל הצליח מעשי שטן ולפי שעה נתפשטה ונתחזקה טומאה זו העיקרית בתוך ישראל עד שכמעט אין נראה שיהי' אפשר לעכוב בעד הגלגל החזק הזה ההולך ומתגלגל ההולך ומתחזק מצד עצם כוחו של השטן והס"א הכללית המתגלית בהציונית וענין המדינה, אין עוד נראה הכח שיהי' עמנו לבטל טומאה הציונית הגדולה שבגדולות עד ישקיף ה' ממרום וירחם את עמו וימלוך עלינו לעולם ועד. אבל ישנה עוד מלחמה, וזאת מלחמת חובה ולא מלחמת רשות לא כ"כ נגד הציונות בעצמה אלא נגד המפרסמים והמפיצים את הטומאה והכפירה הזאת בין שארית ישראל הנשארים באמונתם. אם כי גם מלחמה הזאת היא קטנה ומצומצמת ללא כח וללא השפעה נראית אבל את המלחמה הזאת לא נעזוב! לא נחדול מלהשמיע את הציפצוף הקטן הזה בכל אופן ובכל האמצעים שאפשר על ידם להשמיע. לא נעזוב את

המערכה הזאת ואת מלחמת חובה הזאת, בכל שארית הכח נרום על מפיצי הציונות מלחמה תנופה, אם רק במקל ובחמשה חלקי אבנים לבד, לא נדרום ולא נשתוק נלחם נגדם ללא חרב וללא חנית וכידון אלא רק בכח ה' אלקי מערכות ישראל.

המסיתים הללו מפרסמי טומאת הציונות הללו אינם עוד הציונים בעצמם כי כבר עשו את שלהם ואין להם עוד צורך להתעסק בענין פירסום הציונות אל איזה חוג מתי מספר, המלחמה אינה עוד נגד המזרחי באיזה פעם היתה זאת עיקר עסקם להביא שומרי תורה אל חיק עבודה זרה הציונית כי גם להם להמזרחי אין עוד קשר ישר עם שארית ישראל העודם נשואים בצביונם, המלחמה נגד מפיצי הציונות הנשארה לנו זאת אך ורק נגד הכנופי הנקראים לא בשם ציונים ולא בשם מזרחי אלא בשם אגודת ישראל. רק המה עושים את ההסתה הזאת ללא הרף, ואת לבד פעולתם ואין להם פעולה אחרת, אינם פועלים פעולה זאת בחוג אחר אלא בה חוג שלנו, אינם מביאים אל הציונות איזה חלק מישראל אלא דוקא חלק זה של שומרי תורה הנשארים, אין בידם להשפיע השפעה הזאת אלא דוקא על יהודים הללו שלא היו נשפעים מן מסיתים אחרים אלא מן מסיתים הללו.

המלחמה מן גדולי ישראל נגד המזרחי בשנים הקודמות לא היתה מפני שהמזרחי לא רצו לתקן את הציונות על פי תורה, העובדא מכחשת זאת כי כל ענין המזרחי הי' לבנות מדינה על פי תורה, מדינת ישראל לעם ישראל על פי תורת ישראל, גם חברי המזרחי לפנים היו בודאי שומרי תורה במעשה לא פחות מאת חברי אגודת ישראל דהיום, המלחמה נגד המזרחי לא היתה מפני שלא הי' ביניהם מה שנקרא כהיום גדולי ישראל, העובדא מכחשת זאת כי הי' ביניהם לומדים ורבנים מפורסמים בדרגא יתירה מן אלה הנקראים כהיום "גדולים" המהוים את האירגון של מועצת גדולי התורה של האגודה. המלחמה נגד המזרחי לא היתה מפני שלא עשו מעשים בכדי לתקן את הציונים כי אדרבה בנו קאלאניעס ומושבים דתיים, פרסמו עתונים דתיים עשו בתי חינוך דתיים ומלאו את האויר עם תיקונים והשיגים. המלחמה נגד המזרחי לא היתה מפני שלא הי' להם נציגים אצל הציונים ולא לקחו ממון מן הציונים עבור תיקונים, העובדא מכחשת זאת כי השיגו ממון מן הציונים, הטיפו להם דתיות ואופי דתי בכל פעם ופעם על כמה שטחים. המלחמה נגד המזרחי מאת כל גדולי ישראל היתה לא מפני חופשיותם אלא מפני ציונותם, מפני

שהשתתפו בהציונות, מפני שהשתתפו עם הציונים מפני שלקחו ממון מן הציונים מפני שהקימו בתי חינוך ציוניים מפני שפרסמו את הציונות מפני שהיו ציונים. הגרעון בשמירת התורה אצל אנשי המזרחי שהי' הולך ונגרע היתה תוצאה מן הציונות שלהם כמו פריקת עול תורה לגמרי אצל שאר הציונים שגם זאת היתה תוצאה מן הציונות בעצמה, אבל המלחמה נגד המזרחי היתה תקיפה ביותר בשעה שהגרעון הזה עודו לא נתגלה והיו שומרי תורה במעשה ולוחמים כביכול עבור הדת, אלה המה העובדות שעד כה היו ידועים לכל בידיעה ברורה ועכשיו נתכסו במכסה יתירה ומאפילה.

הניגוד להכנופי' הקטנה הזאת הנקראת בשם אגודת ישראל אין זה ניגוד לאיזה דיבור מדבריהם לאיזה מעשה פרטי ממעשיהם לאיזה שקר משקריהם, אלא הניגוד הוא לכל קיומה של הכנופי', הניגוד הוא מוחלט לעצם ענינה של הכנופי' שזאת היא ענין הפצת טומאה הציונית בין יהדות הנשואה. למעשה אגודת ישראל אינה קיימת עוד כלל, רוב של הציבור החרדי אינם יודעים אפילו הכתובת של אגודה הזאת ואולי אין גם אחד שיחפון לידע זאת. ישנו איזה משרד הנקרא בשמות של אגודה, אגודת ישראל הארצית, אגודת ישראל העולמית, אבל אין מי שידע את מעשיהם של אגודות הללו ומה המה רוצים.

ב

אין לערוב הדברים ואין לאחוז בהשטחיות כי בימים האחרונים נשמעו איזה חלוקי דעות בין הכנופי' ובין עוזריהם. היו איזה שלא רצו בתחילה בהאיחוד של הכנופי' עם הפא"י ואחרים מהם רצו בזה. אין להבחין שום הבחנות עם מי הצדק ועם מי העוול כי ההתנקשות שהי' ביניהם זה הי' רק אנושי ארצי בעל-בתי, אם להקדים ולהעלות איזה איש מל הכנופי' זה כנגד זה, אם אותן הנבחרים לכנסת המינים יהיו כולם תחת השפעת משפחת החצר או תחת השפעתם, אם ינצחו הגאונים הללו את הצדיקים הללו או הצדיקים ינצחו את הגאונים, אם ההתחברות בין הפא"י והכנופי' תכריע לממשלתם הבלעדית או לא, כל זה והנלוה לזה אין בו כלום מענין תורה ואמונה או בעיקר העיקרים של המלחמה נגד שליטת הציונות הכללית, זאת רק חלק מן הקביעות של הציונות אצל ציבור שומרי תורה והקביעות של המסיתים להציונות כדבר פשוט ומקובל, הדיון הוא רק אחרי הקביעות הזה, אם המין האגודאי הזה יהי'

ראשון בהרשימה או מין אחר יקה את מקומו, אם האפיקורסות תשמע בכנסת המינים דוקא ע"י המסיתים אשר בשם אגודאים יקראו או בשיתוף עם הפא"י, אבל כל ענין של הציונות בלבוש דתי כל ענין הפצת הטומאה הזאת זה כבר דבר מוכשר ומקובל והציבור של שומרי תורה יתנו קולם עבור זה בהזדמנות זאת של הבחירות,

הדברים שהיו מענינים ומרעישים לפני זה זמן קצר נחלשו ואבדו את טעמם לנוכח המצב של עכשיו, שכל ענין הציונות נעמד במראה חדשה של פחד מעורר, המפיג טעמם של הדברים הדמיוניים הללו בערך מכריע, אבל כל זמן שענין המדינה קיים נגד עינינו אין לשכוח בהללו שפרסמו ומפרסמים גם כהיום את הכפירה העיקרית והכללית הזאת בתוך שומרי תורה הנשואים. ואם עוד קיים הענין של בחירות לכנסת המינים אין לשכוח בהמינים האגודאים המושכים שומרי תורה למעשה הזאת של הטלת קלפי לבחור בהמינים הללו ולהציגם בתור נציגים מאת יהודים שומרי תורה. המלחמה בציונות מתטמצמת כרגע במלחמה נגד המינים האגודאים הללו ונגד עוזריהם ומכשיריהם המבלבלים את שארית ישראל בלבוליהם ושקריהם. אין לשארית ישראל שום חלק בהמלחמה נגד פא"י או שום הלק בהשלום שבין הפא"י והאגודה שנתחדש כרגע, כי לאמיתו של דברים אין חילוק כ"כ גדול בין הדתיים התורתיים להדתיים אסוציאליים והדתיים הלאומיים, המינים הדתיים השונים אין נחלקים אפילו במראיתן החיצוני ובודאי שאין שום חילוק ביניהן לדבר העיקרי, כולם המה מפיצים את טומאת הציונות לתוך לבן ומחשבתם של שארית ישראל, כולם המה משתלחים בשליחותו של השטן כולם המה קוצים ודוררים בכרם בית ישראל.

אין לשכוח בדברים המפורסמים ואין להביו מדוע המה הפא"י היו כ"כ כשרים וטובים זה רק לפני עשר שנים ומדוע נפסלו כ"כ היום, וכי משום שמינץ בעט בלעווין באיזה פעם ולקח את כסאו בממשלת הכפירה וכי משום כך יבינו הכל כי זה פסול מוחלט שאינו חוזר? מה זה החילוק בין פא"י ובין האגודה? ומדוע שמחו על השיתוף של פא"י ואגודה אותן דמתקריין מועצת גדולי התורה בשמחה כ"כ רבה ומדוע לא ישמחו היום? ידועים המה הדברים כי הצעירים מגור רקדו ושמחו עם מינץ ובשירה וקול שמחה הכריזו, ברוך מרחיב גד !! וכן הכריזו אלה דמתקריין גדולים עם אלה דמתקריין צדיקים בלשון הזה:

"וכאשר הוקמה רשימה אחידה של אגודת ישראל ופועלי אגורת ישראל בשם חזית דתית תורנית אשר נציגיה ידועים ליראי ה' שעמדו ושיעמדו בכל נפשם ואונם להגנה על

קדשי ישראל, לכן חוב גדול מוטל על כל יהודי שומר תורה ומצות להצביע בעד רשימה דתית תורתית, להיות מן העושים והמעשים ואם יתאחדו כולם תחת דגל התורה יוגדל כבוד שמים וכבוד תוה"ק".

הכרוז הזה וכמו זה נקפל בכל בחירות בזמן שמינץ נהג איזה כבוד בלעווין, ואח"כ בעת שמינץ בגד בלעווין בעט גם בכבוד הרבי מגור, בכבוד כל הצדיקים, בכבוד כל הגאונים שכולם ראו ברוח קדשם ובדעת תורה הברור אשר להם, כי רק ללעווין שייך הכבוד להיות יושב בממשלת הכופרים והכפירה, אבל לא ח"ו למינץ שאינו ראוי לזה. כל אחד אינו רוצה להטפל היום בשטותים הללו שכבר נעברו מן סדר היום, אבל בהכרח להזכירם.

ג

בהכרח להזכיר, כי מבחינה אנושיית קלמן כהנא של הפא"י הפסולה, אינו בקי כ"כ בשקר וערמומיות כמו לראנץ המציל את הדת הנציג הראשון של אגודת ישראל הכשרה, אין לו העזות והחוצפה השפילה זו של לוראנץ המציל, ואולי גם הבלורית של קלמן כהנא אינה גדולה כ"כ כמו זו של לוראנץ. כדאי להיזכר ובל לשכוח כי הוא לוראנץ המציל את הדת, ביזה וחיירף רבן של ישראל הגאון מבריסק זי"ע זצ"ל. הוא לוראנץ פירסם מכתב שקר וכזב עליו ז"ל, הוא סיפר אחר מטתו של גדול הדור ז"ל, הוא הוציא שם רע כאילו ח"ו הגאון מבריסק זצ"ל צוה לפני פטירתו שישראל שומרי תורה ילכו אחרי הסוכנות של עבודה הציונות הנקראת בשם אגודת ישראל, לוראנץ שיקר וכיזב לעיני כל ישראל לצורכו ולכבודו הבזוי להראות ללעווין. מה שבכוחו לעשות, הריק והעז פנים הזה פרסם דברי מינות אפיקורסות וכפירה בשם הגאון מבריסק זצ"ל במכתבו המזויף כי אי אפשר לו לכתוב או לדבר איזה דברים שלא יהי' מהם לשון של העתונאים ואפיקורסים שונים אשר השפל הזה רוצה להתדמות אליהם, הדבר הזה כבר עבר ונשכח גם הזיזפן הזה אינו עומד כ"כ על הפרק אבל אין לשכוח עוד כרגע בענין הזה ואלה המה דבריו של לוראנץ אשר פירסם בשם הגאון מבריסק זצ"ל:

"הדבר צריך להיות ברור לכל, כי כל מי שמצביע בשביל מועמדים שתפקידם הוא, להגן על אופי התורתי של חיינו הרי הוא נמנה בין מצדיקי הרבים, אשר כפי הבטחת הנביאים יהיו ככוכבים לעולם ועד. לעומת זה כל מי שמצביע בעד אלה שמטרתם לערסל את חיי ישראל מצביונם התורתי נמנה בין מחטיאי הרבים, שימו לבבכם בשעה רבת אחריות זו".

דברים הללו פרסם לוארנץ לאחר פטירתו של הגאון זצ"ל בכדי שלא יהיה באפשר להכחיש את השקר והזיוף המשווק הזה. הגאון מבריסק זצ"ל לא יצא לעזרת הכנופי' אגודאית בימי חייו, לא הניח מכתב כזה ביד בניו שליט"א, לא ביד מי שהוא אלא ביד היחידה של לוארנץ הזה והגאון מבריסק זצ"ל הי' כותב ח"ו דברים טמאים ומטמאים הנפש כמו דברים הללו כמו אחד מלבלרי המודיע או אחד מהמינים הדתיים בכנסת, דברים המזהמים את כל תוה"ק, אופי דתי של חיינו, לערטל את חיי ישראל מצביונם הדתי, ואם כל זה אינו מספיק לוארנץ כותב בשם הגאון מבריסק, דברים של מינות ממש אם כי אין זאת ניכר כ"כ בהשקפה הראשונה "אשר כפי הבטחת הנביאים נמנה בין מצדיקי הרבים" שום אדם מישראל המאמין בה' ובתוה"ק אינו כותב כי הבטחת הנביאים לשון הזה אינו יהודי כלל, כי מורגל בין ישראל לכתוב כפי הבטחת השי"ת ע"י נביאיו, או נביאי אמת וצדק, הלשון הבטחת הנביאים זה של מין וכופר בנבואה כאילו ח"ו הבטיחו הם ע"ה בעצמם. ההרגשה הזאת היא דקה ועמוקה אבל כן אמיתית ונכונה. למרות כל זה החצוף השפל הזה נשאר בשם מציל התורה, לוחם עבור התורה, והכריז על הגוש הנקרא בשפת עתונאית ציות והגשמה לציית אל אלה הנקראים בשם גדולי התורה, כי הוא הוא שמציית לגדולי ישראל, ורק על ידו תהי' הצלת התורה על ידי חמשה נאומים בשנה בכנסת המינים, בדברי מינות, וחנופה אל המינים.

הדברים הללו וכן כל המים הזדונים הרבים, השקרים והכזבים השונים, הסילופים והפכפכות לאין שיעור שיצא מן האנשים המעטים הללו הנקראים בשם הכנופה האגודאית, הבלבול המח הגדול, שבלבלו אלה שלוחי השטן בעזרת הללו הנקראים בשם גדולי ישראל, המוכתרים בהכתרות של גאונים וצדיקים, שפעלו פעולת הפצת החושך הציוני ע"י הכנופי' האגודאית, על ידי העתונאים המזהמים, שדברי העתונאים הללו נעתקו מן הציונים הכופרים בעצמם, כל הענין הזה שבא מכחו של השטן וכח הטומאה הכללי נחלש כבר הרבה בשעה שגם כח הטומאה אינו פועל עוד בפעולות הנראים לעיניהם כבר סר הברק החיצוני מן הישועה הציונית, הנצחונות המדהימים עברו מן האופק והאסון הגדול והצרה עם שברון רוח, כבר נראים ומורגשים באותה המראה החזקה שגם העוור יכול לראותם, ביחד עם זה נחלש גם העוורון של ההכשרים הרבים, שלוחי השטן אינם מקסימים עוד אינם מושכים עוד, ואינם

מושלים עוד כ"כ בחזקה, כיון שכל כוחם הי' נמשך מן כח השטן בעצמו ובעת ירידת כוחו של השטן גם הנמשכים הנשפעים ממנו יורדים עמו ואינם עולים עוד.

הי' זאת אך עוורון וחושך להבין כי איזה ריקים אגודאים המתפרנסים מן המדינה הציונית המה לוחמים עבור הדת, הי' זאת עוורון ושגעון להבין כי עם איזה נאום מן אגודאי בכנסת, שמירת התורה תתקן ותתפשט, הכופרים הגמורים אשר בכנסת המינים יחזרו בתשובה כשעה שישמעו איזה דברי חנופה מן לעווין או לראנץ, כן אמרו לנו המה הנציגים שכ"כ נהנו ונתעשרו מן פעולת החזרת בתשובה הזאת, כן אמרו לנו הבלברים בעתון הטומאה הנקרא בשם המודיע או שם אחר, כן הסכימו אלה דמתקריין גאונים וצדיקים שגם המה נתגדלו ונתפשטו מן קיום המדינה הציונית, אמרו לנו שזאת דהיינו להושיב המינים האגודאים בכנסת וישמיעו שמה את דבריהם המלאים רעל כפירה הציונית שמתוך זה יגיע תיקון והצלת הדת בישראל. לדאבונינו הבינו כן ישראל שומרי תורה ומצוה, שהצדק עם הגאונים והצדיקים, הבינו ג"כ שהמה באמת גאונים וצדיקים, הבינו שהצדק עם הבלברים, שהצדק עם המינים האגודאים שכל שקריהם אינם שקרים אלא דברים אמיתיים, שהכחש שמכחשים זאת היא ההצלה שמצילים, שהכפירה העיקרית והכללית של ענין המדינה והציונות זאת אינה כפירה אלא אמונה, שהמדינה אינה צרה גדולה אלא ישועה ונחמה, שהמדינה אינה היפוך הגמור של קדושת ישראל אלא זאת נכלל בפסוקי התורה ומאמרי חז"ל, שהחושך אינו חושך כלל אלא אור גדול המתנוצץ והולך.

הי' זאת העתקה והשתלשלות, הכופרים הגמורים העתיקו את כל הגויית של הגוים ללשון עברי למחשבתן של ישראל, המזרחי העתיקו הכפירה הזאת לענין מצוה בלבוש דתי, האגודאים העתיקו את העתקה הזאת בלבוש תורה וגדולי ישראל, הגדולים העתיקו את דברי הבלברים הללו בלבוש פסוקי התורה ומאמרי חז"ל ואשרו את דבריהם בפני ישראל שומרי תורה. כל אחד השיג תשלום מלא והשפעה גדולה מן כח הטומאה הכללי עבור עבודה הזאת לעקור ולשרש אחרי האמונה וקדושת ישראל הנצחית, הכופרים הציונים בעצמם השיגו מדינה וממשלה עוד יותר מן מה שחובו באיזה פעם, המזרחי נעשו לשותפים באיזה בחינה בהמדינה והממשלה הזאת, שלוחי השטן האגודאים השיגו כבוד וממון ואיזה פרורים משלחן של איזבל עבור מלאכתן, הנכדים היורשים וכן המגידי

שיעור נעשו לגאונים וצדיקים לכל ישראל, התשלום עבור ההסכמה וההכשר שהסכימו דברי שלוחי השטן הללו. כח השטן המבלבל, שהרי אין כוחו אלא בבלבול וסילוק הדעת, ביסס והציב את כל העוורון הזה לדבר של קבע לדבר מאוד נכון לדרך האחד, לדרך הישר והמקובל, בתוצאה המבהילה ההעברה של ישראל מדעתם ודעת קונם.

ד

כל זמן שהעורון הזה הי' שולט הי' מתחזק בכל פעם יותר, עד שהללו, דמתקריין "גדולים" לא הרגישו עוד יותר שהמה רק נטפלים וגרורים לאיזה ריקים אוכלי שלחן איזבל חזרו על דבריהם מפני שכבר שכחו כי הדברים הללו נאמרו זה זמן קצר מן לבלרי האגודאים כ"כ נחקקו מאמרי המודיע במוחם עד שחשבו עליהם שזה פרי מחשבתם ודעתם של הגדולים בעצמם ודעת זה: נקרא אצלם דעת תורה, ההעתקה נתחזקה ונתקבלה. העתקת הציונים מן הגוים שנעתקה אל הדתיים המזרחיים שמהם העתיקו האגודאים, נעתקים ונשנים מן הגאונים והצדיקים עד שהציונות נהיתה לענין שהגדולים מדברים ממנה ולא רק להסכמה בלבד, הפצת הציונות וענין המדינה בלבוש דתי תורתי, זאת דבר העיקרי שמוצאים לנחוץ להזכיר ולהסביר בשעה ובהזדמנות שאפשר לדבר מזה, פעולת ההפצה של הציונות ג"כ נעתק מן הציונים אל המזרחי בלבושיהם, מן המזרחי אל הכנופי' בלבושיהם האגודאים, ומהם מן הכנופי' אל הגדולים בלבושים המתאימים אל גדולים, הגאונים מפיצים את הציונות בדברים המתאימים לגאונים, והצדיקים בדברים המתאימים לצדיקים.

הכנופי' האגודאית צריכים לכבוד וממון, שזאת עיקר מטרתם ועיקר קיומם. הכבוד והממון שמשיגים מן הציונים או על ידי השתתפותם בציונית בעקיפים, אינו מספיק להם ואין משביע חצי תאוותם. בכל זמן וההזדמנות האפשרית יוצאים לפעול פעולות הללו למען כבודם וממונם והפעולות הללו מכנים בשם הצלת התורה והדת. הרשימה תהי' ארוכה ביותר לפרט כל השקרים השונים, הגניבת דעת וגניבת ממון שפעלו במשך קיומם תחת מסוות שונות, אבל כבר מורגל שבזמן שהציונים בעצמם עושים איזה פעולה למען מדינתם שלוחי השטן האגודאים עושים תיכף ומיד איזה פעולה עבור כבודם או ממונם. זה לפני זמן קצר הביאו הציונים יהודים מרוסיא למען חזק מדינתם וכוחם הצבאי,

נתעוררו תיכף אלה האגודאים לנצל את השעה הזאת למען ממנום וכבודם. עשו מגבית במדינות תבל ומעשה שטן הצליח וקבצו איזה סכום לא קטן, אבל זאת אינו מספיק כלל, כי גם הכבוד בהכרח להשביעו ומפני זה ערכו ועידות במדינה לפרסם את הפעולות הגדולות שהם עושים עבור עולי רוסיא, והאיך המה מצילים את הדת בכלל ואת עולי רוסיא בפרט.

כל דבר אשר הכנופי' עורכת בהכרח להביא גדולים ג"כ אל הענין הזה, הכנופי' בלא גדולים היא כמו צבא בלא חיילים, ומפני זה היתה ועידה בבניני האומה בירושלים, המקום המתאים עבור הכנופי' האגודאית, עשו ועידה גדולה שלא הי' בזה שום חשש כי מן הועידה הזאת תהי' איזה עזר לעולי רוסיא, אבל הי' דבר ברור כי מן הועידה הזאת תצא עזרה גדולה להכנופי', כיון שכל הציבור שומרי תורה יראו את הנציגה הזאת, יראו את הגדולים יראו את האגודאים, ישמעו דברי שבח מן הגדולים אל הכנופי' ומן הגדולים אל הגדולים, וממילא יזכרו לתת להם כבוד וקולות בעת הבחירות הממשמשים ובאים. עיקר מחשבתם של הכנופי' זה דברים קטנים של כבוד וממון אבל עיקר כוחם של העוורון שמעוורים זה כבר דבר גדול, כי כל כוחם לעזור ולטשטש נובע מן כוחו של הרע הכללי וכוחה של המדינה הציונית העבודה זרה הגדולה שבגדולות והכפירה החלוטה שבכפירות. פירסומם של שלוחי השטן האגודאים הולך בתלם עם פירסומה של ענין המדינה בכלל, כי הכנופי' הם חלק מן ענין המדינה, מתאחדים זה עם זה ואינם מתפרדים, ובשעה שהכנופי' עומדת על הפרק גם פירסום של הציונות נעמד על הפרק. לכאורה מה הוא החיבור בין הצלת עולי רוסיא להתפרסמות של ענין המדינה, וכי אי אפשר לעזור ליהודים האומללים הללו בלא התכבדות והתפרסמות של ענין המדינה, וכי אי אפשר לעזור ליהודים האומללים הללו בלא התכבדות והתפרסמות של הציונים בעולם, אבל אין זאת פלא כלל והדובר הראשי בוועידה הזאת כבוד ר' א"ש שליט"א מצא, לנכון לאחד שני הדברים הללו, ואלה הם דבריו:

"ואל אחינו העולים מרוסיא אני אומר, באתם ארצה ואתם יוצאים אל הישוב ורואים בנין הארץ ואתם שומעים מי בנה? יתכן שדוקא אלה הרחוקים מן השקפותיכם, אל תתבלבלו! אמנם הלבנים והחומר סחבו החילונים אבל מי בנה את כלל ישראל? כיצד החזיק עמנו מעמד במשך אלפיים שנות הגולה בלא פינה אחת משלנו? תוך כדי רציחות הדיפות ושריפות, האם החילונים החזיקו מעמד 2000 שנה? איזה אומה ולשון הוכיחו גבורה כזאת, האם הלאומיים שנוולדו לפני 60 שנה נתנו קיום לישראל בכל גלות הארוכה?

לא ולא! בית המדרש הוא אשר קיים את בית ישראל, היהודי הלך 3 פעמים להתפלל בבהכ"נ שם ראה ושנה למד מהו יהודי ומשם ינק הכוחות לעמוד בכל הגזירות".
 "כיצד זכינו לארץ ישראל? הרי אומר: מכח שהיהודים התפללו שלושה פעלכם ותחזנה עינינו בשובך לציון!! ובהמ"ק היה חרות על לוח לבם באין היסח הדעת, היו מעלים את ירושלים על ראש שמחתם, והתגעגעו לארץ ישראל בכל התנאים. את שם "ציונים" גזלו החילונים מאתנו, הלא אנחנו הציונים האמיתיים אוהבי ציון הקדושה המתפללים עליה ערב ובוקר וצהרים. בלא היהודים מן בית המדרש לא היתה קמה המדינה!!! ולא היה בכלל שריד לעמנו אחרי אלפיים שנות גולה, אל תתפעלו מהחילונים, וכי' עם ישראל ממשיך קיומו בדרך הסלולה מסיני, רק התורה הביאתנו עד הלום ותבאינו בקרוב לגאולה שלימה...

(דבריו של הרב ש' דגלנו ניסן תשל"ג)

כמה הלכתא גבורתא איכא למשמע מן הדברים הללו, שהמדינה הציונית זהו הענין של "זכינו לארץ ישראל" הזכיה הגדולה אשר לעם ישראל, וכיצד זכינו לזאת הזכיה? הרי אומר מכח התפלה ותחזנה עינינו בשובך לציון, ובלא היהודים מבהמ"ד לא היתה קמה ח"ו המדינה והרב ש' ודעימיה לא היו זוכים לארץ ישראל, אך רק התפלה של ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים זאת המשיכה את המדינה בעולם, החילונים אינם הציונים האמיתיים את השם הזה גזלו החילונים מהרב ש', אנחנו הציונים האמיתיים מכריז הרב ש' ואל תתפעלו מן החילונים ואם כי יהודים רחוקים מאד מאד מן הקצה אל הקצה מדברי הרב ש', אבל כנראה אין להתנגד כ"כ אל המסקנה הזאת כי הנקראים גדולים, גאונים או צדיקים וכן כל הכנופי' האגודאית המה הציונים האמיתיים, כי הציונים בעצמם כבר שכחו בהציונות ואוחזים בגויית לבד, אבל המה האגודאים נשארו הציונים האחדים הציונים האמיתיים, אבל אין לשכוח גם בסיום דבריו של הרב ש' רק התורה הביאתנו עד הלום ותם-אנו בקרוב לגאולה שלימדן הענין של אתחלתא דגאולה מתנוצצת מתוף דבריו בהדגשת יתירה.

ה

אין להתווכח כ"כ, כי הדברים הללו אינם דבריו כלל, כל הדברים הללו מההתחלה עד גמירא נעתקו מן לבלרי המודיע שהמה הבלורים חזרו על הדברים הללו עשרות ומאות פעמים, בכדי לגשר דתיות עם ציונות ובעיקר עם היתרונות וההנאות שמקבלים מן הציונים והמדינה. חבר הכנסת לעווין המציא את תוכן הנוסח הזה בעת ההתחלה של המדינה ומשם והלאה חזרו שאר הנגדרים על הדברים הללו רק מעתיק

אותם בלשונם ובצורתם מן מאמרי המודיע ונאומי הנציגים בכנסת המינים. כח הרע המושל בעת הנסיון הגדול והאחרון הזה, בלבד את המח בבלבול כ"כ חזק עד שהדברים הללו נתקבלו כמעט מן כולם מן גדול עד קטן מן יונק עד איש שיבה, מן מגיד שיעור עד המחלקי פשטידא, כולם מזמרים את הזמר הזה, כולם נמשכים אחרי ההבל של עבודה זרה הנקראת מ דינה וכולם מושכים אחרים עמהם, כולם נתבלבלו וכולם מבלבלים עד החושך מושל כמעט ממשלה גמורה באין מפריע.

הויכוח הזה אינו עומד כמעט עוד על הפרק, כמו שאין עומד עוד על הפרק המעשה עם הניסים והנפלאות שהכריזו עליהם לבלרי האגודאים ביחד עם תזמורת של הגדולים, אין עומד על הפרק עוד המעשה עם אהבת ישראל שהכריזו על זה הבלברים ואחריהם הגדולים, אין עומד על הפרק הישועה והנחמה מן השמים שנתקיימה עת התיסדות המדינה שכ"כ דיברו על זה הבלברים והנציגים וחזרו אחריהם הגאונים והצדיקים, כל הענינים הללו משתייכים כבר אל העבר שמעולם לא ה' בעולם ועוד הפעם לא יופיע. אמנם הבלבול בעצמו עודנו קיים ואם אינו מתבטא בהכחש הזה דוקא כמו ניסים וישועה, נחמה ואהבת ישראל, אבל מוצא לו הבלבול וההסרה מאת אמונה הטהורה דרכים אחרים ושבילים חדשים. השבילים החדשים הללו של השטן אינם מופיעים ע"י אמצעים חדשים אלא על ידי האמצעים והשלוחים הישנים, כי אין לו להשטן וכח הטומאה הכללי שלוחים אחרים בכל שעה, יש לו רק בלבולים אחרים וחדשים המתאימים להזדמנות השונות המשתנים לפי המאורעות ותנאי הזמן, אבל פעולתו פועל השטן ע"י אלה שנאמנים בשליחותם הנבחנו ועמדו בבחינה כי רק על ידם אפשר להעביר שארית ישראל שומרי תורה ומצוה מן אמונתם וקדושתם ולהמשיך אל לבם הכפירה הציונית הטומאה העולה על הטומאות שהיו מן ימות עולם עד היום הזה.

הציונות בעצמה כבר פג טעמה בערך ניכר, הלא באפשר כבר לראות ולהרגיש את הכרוך עם הישועה והנחמה הזאת. עיקר התחזקות של הכפירה הציונית היתה מפני ההשיגים במעשה והתגשמות הכפירה הזאת בפעולות הנראים והצלחות לוקחי לב, ובעת שההצלחה הציונית נעמדה כבר בספק גדול בעת שהמחיר עבור הציונות והמדינה נתגדל במאד, בזמן שהפחד עבור עתידה הולך וגדול, הרהורים רבים עולים על לב בשר של הציונים בעצמם, על מה ולמה? אבל הדתיים התורתיים שלנו עודם חיים עודם מבלבלים, עודם פועלים ועודם מטשטשים. עיקר

פעולתם ועיקר הפכפכותם זהו בנוגע השימוש של פסוקי התורה עבור עבודה זרה הזאת ולהתאים עניני תורה ותפלה אל המדינה וענפיה. פתגמים רבים חדשים חדשו המסיתים אלה בזמן האחרון אחרי הספיקות השונות שרחפו על המחשבה תוצאת המלחמה האחרונה, הניסית הגלויים, הנפלאות כימי צאתנו מארץ מצרים, הנס של חנוכה, הנס של מרדכי ואסתר, וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו, נסים נגלים אל טבעיים, ישועה הגדולה והנפלאה, שרשרת של ניסים נס בתוך נס, הפלא מעל פלא, כולנו תמוהים כולנו ממללים ניסים ניסים, כל הלשונות הללו ובלבולים הללו שבהם בלבלו והסיתו את בית ישראל לפני ששה שנה, ההסתות והבלבולים הללו אינם עומדים עוד על הפרק כי לפי המצב דהיום כל רואה את הדברים הללו יביט עליהם כעל דברי שגעון, אבל כן ההסתות לא פסקו כלל, הציונים האחדים הציונים האמיתיים, הדתיים האגודאים ממשיכים הלאה להיות שלוחי השטן ולכתוב פסוקי תורה"ק ומאמרי חז"ל עם הסילוף הנכון למען לייקר את ענין המדינה והציונות שנתחלשה בימים האחרונים בחולשה יתירה. הפעם יהי אך איבוד עת להזדקק בפרטיות לדבריהם ולהסתותיהם לשקריהם ולהבליהם, כי היקר והקסם שנאבד מן הציונות בכלל נאבד עוד יותר בערך במה שנוגע למשמשיהם השפלים האגודאים הללו, לגדוליהם ולתומכיהם.

ו

אבל עיקר הענין של הציונות והמדינה עודה עומדת על הפרק, עודה מפרפרת עודה קבועה בלב ישראל. מר ספיר השר האוצר במדינת הכפירה אמר "אנחנו בלתי נלחמים בהדת אנחנו רק הוסרנו את המיסטית המשיחית והאמונות הטפלות אשר בהם חיו היהודים בכמה דורות" דברים הללו המה עיקר הפירוש של ענין המדינה והציונות. הדתיים האגודאים ותומכיהם הנגזרים אחריהם האומרים שענין המדינה זהו ענין של תפלת ותחזנה עינינו המה אומרים לנו שקר, מר ספיר המבאר ענין הציונות והמדינה שזאת ההסרה של כל האמונה ועיקרי הקדושה, הוא אומר לנו האמת. המלחמה הזאת כלומר הביאור בענין הציונות הביאור והפירוש האמיתי לעומת הפירוש של שלוחי השטן האגודאים, זאת המלחמה שלנו, לבאר ולברר להציל את האחדים המאד מעטים, לברר הברור הזה בכל אופן ובכל ההזדמנות. הברור עוד יותר נחוץ בשעה הזאת, בעת שישראל נמצאים בצרה וצוקה פחד ובהלה מכל עבר, יהודים

תמימים מתפללים ותפלותיהם מכוונים לאותן הלימודים שלמדו אותם הדתיים והגדולים שלהם מעוררים רחמים שהציונים ינצחו, שרק נצחון הציוני בשדה הקרב זאת היא הישועה היחידה עבור בית ישראל, א"א לנו להוושע בישועה אחרת, אין לנו לקוות על תקווה אחרת.

אומרים ומשמיעים פסוקי תהלים שאפשר לשמוע הפירוש הזה באופן כ"כ בולט וברור, אותו הפירוש שעתון המודיע הטמא ומטמא שם בלב ישראל, אותו הפירוש שהמזרחי אשר לפניו השקיע בלב אותו הפירוש השבתאי וכל הטומאות אשר גם המה סלפו פסוקי התורה לפי רוח טומאתם להסיר לב ישראל מאת אביהם שבשמים.

המלחמה הזאת בביאור של טומאה הציונית והמדינה זאת מלחמת החיים, זאת עומדת על הפרק בשעה הזאת. אנו נחוצים לישועה גדולה ולרחמים רבים מן השמים, אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים, אנו צריכים להרכות בתפלה ותחנונים אבל ח"ו בל לכלול התפלה והתחנונים בהצלחה וקיומה של עבודה זרה הכללית הנקראת מדינה הציונית או עם הבלבול וההסתה של משמשי עבודה זרה הנקרא בשם מדינה על פי תורה. אנו צריכים לרחמים רבים עבור כל ישראל ועבור חיוק האמונה העיקרית תוך שארית ישראל, לבל להמשך ולהתערב בתוך דעות הכוזבות וטירוף המחשבה, להיות איתן באמונה בשעה האחרונה הזאת להיות עז כנמר נגד כל הזרם השוטף, ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום בשובו לציון ברחמים רבים.

אסור להשתתף בציונות

הימים הולכים ומתקרבים שבהם מים הזדונים מתחזקים ושוטפים להביא כל ישראל אל חיבור והתדבקות בכפירה הגדולה שבכפירות, העבודה זרה החזקה שבעבודה זרות שזאת הציונות העומדת נגד עינינו. הבחירות הבאות לכנסת המינות ולראש ממשלת הס"א מביאים את המשתתפים בהבחירות הללו, להיותם מודבקים בפועל במעשה והשתחואה לעבודה זרה הזאת, כל בוחר ובוחר מכריז על עצמו שהוא חלק מן אזרחי המדינה הוא דואג לצביונה הזאת או אחר, המדינה זאת מנת חלקה של כנסת ישראל עם סגולה ויש להעמידה באופן היותר נאות לפי מראה עיניו של הבוחר.

ההודאה במדינה אינה עוד במחשבה ובדיבור לבד אלא במעשה ובפעולה, הטלת הפתקא לתוך הקלפי זאת פעולה איך להעמיד הנהגת המדינה בהתוכן של מפלגה זאת או אחרת להציל את המדינה בהצלה זאת או אחרת, זאת עבודה לעבודה זרה שדרכה בכך שכן כל הנקשרים אל כפירה הכללית הציונית הזאת, מראים את הקשר הזה בעת הבחירות למוסדי המדינה, הם הבוחרים מאמינים בהם דואגים לטובתה וזאת המדינה היא היא היעוד והעתיד לפני בית ישראל.

שונים המה הבוחרים במפלגות אחרות הפורקים עול תורה ומצות בגלוי רחוקים מן יהדות בריחוק גמור מן הללו הבוחרים במפלגה ה"חרדית" הנקראת בשם יהדות התורה, דגל התורה, או אגודת ישראל, המפלגות הפורקות עול תורה לגמרי וכופרים בגלוי בכל האמונה הקדושה הם כבר רחוקים מאתנו וקשה לחשוב במחשבה שהם בתעמולה שלהם יביאו היזק לשארית ישראל בשמירת התורה והאמונה ב"ג עיקרים יסוד קדושת ישראל, אולם המפלגה ה"חרדית" בשם יהדות התורה הם, אך הם, מביאים סכנה הסתה והדחה להנשארים באמונתם, כי הם ה"חרדים" קרובים אלינו ומדברים אלינו, יש להם גאונים וצדיקים שדבריהם נשמעים אצלינו הם מביאים הכפירה הציונית אלינו, הם מזיקים לנו, הם מסוכנים עבורינו.

העתונים החרדיים כמו "יתד נאמן" "המודיע" וכל שאר קופה של שרצים הנלוים להם, מדברים מן הצלת התורה והרי הצלת התורה נוגע גם לנו, העתונים ה"חרדיים" מנהיגים את כל הגאונים ביחד עם הצדיקים

העומדים לימינם להשמיע את מה שהעתונים כותבים, גם חותמים על הטופס המובא לפניהם לקחת חבל בהבחירות לבחור ביראי ה' כמו ראביץ ופרוש והדומים להם שהם שלוחי דרבנן לכנסת המינוח כי משם רק משם תצא הצלת התורה, מן הכנסת תבוא החזקת התורה, מן חוקי הכנסת תבוא שמירת התורה. הדבר מוכן כי ההכרח שיהיו שמה נציגים יראי ה' שיביאו את הצלה הזאת החזקה הזאת השמירה הזאת, כי הכנסת היא המבצר השומר ומחזיק את כל הנדרש לפני עם קדוש חוקי הכנסת שומרים ומחזיקים את חוקי חיים שהעולם עומד עליהם.

כל מי שהולך לבחירות הוא מודה בעבודה זרה הציונית בהמדינה שנבנית מכוחה לא רק מודה בעבודה זרה אלא גם עובד אותה, אבל מי שבחר במפלגה הקטנטנה של יהדות התורה הוא ג"כ מודה בע"ז אבל עוד מוסיף על זה כי הוא בוחר בחירוף וגידוף על דברי תורה בזדון ובפרהסיה, שהרי כל התחוקה המעטה הדתית בכנסת כלומר הדברים האחרים מאד שהדתיים והתורתיים קוראים זאת תחוקה דתית כל דבר ודבר מהם זה חירוף וגידוף כפירה נגלית בתורה מן השמים.

כפעם הזאת הוסיפו הגאונים והצדיקים הנצעים שיש לבחור בנציגיהם הארבעה, כי להם מלחמה "למען השבת" הנציגים יראי ה' יוסיפו ללחום מעל במת הכנסת למען שמירת שבת, כי כל שמירת התורה בכלל ושמירת שבת בפרט באה מן המקום הזה של כנסת בהתחוקה ששם מחוקקים. מה זאת שמירת שבת של חוק הכנסת? מה זאת המלחמה שארבעה נציגים לוחמים "למען השבת"? זאת החוק של "שעות עבודה ומנוחה" הגוזר שאין לפתוח חלק מן החנויות בשבת חוץ מן המסעדות ובתי עבודה של צרכי המדינה שיש להם "היתר עבודה" מן שר עבודה, זאת השמירה אומרת בפירוש שאין לחשוש שום חשש בענין של ל"ט מלאכות הנאמרו למשה בסיני, רק שמירת שבת אנושיית גויית לאומית הנהוג אצל כל אומות עולם בעולם כולו, אצל כל אומות ישנו יום אחד של מנוחה שאין חנויות פתוחים ובתי עבודה אינם עובדים, חוץ מן הללו שיש בהם נחיצות לצרכי האזרחים.

פתיחת חנויות בשבת בודאי אסורה, אבל לבשל בשבת, והוצאה מרשות לרשות, וכתובת שם משמעון זה חיוב סקילה במזיד ובהתראה, המלחמה "למען השבת" שהגדולים תלמידי העתונים הכריזו שיש ללחום עבורה בכנסת המינוח, המלחמה הזאת אומרת כי השבת הגויית הלאומית זאת מכריע ונקראת שמירת שבת, כי אין עולה על הדעת כלל שמעל

במת הכנסת ישמע שמירת שבת של תורה הנגלית לנו מתוך אש הגדולה, ובשעה שמשמיעים כי חוק שעות עבודה ומנוחה נקרא בשם שמירת שבת זאת חירוף וגידוף כפירה גלויה בתורה מן השמים! ואין זאת נוגע לשמירת שבת בלבד אלא חילול כל התורה כולה מתוך חוקי ה"תורתיים" מתוך תחוקת הכנסת.

אפילו בזמיון רחוק שברחוקים, שחוק הכנסת יחייב לשמור כל ל"ט מלאכות אבות עם תולדות, כלומר שחוק הכנסת יחייב בעונש של מאה שקל את החורש בשבת, המעמר, המרקד, הלש, האופה ומבשל, הכותב ומוחק, תהי' זאת חילוף ותמורה לתורה מן השמים, כל ענין המדינה היא כפירה בכל דבר שמיימי והחוקים הבאים ממנה מתמצים ויוצאים מן כפירה כללית הזאת, מניעת בישול ה"טשולענט" בשבת בבוקר מכח כח הכנסת אין זאת נוגע כלל לשמירת התורה אלא חילוף ותמורה לשמירת שבת של תורה, חירוף וגידוף לכל האמונה ב"ג עיקרים.

כל מי שנכנע אל דברי התלמידים של העתונים הגאונים והצדיקים ארגון החותמים, והולך לקלפי לבחור בהנציגים יראי ה' שהם יתקנו ויחזקו שמירת שבת של חוק שעות עבודה ומנוחה, הרי בהטלת אל הקלפי עבורם הוא מודה בעבודה זרה, מודה לסילוק תורה מן השמים, מודה לדברי העתונים המטמאים ומשחיתים כל נפשות ישראל הנשארים, מודה בכל הטומאות של נ' שערי טומאה, מפיץ כחש בה' אלקי ישראל, דבר זה נעשה בגלוי ובפרהסיה וזאת חילול שם שמים ברכים.

כל הענין תיקן הדת ע"י חוקי הכנסת זאת ענין לאומי מפלגתי, אצל כל אומות עולם נמצא מפלגה דתית שרוצים ללחוץ ולכפות מכח החוק הדתית שלהם על תושבי המדינה, וכן המפלגה התורנית הקטנה שלנו רוצה בכפיה ולחיצה חוקית לתקן איזה חוקים אחדים שיהיו נראים במראה שטחיות כמראה של תורה. בהכרח שהתחוקה הזאת תהי' מקובלת על המחוקקים המרובים שמה ויהיה מתאים לרוחם, והם המחוקקים המרובים כופרים בכל איזה משהו חשש של אמונה באלקי עולם, הנציגים הדתיים והתורתיים מציעים רק דברים שיתקבלו לכפירתם של המרובים, מטעימים ומסבירים הצעתם בדברים עולמיים גויים בכדי שהמרובים שמה לא יהי' להם סלידה מהסברים הללו. הנציגים יראי ה' מדברים על שמירת שבת מטעם קיבוץ משפחתי, מראה המרשמת של גרות דולקים, מנוחה משקט הרוח, טראדיציע עממית, כל הסברים שלהם הם דברי נאצה ומרידה בה' ותורתו מגיד דבריו ליעקב ומשפטיו לישראל, וגרועים

יותר מן דברי הצדוקים וביתוסים מלפנים שעליהם נאמר שם רשעים ירקב ר"ל.

כל המלחמות וכל המחאות של התורתיים וגם המחאה ה"גדולה" האחרונה בתוככי ירושלים הכל ביחד זה רק הראת כח יד החזקה שיש להם במדינה, אין זאת נוגע כלל אל איזה ענין של תורה וקדושה אלא מתנגד לה, הקריאה של שמע ישראל החזקה בקול, זה רק התרגשות האנושיות שגם המסורתיים לקחו חלק בה, ואין לחשוב כרגע אפילו שאחרי ההתרגשות והצערמאני הזאת התחילו לשמור מצות תורה"ק שאינם בגדר מסורתיים אלא כתובים בתורה וש"ע, כל ענין המלחמה בכנסת מן הנציגים הידועים ליראי ה' אינה אלא להראות גאוותם וישרותם והתכבדותם בעיני שולחיהם, הם משתמשים עם תורה"ק לצרכיהם והזעקה של שמע ישראל היתה ג"כ להשתמש ביחודא עילאה להתפארותם, ודאשתמש בתגא חלף !

כל ההולך לבחור בנציגים של "יהדות התורה" הוא נותן יד לפושעים הוא מנשא ומכבד התורתיים העסוקים בהתפשטות הכפירה אצל שארית ישראל הקטנה והחלושה, כל מעשיהם ודיבוריהם של הנציגים הם העמדת צלם בהיכל ה' הבחירות אינם דבר של בחירות באיזה מעשה אלא בחירות של ציונות בתחליף של הבוחר בתורה ובמשה עבדו ובישראל עמו.

אין מילים לבאר גודל החושך השורר באחרית ימי עולם אין בידינו לבטל החושך העב הזה שחושך של מצרים הי' רק משל אליו, חושך כפול ומכופל המחשיך מן הפושעים והחרדיים ביחד, אבל בידנו לברוח ממנו לבוא בנקרת הצורים ובסעיפי הסלעים מפני פחד ה' והדר גאונו, הבלבולים והנסיגות גדולים ועצומים, והי' הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו.

עבדים משלֹו בנו

אין למצוא הדיבורים שיגלו בבהירות הנחוצה את גודל התפשטות כוחות הטומאה בעולם שלנו בתקופה האחרונה הזאת. תהי' המדינה באיזה צורה שתהי' באיזה צבע שתהי' אם זאת בהשתתפות דתית של הדתיים או אם זאת נגד הדתיית הזאת, אם המדינה תעזור להקים בתי חינוך עבור הדתיים עם עזרה כספית כפולה ומכופלת ללא גבול כמו שהדתיים והתורתיים גדוליהם וצדיקיהם דורשים, או שהמדינה תצמצם את גניבתם ותתן להם רק מעט מן תביעתם שתובעים, אין חילוק כלל אם המדינה והעיריה תחקוק חוקים לסגור את רחוב בר אילן לאיזה שעות ביום השבת או ליום השבת כולו, או שתזרוק לחוץ את הדרישה הזאת לגמרי תבטל בחוזק יד את ההפגנות ותעצור את המפגינים, אם המדינה תסדר למנוע את העברת ה"טורבינה" ביום השבת שזאת שמירת שבת לפי פרסומי "יהדות התורה למען השבת" או תגבר ידם של 'מרץ' האומרת שהזמן של נסיעת ה'טורבינה' הוא ביום השבת דוקא, אין כל זה והדומה לזה נוגע כלל וכלל אל ענין כפירה הנוראה של הציונות עצמה, שזאת אך זאת היא הקמת מדינה לעם ישראל בארץ הקודש ארץ ישראל.

כל ההסברים ילאו מלפרש עומק הכפירה הכללית הזאת הנכללת בענין זה של הציונות והקמת מדינה לפני עם סגולה יעקב בחר לו יי-ה ישראל לסגולתו, תהי' זאת המדינה דתיית תורתית או שמאליית וימינאית באיזה מראה שתהי' זאת עוקרת הכל ומבטלת הכל, מהרסת מוסדי תבל ושוטפת עמודי הבריאה כולה בחירת ישראל להיות עם אלקי אברהם תכלית הבריאה בשביל ישראל שנקראו ראשית ותכלית הכל לתקן עולם במלכות ש-די. לא הי' עוד טומאה וכפירה בעולם כמו כפירת הציונות והמדינה ולא הי' עוד חושך בעולם כחושך הזה עד שחושך מצרים היא רק משל אליו, כל עשרה מיני עבודה זרה כלולים בענין המדינה הדתיית, החרדיית, התורתיית, או שמאליית וימינאית, בהמדינה נכלל גם חטא העגל הנעשה במדבר וגם העגלים שעשה ירבעם, גם מעשי דור הפלגה שנתפרשו מעט וחטאת דור אנוש שלא נתפרשה כלל. כי כל הפגמים הם בתוך ענין המדינה הזועקת בגלוי בכח גדול שאין הנהגה אלקית לפני עם ישראל, אין בחירת ישראל מבין העמים, אין גלות וגאולה

מיוחדת מן השמים באופן שמיימי נעלה ונשגב מן כל מחשבות בני אדם, אין ביאת המשיח ואין עולם התיקון אין תח"מ ואין עולם הבא, מפני שאנחנו אותו המהות של כל הגוים בעולם התכלית והיעוד שלנו הוא ג"כ של כל הגוים בעולם, ההנהגה של עם ישראל היא היא ההנהגה של כל הגוים בעולם, ההנהגה המביאה התכלית להיות לנו מדינה כמו אירלאנד, שווייץ, בעלגיעץ או פעראו, אנו מסודרים באותו הסדר עצמו של כל הגוים עם אותם הגיונות של פאליטיק של כל הגוים, אין חילוק כלל בין פאליטיזום של המדינה הישראלית החרדית, או פאליטיזום של כל גויי עולם, אין שום גוי בעולם שלא יבין את הגיונות הללו בנוגע להמדינה הציונית להיות שונים אפילו מעט מן ההגיונות המדיניים של גוי אחר בעולם, זכור ה' מה ה' לנו הביטה וראה את חרפתנו.

* * *

כל זמן שהי' עוד שארית ישראל מרוחקים מן אותה הטומאה הגדולה כמרחק שני קצוות עולם, אין לנו עסק בנסתרות יבוא בעל הכרם ויכלה את קוציו יבוא האדון ה' אלקי ישראל ויתקן עולמו, יבואו האובדים ביחד עם הנדחים בעת יתקע בשופר גדול, אין לנו עסק לגלות עשרת השבטים ואין לנו שום אחריות על פושעים ובעלי עבירה גלויים, אבל בעת הזאת שמתפשטת לפני עינינו הטומאה הגדולה והנוראה הציונית הזאת על כל ישראל ללא השאיר שריד ר"ל, ישנו החיוב לזעוק זעקה גדולה ומרה אע"פ שקשה לראות איזה תוצאות מן קול הנמוך והחלש הזה שא"א לסדרו באופן היאות וא"א למצוא הרבה אזנים שישמעו אותו. אין לנו שום צירוף אל איזה מין מלחמה נגד הפושעים הגלויים המגלים כפירתם בפירסום ובבטיחות עצום, אין לנו ויכוח עמהם ואין בידנו לנצחם או לתקנם, אבל החוב רובץ עלינו להשמיע ולברר אל אותן המעטים הנשארים שכל ההתפשטות הציונית הזאת על כל ישראל, אינה באה מן הציונים הכופרים עצמם, אלא דוקא מן הבלבול של המבלבלים המכריזים על עצמם שהם לוחמים נגד הציונות, התפשטות הכפירה באה אך ורק מן המלחמה של החרדיים התורתיים הגאוניים והצדיקיים, הם אך הם המה המסוכנים לנו ביותר, הם מכלים השארית הנשאר הם הלוחמים עבור הדת מבטלים כל זיק קדושה אלקית הנשאר בנפשות עם סגולה.

המסיתים המדיחים הדתיים התורתיים הללו משתלחים בשליחותו של השטן עצמו לכלות הכל ר"ל, השטן עצמו מושיט להם ההתחכמות

והצביעות לכל יתראה פעולתם בגלוי, השטן עצמו מזמין לפנייהם כלים ומכשירים לעשות מזימתו, ובפרט האמצעים העיקרים שהם העתונים החרדיים, המודיע, יתד נאמן, משפחה, והדומה להם המתפרסמים בלשון עברית-ציונית, אח"כ מועתקים החדשות של המדינה המלחמות של הדתיים בהמדינה, התיקונים הנחוצים לתקן את המדינה אל לשון אידיש בעתונים 'שלנו' דער איד, די צייטונג, וואכענבלאט, צירקולאר חדשי במאנרא, ולפנינו המראה הנוראה כי קומץ קטן של לבלרים ריקים שולטים כמעט שליטה גמורה על שארית הנשאר מגיחי תפלין, המה בחלקלקות פיהם המתלמדים מן חלקלקות עתוני הגויים, מיפים, מסלסלים, מבלבלים, עד המסקנה שנעשית מסקנה פשוטה שכל היהדות תלוי בהמדינה, בהמלחמה שהדתיים לוחמים עבור הדת במדינה, כל החזקת התורה תבוא מן המדינה, כל קיום התורה תצמח מן חוקי המדינה, כל התיקונים יתוקנו מן תיקון המדינה, כל העתיד של עם ישראל תלוי בהבטחות של המדינה, כל עינים צופים אל שלום המדינה, כל הלבבות פועמות אל מרכז הזה, המדינה עבור עם קדוש אשר בחרתנו מכל העמים ושמן הגדול והקדוש עלינו קראת.

העתונים החרדיים המציאו עמידתם בכדי להתכבד מן הפושעים, ליקח הרבה כסף מן הפושעים בכותרת המצלצלת 'מלחמ' עבור הדת' הם העתונים מלמדים ג"כ את תוכן של ה'מלחמה עבור הדת' מה זאת המלחמה הזאת ומה המה הנצחונות במלחמה הנ"ל, בכל יום ויום ובכל שבוע ושבוע נותנים לקח לכל הלוחמים שלהם ולכל הגאונים והצדיקים שלהם, את דרכי המלחמה הזאת ותכליתה. חוזרים על לימודים הללו פעמים אין ספור עד שנקבעים הדברים הדק היטב כדבר פשוט ומקובל ללא ספק עוד כלל. ביחד עם המלחמה עבור הדת הולכים ומפרסמים כל החדשות בנוגע להמדינה ופרטי ניתוח של עניני המדינה, גם בנוגע אל מנהיגי המדינה, מתיגעים להביא כל מין פרוטרוט של תחבולתם, ויכוחיהם, גאוותם והתנשאותם של הפאליטיק בנוגע אישיותם, מן כל זאת נצמח קשר חזק אל ענין המדינה והגויית הכחש בה' אלקי ישראל.

המלחמה עבור הדת מתפרשת להתאים איזה חוקים בודדים מאד מן התחוקה של הכנסת, אשר יהי עליהם איזה מין צבע חלש שזאת הם חוקי תורה"ק, אבל באמת לאמיתו חוקים הבודדים הללו שהצבע הזה מושם עליהם מן העתונים ומן תלמידיהם, הם נגד התורה וכפירה גמורה בחוקי תורה"ק הניתנה לנו בסיני מתוך אש הגדולה, וזאת היא היא

המלחמה עבור הדת שמכריזים על עצמם, ולצורך מלחמה הזאת יש לכתוב ולפרט פעם אחרי פעם הפרטים מן מנהיגי המדינה, לחנפם או לאיים עליהם מכוחם של ארבע או חמשה נציגים שבאו להיות בתוך כנסת המינות מן הרעש הגדול כח התורה של כל הגאונים וכל הצדיקים, וכל העתונים החרדיים וכל מאמריהם ולהטיהם ו'קידוש שם שמים ברבים' המתנופף בכרוזיהם הרבים עד אין מספר, ההולכים ומתרבים והולכים ומסבירים המלחמה עבור הדת שהם לוחמים.

* * *

הדבר העומד במרכז כתיבת מאמריהם זה ההתייפות וההתנשאות בעיני חבריהם הפושעים, לבטל כל מין נחיתות ובזיון שפורקי עול תורה משימים עליהם. הם העתונים החרדיים לוחמים בחזקה נגד הלעג שפורקי עול תורה לועגים להם, מראים כל מיני ראיות שכל הבזיון על שומרי תורה אינם קיימים כלל, מה שאומרים עליהם שאינם צועדים קדימה עם ההתקדמות החיים הבשריים, זה אינו אמת כלל אדרבה הם צועדים עוד יותר מן הפושעים או מה שנקרא בלשון הכפירה 'חילוניים', מה שמבזים שאינם ציונים מסורים ולוקחים כסף מן אוצר המדינה בחינם, זה בלתי יסוד כלל אדרבה ואדרבה אנחנו הדתיים התורתיים יש לנו קשר חזק עם הציונות קשר שלא ימוט, כי כל התורה היא ציונות כל המצות הם מכוונים אל הקיום הלאומי רק אנחנו התורתיים נותנים קיום חזק אל עם חזק! כל מצוות התורה מתפרשים לצורך זה, כל מין לימוד התורה באיזה בחינה זה חזק לאומי, אבל עצם הדחיפה אל מינות ואפיקורסות גלויה שהם מגלים סובב והולך לסלק הבזיון מן 'חילוניים' ורכישת הכבוד וההתנשאות מהם, כותבים מגמתם הזאת ללא היסוס כל דהו כי גם קוראיהם יבינו הרצון הזה שזאת ענין נחוץ שבנחוצים. המודיע כותב בשנת החמישים לקיומו תחת הכותרת "בפרוס היובל להמודיע":

"בעוד מדינת ישראל הטריה כבר יוצקת את הטפחות קורות הגג להיכלה החילוני עמלו מתי מספר יהודים חרדיים לכונו את המסד הבסיס והמצע, ובעוד ישראל הלא-דתית מושפעת בכלי תקשורת אלקטרוניים ועיתונייהם נחשפה היהדות החרדית בפרימיטיביות וגלותיות שהגיע זמנה להעלם מן העולם המודרני".

"נקל לשער לאיזה אומללות רוחנית ודלות רעיונית, היתה מידרדרת שארית היהדות החרדית ללא כלי ביטוי רעיוני נגדי, ובהעדר מכשיר לוחמני במאמץ הסברתי עצמאי, שערו בנפשכם איזה פנים למחנה החרדי היום במערכות העצומות (ליקח כבוד וממן מהמדינה)

שהיו ושעודן לפנינו לולא כלי הביטוי שבו אנו כותבים בו, היתכן לנהל יהדות חרדית ללא עיתון יומי, כל מערכה שניהלה היהדות החרדית על קיומה (מן המדינה) וישותה היתה חסרה סיכוי ומיועדת לכשלון לולא הביטאון הריבוני אשר ניצב בשער".

"הנסיון הוכיח עד כמה צדקו גדולי הדור העבר (!) שידו עיתון, כלומר לא בולטיין לא כתב עת כי אם עתון, גליון יום יומי לחדשות ככל עתוני עולם, המספקת להקורא את המידע החדשותי השוטף והכללי, היא הכרחית וחיונית לקיומה של יהדות הנאמנה לטוהר רעיונה וצחות האידיאולוגיה"

(המודיע ט"ו אלול תשנ"ט)

אנחנו אסירי תודה אל כותבי 'המודיע' שרכש לנו הכבוד 'לטהר רעיונה וצחות האידיאולוגיה', ואין אנו עוד 'יהדות פרימיטיבית וגלותית' ש'הגיע זמנה להעלם מן העולם המודרני', לא לא, אין אנו עוד פרימיטיבית וגלותית! אנחנו בתוך עולם המודרני, ויש לנו טהר הרעיון וגם בעיקר אידיאולוגיה צחה, ואין עד הסכנה ששארית ישראל, שארית יהדות החרדית, להיות 'מידרדרת לאיזה אומללות רוחניות ודלות רעיונית'. החילוף הזה מן להיות עם ה' ולקיים מצות ה' אשר קדשנו במצותיו, אל צחות אידיאולוגיה, מן יהדות פרימיטיבית של תנאים ואמוראים ראשונים ואחרונים עמודי עולם אל יהדות עולם המודרני, בלתי גלותית, כל החילוף הזה כל מהפכה זאת היא הודות לעיתון 'המודיע' וחבריו ההולכים בדרכיו, למנוע 'אומללות רוחניות ודלות רעיונית' כיון שכל דברי תוה"ק תורה שבכתב ותורה שבע"פ, כל דברי הקדושים בספרי יראה ודבריהם כגחלי אש הנותנים קדושה עליונה מן מקור הקדושה לתוך נפשות ישראל, אינם עומדים עוד על הפרק ובכדי להציל מן 'אומללות רוחניות ודלות רעיונית', מן יהדות גלותית פרימיטיבית, להביא אותנו לתוך עולם המודרני שזאת 'קיומה של יהדות הנאמנה', וזאת עשו ועוד עושים בלברי המודיע וחבריהם ההולכים בעקבותיהם.

הדברים הולכים ומתיסדים, ובכדי להראות 'צחות האידיאולוגיה' ולסלק הבזיון של יהדות פרימיטיבית וגלותית, ולהיות מכובדים ומוסכמים מן העולם אשר סביבותם שפרקו עול תורה ומצות לגמרי ר"ל, ההכרח מכריח לדבר על יהדות של התורה, בהלשון שהעתונים החרדים לומדים אותם לדבר, חוזרים עליהם מאה פעמים אלף פעמים מאה אלף פעמים, התורה והמצות הם 'ערכי ישראל' השבת הוא 'נכס לאומי' המצות הם 'מסורת ישראל' 'קדשי ישראל' הצום ביום הקדוש והנורא הוא 'מסורת אבות', כל היסודות שבשכילו נברא העולם, כל מוסדי תבל, כל בחירת עם קדוש יעקב בחר לו י-ה ישראל לסגולתו, כל הדברים ששמענו מתוך אש הגדולה, הם דברים גויים בשריים שכל

אומות העולם יש להם באוצרותיהם, שזאת נמשך אל כל ענין המדינה לשום עם סגולה בהשוואה בתוך כל עמי העולם. 'ערכי ישראל' זאת די 'נאציאנאלע שאצונג פון יודישען פאלק' כמו הערכים התרבותיים שיש לעם צרפתי בתרבות הלאומי שלהם, 'מסורת ישראל' זאת ה'טראדיציע פון דעם יודישען פאלק', כמו ה'טראדיציעס הרבים בעם אנגלי בכתי הפארלימענט ובית הלאורדען שלהם, הקולות המשונוות בזמן התכנסותם והסוסים הלבנים בתכשיטיהם המושכים מרכבת המלוכה, השבת הוא 'נכס הלאומי' 'דאס נאציאנאלע פאלק'ס אייגענטום!' כמו המצבה של חפשיות בנמל ניו יארק בארה"ב, 'קדשי ישראל' אין לחשוב ח"ו כי המדובר בקדושת המצות המיוחדות לנפשות ישראל בקדושת השי"ת אשר קדשנו במצותיו, אלא זאת רק די פארעהערונג פון פאלק', כן משמיעים הגוים על הגבולים שלהם אשר בארצותיהם, די נאציאנאלע גרעניצען זענען פאר אונז הייליג, כן אמר הצורך ש"ט בדרשותיו 'די דויטשע גרעניצען זענען פארהייליגט צום דויטשען פאלק' 'סיקערעט' בלשון אנגלי דברים נכבדים בהתוכן הלאומי שלהם.

* * *

כל הכנויים והסברים הללו, נכס לאומי, ערכי ישראל, מסורת ישראל, מסורת אבות, קדשי ישראל, מסלקים סילוק גמור את קדושת המצות והתורה הניתנה לנו מאת השי"ת אלקי ישראל, אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם, כל הסברים הללו הם חירוף וגידוף על קדושת התורה ועל קדושת ישראל חלק ה' עמו, כל הדברים שמשמיעים הלוחמים בכנסת המינות הנלמדים מן העתונים החרדיים, טמאים הם לנו בטומאת מת ומצורע ומטמאים את שומעיהם וקוראיהם. נציגים החרדים הלוחמים מפצים מומרות ושמד בעולם הקטן הנשאר לנו, כל זאת נחוץ מאד לפני הלוחמים עבור הדת, עבור המטרה של התכבדות בעיני הפושעים חבריהם להראות להם צחות האידאולוגיה שלנו. דברים הטמאים הללו אינם נכנסים כלל באזני הפושעים והכופרים, אינם קוראים כלל את המודיע וחבירו היתד נאמן, אולי ישנם אחדים מן הכותבים הפושעים הקוראים אותם, מביטים עליהם כעל דברי חנופה והתל, הקוראים דברים הללו הם רק מניחי תפילין הרוצים לשמוע את הויכוח של נציגיהם עם ה'חילוניים' להיות בטוחים כי הצדק עמיהם והם נוצחים בהמלחמה עם הנשק של ערכי ישראל, מסורת ישראל, ונכס לאומי.

החילוף הזה החירוף וגידוף הזה הנכפל יום יומית בהעתונים החרדים שטפו במבול חזק את כל שארית ישראל, ומפני שהדברים הטמאים הללו הולכים ונשנים כל העת אין כבר כמעט אחד אפילו, שיבין וירגיש גודל ההסתה והדחה שכלי מלחמה הללו מחזיקים גם לרבות תלמידי העתונים, הנקראים 'גדולים' מדברים ג"כ על יהדות התורה במראה לאומי, קיום לאומי, ערך לאומי, נכס לאומי, העלון 'יתד נאמן' העלון של הגאונים אינו נופל בזה מן העלון של הצדיקים ומביא דבריו של מרן הרשכבה"ג בעצמו בנוגע הויכוח של גיוס בני ישיבה אל צבא הציוני, מטעים התנגדותו אל הגיוס הזה כי התורה שלומדים (!) זה קיום האומה, קיום התורה נחוצה מבחינה לאומית, הטעמים הנאמרים ונשנים בכל עתוני ה'חרדיים' שמהם מתלמדים תלמידיהם הגאונים ביחד עם הצדיקים, יתד נאמן כותב:

"מרן הראש ישיבה הגרא"מ שך שליט"א באחת משיחותיו בפתיחת ישיבת ירחי כלה, כאשר עמד על הפרק נושא גיוס בני ישיבה אמר באופן הברור ביותר, כי עם כל אהבתנו לארץ ישראל ועם כל רצונו להתגורר בה ולבנותה, לא נעשה זאת אם יעשה נסיון לפגוע בעולם התורה בכל דרך שהוא".

"אתם אולי בונים את ארץ ישראל הכריז מרן שליט"א, אבל אנחנו בונים את עם ישראל! מדובר בדברים פשוטים וברורים שצריכים לעמוד לנגד עינו של ראש הממשלה הנבחר (ברק) קודם שינסה לפתוח חזית מיותרת, כלפי ציבור נאמני תורה"

(יתד נאמן ט"ו סיון תשנ"ט)

אלה הם דברים ברורים לפי ההגיון של יתד נאמן שההגיון הזה כבר מקובל לדבר פשוט ומקובל, א"כ הרשכבה"ג הזה המשמיע אותם הוא רשכבה"ג טוב, הוא הולם ומתאים אל מסגרת העתון הזה ומדבר לפי רוחו. "אתם בונים את ארץ ישראל ואנחנו בונים את עם ישראל" מרן הרשכבה"ג מסכים ומכבד את ה'בונים ארץ ישראל', אולם אינו מרשה להבונים לשכוח כי הוא ודכוותיה 'בונים את עם ישראל' כי התורה שלומדים (!) בהישיבות נחוצים מאד לבנות את עם ישראל! לזאת בל יעזז ראש ממשלת הכפירה לנגוע בהבונים הללו. כדאי ג"כ להבין כי 'הבנין' של עם ישראל הולך בתלם אחד ובזמן אחד עם הבנין של ארץ ישראל, ודוקא בהמקום הזה של בנין ארץ ישראל, סכ"ס הדברים העתונאים נושאים פירות הכל הולך אל הענין הלאומי, ויש לשמוח עם מתן תורה העזרה הגדולה אל ה'בנין של ארץ ישראל'. אין לנו להתבייש אנחנו ג"כ יפים, אנחנו ג"כ בונים יש לנו ג"כ חלק בבנין.

'אהבתנו לארץ ישראל' הנזכר בדברי מרן הנ"ל הן הם דברי המזרחי הקודמת לו, לא ידענו מן הסיסמה הזאת ביחד עם הענין של 'בונים

ארץ ישראל' עד הערצ'על ואחד העם שר"י, אין זאת המצאה חדשה של הערצ'על ודעימיה אלא זאת חוליה אחת מן השרשרת הארוכה שאין לנו ענין מיוחד נעלה ונשגב מן זאת של כל שאר עמי עולם, אין לנו תקוה מיוחדת ועתיד מיוחד באופן אלקי שמיימי ככתוב בכל התורה כולה, אלא התוכן של עם ישראל והסדר של עם ישראל היא זאת של כל שאר עמי עולם. כן 'אהבתנו לארץ ישראל' נוגע ג"כ מן המעיין הנרפש הזה, אהבה הזאת היא האהבה אל המולדת 'צום פאטער לאנד' שכל הגוים יודעים אותה, נלחמים עליה ונהרגים עבורה. 'בנין ארץ ישראל' נודע ג"כ רק מן זמן 'התחיה' של הערצ'על וכת דיליה, 'בנין' הזה אינו שונה כלל מן ענין של בנין הונק-קונג וטאקיא במזרח הרחוק וזאמביא וקאנגא במזרח הקרוב או פילאדעלפיא והאריזאנא בארה"ב, אולי בניני הונק-קונג גבוהים ביותר ובפילאדעלפיא יפים ביותר, אבל בכל אופן הענין 'בנין ארץ ישראל' הוא בלתי נפרד ובלתי מיוחד מן בניני ארצות העולם כולו. אולם בנוגע אלינו יהודים מאמינים בעיקרי ויסודי אמונה השויון הזה אלא עמי עולם הוא דבר חדש, עד התקופה של 'בנין ארץ ישראל' לא ידענו ג"כ מן בנין עם ישראל! לא היתה זאת מן הזמן של מתן תורה עד הזמן הנכאב הזה, גם עכשיו יש לציין כי הבנין של עם ישראל יהי' נעשה דוקא על ידי הבלתי מגויסים לצבא, ובנין ארץ ישראל נבנה רק על ידי המגויסים לבד.

* * *

התוצאות מן ה'מלחמה עבור הדת' שהתורתיים לוחמים דומים לגמרי אל כלי המלחמה שמשתמשים בהם, מורשת אבות, ערכי הלאומים, מסורת אבות, קדשי ישראל, נכס לאומי, שהם כלי המלחמה עבור 'יהדות התורה למען השבת' מתפייסים ומתמלאים בהנצחון הגדול שהשיגו במלחמתם של רחוב בר אילן, העיריה השליטה שמירת שבת שמה כלי הרכב אינם עוברים ברחוב בר אילן מן שעה 8 עד שעה 12 בשבת, יש להם לעקוף את רחוב בר אילן בארבעה שעות הללו לרחובות צדדיים להרכות בהילוך כי אין לפגוע ברגשי המתפללים. עם הישג הזה חדלו המחאות נסתלקה המלחמה של כל העתונים וכל הגאונים והצדיקים המתמנים מן העתונים, והארץ שקטה. הישג זה מתאים מאד אל נכס הלאומי ומסורת אבות. הנכס והמסורה מפרסם מאד בפירסום גדול כפירה בתורה מן השמים, כל ל"ט מלאכות אבות ותולדות שנמסרו למשה

מסיני אינם באים כלל בחשבון, מטעם הנכס והערכים הלאומים אין להזכיר כלל הקושר קשר של קיימא והמתיר קשר זה, הבורר פסולת מתוך האוכל והמוציא מרשות לרשות, הכותב שם משמעון והמכה בפטיש וכל שאר אבות מלאכות ותולדות שחייבין עליהם כרת במזיד וסקילה בהתראה, חוקי תוה"ק מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל אינם עומדים על הפרק בהמלחמה עבור הדת הבאה מן העתונים החרדיים כי אינם בגדר נכס לאומי ומורשת אבות, המושגים גופניים גויים, שהפושעים מבינים אותם והדתיים מודים בהם.

'למען השבת' שהכריזו הגאונים והצדיקים בלימוד של העתונים בכדי לרכוש קולות בעת הבחירות, זאת להגן בכנסת המינוח על 'חוק שעות עבודה ומנוחה' האומר למנוע תחבורה ציבורית בהסכמת העיריה ולנסוע בש"ק בתחבורה פרטית לבד, למנוע פתיחת חנויות בהסכמת העיריה הבלתי נחוצים להציבור אלא מסעדות לבד, גם שדה התעופה ונמלים יהיו עובדים כי המה נחוצים להציבור, אבל הפאבריקין בהכרח שיהי להם היתר עבודה מן משרד העבודה כי יש לתת נופש להעובדים בהם, והללו עם היתר עבודה משלמים שכר כפול על עבודה ביום השבת, כל שמירת שבת הזה שיהדות התורה למען השבת תתאמץ להגן עליה, תהי' בהכרח נאומים בכנסת ברגשי נכס לאומי, מורשת אבות, ערכי ישראל, המושג הגויי הנכלל בכל הענין של מדינת ישראל כי רק זאת מובן שמה המכחיש כל עיקרי אמונה הקדושה והמשים אותנו להיות עם בתוך עמי העולם. 'המדינה על פי תורה' של התורתיים, למען השבת שלהם, מוסיף להכריז ולפרסם כי כל שמירת שבת של תורה אין לקחת בחשבון בשעת המלחמה בכנסת ובעיריה. הם הלוחמים אומרים ושונים כי רק מוסדות המדינה, הכנסת והעיריה יביאו את שמירת שבת שלהם, חוב גדול מוטל על העיריה והכנסת לעשות זאת, העלון החרדי 'המודיע' מסביר זאת:

"הציבור הכללי מחפש רוחניות, לצערנו הרב, ישראלים רבים מבלים את 'סופי השבוע' בכנסיות שונות, לא רק בחו"ל אלא גם בארץ הקודש, מדוע שבאותו זמן לא יבואו לבית הכנסת שבשכונת מגורם? מדוע הם יוצאים לרעות בשדות זרים? כואב יותר מדוע לא מנסים? מדוע הם מוכנים לכבד כל פולחן דת חוץ מדת ישראל שעליה הם נמנים?

"האם אנו יוצאים ידי חובה כשאנו נוקטים בצעדי מניעה, האם די בכך שלא לקנות ולא נבקר במקומות בהם מחללים את השבת? חובת מחאה היא שבעתיים כשמדובר כלפי השלטונות מהם אנו תובעים להבין שבת מהי, מהם קל יותר לדרוש כי במדינה יהודית תשמר השבת, ששמרה על ישראל אלפי שנים בגלות, ולא יתכן כי תירמס דוקא בארה"ק".

(המודיע ד' תמוז)

השמירת שבת ע"י שלטונות המדינה אחרי אלפי שנות גלות שנסתיימו בתקומת המדינה, זאת נאמר פעמים רבות בעתוני החרדיים הללו, ומפאת נכס לאומי ומורשת אבות יש לתבוע מן שלטונות המדינה שיסדרו שמירת שבת בהתמונה של רחוב בר אילן וחוק שעות עבודה ומנוחה הכחש בכל תורה מן השמים, גם השלטונות יהיו מרוצים לפרסם כפירה הכללית הזאת כי זאת עיקר בכל ענין מדינה לישראל.

כן המלחמה הגדולה 'למען השבת' בדבר העברת הטורבינה, יש בזה הגרעין העיקרי הענין הלאומי של מורשת אבות ומסורת ישראל ההשוואה הגויית הציונית שנמשך על זה מראה של 'תורה' ע"י הלוחמים התורניים והעתונים מדריכהם. מהו הרעש הזה של נסיעת הטורבינה ביום השבת? ואם למשל היו מעבירים את כלי העלעקטרי בימי החול כבר יהי' בזה הענין של שמירת ש"ק? הלא עובדים יהודים בכל מיני עבודה של ל"ט מלאכות דאורייתא ביום השבת במקומות יצירת עלעקטרי אחרי קביעת הטורבינה ושאר מכשירי מלאכה זו בימות החול, וכי יש חילול שבת יותר בהנסיעה של הטורבינה מן אב מלאכות של תורה שעובדים בכל מקום יצירת העלעקטרי בארה"ק הכי עושים התורתיים איזה מין רעש נגד זה? מדוע דוקא העברת הטורבינה במקום רחוק כמו אשקלון מעורר אותם ולא חילול שבת במקום קרוב של עבודת עלעקטרי בירושלים ות"א? בכל שדה התעופה, בכל נמל, בכל מסעדות הפתוחות לפי החוק שכל זאת בפרהסיה ובגלוי, ושם עושים חילול שבת בכתובה, בישול, מכבס, וכל שאר מלאכות דאורייתא שחייבים עליהם כרת במזיד ומיתת ב"ד בהתראה, מדוע שוקטים על כל זה הלוחמים הללו?

בידיעת הדברים על תוכנם אין להקשות כלל קושיות כהללו, המלחמה ברחוב בר אילן עם הנצחון שמה, המלחמה נגד העברת הטורבינה בשבת, שני מלחמות הללו מלחמה אחת הם, זאת מלחמת מפלגת התורתיים בכנסת נגד מפלגת מרץ ושינוי בכנסת. הדתיים התורתיים מוכרחים להראות אל הבוחרים שלהם כוחם ונחיצות היותם שמה בכנסת, עושים רעש ופירסום גדול במה שיש בזה תביעה נגד הממשלה, נגד העיריה, נגד מוסדות המדינה, כי התורתיים הם חלק מן המדינה ודורשים שהמדינה תאכוף שמירת שבת במדינה ועניני הדת המובנים ומתפרשים מן רוח המדינה והחוקים של המדינה. חוק שעות עבודה ומנוחה זאת שמירת שבת, שהתורתיים תובעים בחזקה שהמדינה תעמוד ותחזק שמירת החוק הזה, העיריה בירושלים תאסור נסיעת כלי רכב ברחוב בר אילן בשבת

כי גם זאת באפשר לכלול בתחוקת העיריה שלא לפגוע ברגשי התושבים שמה משלמי מס להעיריה. בענין העברת הטורבינה פנו התורתיים אל ברק ראש הממשלה של המדינה למנוע זאת מטעם החוק כי הם תומכים בהממשלה שלו בחמשה קולות שיש להם בכנסת, ובעיקר כיון שמפלגת מרץ ושינוי חוגגים נצחון בדבר הטורבינה א"כ נכון שהדתיים התורתיים יתאמצו נגד נצחונם של מפלגות אנטי דתיים, פירסום מלחמה כזאת שמוסדות המדינה יביאו 'שמירת' שבת תתפרסם ג"כ הנחיצות היותם נציגים בכנסת או בעיריה כי נציגות הזאת תביא צביון שמירת התורה על המדינה ע"י מוסדי המדינה, ע"י חוקי המדינה, ע"י השתתפות במדינה.

* * *

אין בכל מלחמות הללו איזה ענין של שמירת התורה וקדושת התורה, מתביישים הלוחמים הללו אפילו להזכיר בדבריהם את הל"ט מלאכות דשמירת שבת, אינם דוברים כלל על שמירת שבת כזה במקומות הקרובים, בכל מלחמות שלהם המעטים ביותר, ישנה רק פירסום של חילוף תורה מן השמים אל איזה צביון אופי אנושי ששלוחי השטן מתאמצים לשום זאת לדבר של תורה, כי הצביון הזה מטעה ומבלבל ונותן להם מעמד ויציבות של נציגי התורה. בודאי יש חילוק בין חילול ש"ק בפרהסיה ובין שלא בפרהסיה, ונתבאר בדברי הפוסקים ז"ל כי בפרהסיה, זאת שעושה המלאכה בפני עשרה מישראל ואינו מפסיק מחמת הרואים כי איש הזה מחלל ש"ק בזדון גמור ובפירסום, אבל לא מצינו שום רמז במקבלי תוה"ק רבותינו הגאונים והפוסקים ז"ל החילוק אם זאת דבר ציבורי החילול ש"ק בנוגע שירות הציבור או חילול שבת שלא הצטרפות ענין ציבורי אלא בנוגע איש פרטי, מי שמעשן סיגריא בפני רבים ואינו זז מעבירה, מי שמבשל בשבת וכותב בשבת, ומכבס ומנקה בשבת שכל זאת והדומה לזה נעשה בפרהסיה בכל המסעדות הפתוחות לפי החוק, בכל הנמלים ובכל שדה התעופה ובכל הולך רחוב, בכל הבתים הרבים של עוברי עבירה הרבים בפרהסיה, מלאכות אבות ותולדות דאורייתא, כן מי שנוסע במכונה פרטית ברחובות הצדדיים ולא ברחובות המעטים שדרים שם שומרי שבת זאת ג"כ הענין של בפרהסיה כי זאת נעשה בפני עשרה מישראל, אבל אין לדמות אפילו בדמיון רחוק שהתורתיים והעתונים שלהם יעשו איזה רעש מכל זה. החילוק והפירוש בין דבר ציבורי ובין חילול ש"ק מן אדם פרטי בפרהסיה, זאת יצירת העתונים

והנציגים התורתיים, להיות מתקבלים ויפים בפני חבריהם בכנסת ובעתונות הבלתי דתיים, ועל דבר ציבורי ישנו החלות של נכס לאומי ומסורת אבות מורשת ישראל.

לא הזעקות והמחאות בלבד אלא בעיקר התיקונים שרוצים בהם התורתיים שיבואו מן חוקי הכנסת ומוסדי המדינה, התיקונים שעליהם תובעים הלוחמים הללו מן הנימוקים האנושיים גויים לאומיים, התיקונים אלה בשעה שיבואו הם התכחשות בה' אלקי ישראל כפירה בתורה מן השמים ופוגעים בשרשי הקדושה. המה מוחים בחזקה נגד ריבוי היתרי עבודה לעבוד בשבת, אלא יתנו היתרי עבודה לפי החוק לנחיצות לבד, המה מוחים למנוע כלי הרכב הציבוריים בחיפה ובעוד מקומות כיון שהעיריה אינם שומרים את חוק שעות עבודה ומנוחה, כל זאת מכריז ומודיע שאין להביט על כל הענין של עצם היתר עבודה בשבת כי זאת לפי החוק המדינה, אין להזכיר כלי הרכב פרטי של איש פרטי כיון שאין על זה מניעה מן התחוקה של הכנסת, המטוסים של חברת אל על לא יטוסו בשבת כיון שזאת חברה ציבורית, אבל כל מלאכות דאורייתא בשדה התעופה ונקיין המטוס והכנתו לנסיעה הנעשה ביום השבת בגלוי ובפרהיסה זאת בלתי נכלל בענין התחוקה כי זאת בלתי מפריע אל הצביון דתי, אופי דתי, חותם דתי על המדינה, שזכו בה הדתיים אחרי אלפיים שנה. הביאו חוק או בימים ההם לאסור יבוא של בשר חזיר מחו"ל מפני שזאת בלתי נכון למורשת אבות, וכן הפסד לחקלאים מגדלי חזירים המקומיים, מפני הפסד זה ישנו חוק הזה בתחוקת הכנסת, וזאת מכריז כי אכילת בשר טמא הזה בלתי מפריע לאנשי מורשת אבות, אופי דתי וערכי ישראל, חוק הכנסת מונע נשואים אזרחיים חוץ מן אלה הנעשים בחו"ל, ואין זכרון כלל לאיסור כרת תמידי וחיי טומאה נוראה ר"ל כיון שהצביון והאופי ישנם במקומם.

הכי באמת מצד שמירת תוה"ק הניתנה לנו מאת ה' בסיני, ישנו איזה חילוק כל דהו בין חילול שבת של הנוסע ברחוב בר אילן ובין הנוסע ברחובות צדדיים? בין הנוסע בתחבורה ציבורית או במכונה פרטית? הכי ישנו איזה שמירת שבת של תוה"ק בשעה שהטורבינה תעבור למקומה בימות החול ותהי' עובדת בפרהסיה ע"י יהודים בכל יום השבת מן שקיעת החמה עד צאת הכוכבים? הכי נתוסף איזה שומר שבת של תורה או שאר חוקי תוה"ק תוצאת כל ה'מלחמה עבור הדת למען השבת' שבה במלחמה זו מתפארים המינים הדתיים התורתיים, מי הוא אפילו

אחד מן הפושעים אשר ישנה דרכו לשמירת התורה הודות להשפעת דבריהם ומאמריהם.

אולם יש להבין כי כל העסק של התורתיים הללו אינו בדבר שמירת התורה מכח התורה הניתנה על כל איש ישראל, אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם כל איש ישראל, כל דברי בלע של לוחמים תורתיים הללו מכוונים רק בענין המדינה ולא בענין התורה, לתת צביון דתי אל המדינה, להראות כי הם חלק מן המדינה, דואגים לתת צביון דתי אל המדינה, נאמנים ביותר אל המדינה כי מתאמצים להדביק הדתיות שלהם אל המדינה, הם שומרים על קיום הלאום שזאת קיום המדינה. משום זה התחבורה הציבורית בולטת יותר בדבר הצביון הדתי במדינה, המניעה של נסיעת כלי הרכב בארבע שעות בוקר ביום השבת ברחוב בר אילן ג"כ מראה את אופי הדתי בהמדינה, ומסע הטורבינה בחגיגות מרץ או שינוי מבטל הרבה את הצבע הזה. יש אמנם לדעת ולהבין כי כל החוקים הדתיים הבאים מן התחוקה בכנסת או בעיריה, כל מי שישמור החוקים הללו, כל מי שלוחם עבור חוקים הללו לקרוא אותם שמירת התורה, מכריז בקול חזק שאין תורה מן השמים! ח"ו, כן נאמר במס' סנהדרין וברמב"ם שאין לו חלק לעוה"ב, ואפילו גר תושב בשבע מצות שנצטוו כתב הרמב"ם בפרק ח' מהלכות מלכים "והוא שיקבל אותם ויעשה אותן מפני שצוה בהן הקב"ה בתורה, אבל אם עשאן מפני הכרע הדעת אין זה גר תושב" כל דבריהם נאומיהם ומאמריהם ומלחמות של התורתיים הם אפיקורסות וחלאה, טמאים הם לנו.

* * *

לדאבונינו הגדול אין לבטל את עבודתם של הללו, או הסבריהם של הבלבלים 'הוגי דעות' התורתיים כי דבריהם עושים רושם, לא אצל הפושעים הכופרים אצלם בלתי קיים אפילו רצון משהו לשום לב אל פטפוטיהם והסבריהם, הקוראים הבלעדיים של עתוניהם הם השומרי תורה במעשה, הציבור הקטן הנשאר מן רוב רובם של עמנו, להם נשמע פירוש חדש בענין שמירת המצות שמירת התורה ע"פ 'הוגי דעות', אי אפשר בשום אופן בעולם שדבריהם לא יגעו בהמחשבה של הקורא אותם, כיון שהולכים ונכפלים דבר יום ביומו, בכל ערש"ק ובכל עיו"ט, עמודים על גבי עמודים אלף פעמים ועוד אלף פעם הלא צריכין הבלבלים הזוחלים הללו לפרש חנופתם ומסירתם להמדינה תמיד, מכל כתיבה

וכתיבה מכל נאום ונאום נשמע קולו של השטן עצמו המדבר מתוך פיהם, כפירה הגשמה וזוהמה, אבק של טומאה הפוגע בשרשי הקדושה הבוקע ועולה עד לרקיע.

הדחיפה הראשונה של הלבלרים הללו והנציגים הלוחמים הללו היא להתכבד בעיני הסביבה החדשה או עכ"פ לבל להיות מבוזים ונחותים בעיניהם, זאת היתה רק ההתחלה של ההליכה הזאת אבל הלכו מעצמם הלאה ופרצו גדרי עולם, כל שערי טומאה נפתחו לפניהם ונכנסו בהם עד שאול מתחת רגזה להם. מחמת החפץ החזק הנוסף להראות כי הם בתוך המדינה להסיר כל שמץ חשד ולכבס כל מין רבב מימים הקדמונים של ההתנגדות החזקה לכל הישועה הציונית, ההכרח לפנייהם לכפול כפירה וזוהמה כנהר שאינו פוסק, הלא הכל יודעים שהתורתיים לא לקחו חבל אפילו באצבע קטנה לבנין המדינה הארעית הזאת, לא השתתפו בזה כלל לא נלחמו עם חבריהם החדשים בחזית המלחמות הציוניות ולא סבלו כלל בהדרך של בנין המגדל של דור הפלגה הזה, ובעת הזאת שרוצים ליקח הרבה מן המדינה מוכרחים וגם רוצים להשמיע בכל ההזדמנות את תרומתם הגדולה לקיום המדינה אם לא לבנין המדינה, ומה זאת חלקם בקיום הזה? לתרץ דבר פלאי הכולט נגד עיני כל, כותבים מדברים מסבירים, שהתורתיים שומרים על אופי הלאומי הם בונים את עם ישראל לצורך המדינה, ובלא עם אין מדינה, התורתיים הם יסודות חזקים ההמשך הקיום הלאומי של עמנו ורק זאת מבטיח את קיום המדינה כי בשעה שה'חילוניים' עוזבים את הלהב עבור המדינה הם הדתיים מתחילים להתלהב יותר, הם הם הציונים החזקים כי המדינה היא שיבת ציון ותמיד התפללו ותחזנה עיניהם לשוכך לציון (עפ"ל) וה'חילוניים' אינם מתפללים זאת כלל, קיום המדינה תלוי בהתורתיים במוסדיהם עם הגאונים והצדיקים תלמידיהם, א"כ דורשים בצדק שהשלטונות יעזרו להם בהחזקתם דתי עם הצביון דתי להמשיך הלאה את הנכס הלאומי ומורשת אבות.

עכ"ז עם כל החזרות התדירות של חלקם בהמדינה חסר להם עוד מעט בהבטחות שהקוראים יסכימו עמהם בכל לב, לזאת מביאם תמיד את הנשק החזק של ההגנה שזאת 'גדולי ישראל' הם הגדולים נמצאים תמיד מעל דפי עתוניהם, כי הגדולים הללו אין להם שום ענין עם איזה הלכות התורה אלא רק עם הלכות הצירוף של המדינה, כי למטרה הזאת נעמדו מן העתונים לשומם בתוך לשכת הגזית בתוך סנהדרי הגדולה

שעליהם נאמר הלאו של לא תסור והמצוה של ככל אשר יורוך, ה'גדולים' חותמים על נוסח אשר משימים לפניהם כדי להיות בתוך ככל אשר יורוך ודעת תורה הברור שאין אחריו כלום, היתד הנאמן מסוגל לזה עוד יותר וכותב:

"גדולי ישראל הכריעו מאז נוסדה המדינה, כי את המאבק החזק מול עוקרי הדת יש לנהל במגרש שלהם בתוככי המערכת הפוליטית, לשם כך קראו לציבור נאמני תורה לשגר לתוככי מבצר הכפירה נציגים נאמנים, שינהלו את המאבק בכלי נשק של היריב בבחינת ויגזול את החנית מיד המצר, בעידן הדמוקרטי אין אנו מנהלים מאבקים מעין אלה אלא בכח הזרוע אלא ורק בכח השפעה פוליטי"

"הדגל יהדות התורה נתפסת בציגור הרחב כתנועה היחידה הנלחמת על שמירת התורה בטהרתה (!) ללא כל פשרות, תנועה שהאידיאולוגיה שלה חורגת הרבה מעבר לתקציבים ומשרות שלטונות, צריך להיות אוילים במקרה הטוב או נעדרים אהבת התורה בכדי לעמוד מן הצד בשעת מלחמה נגד התורה והיהדות"

(יתד נאמן כ"ח אייר)

עוד לא נודע מה זאת המאבק מול עוקרי הדת ומהו הדתיות התוצאות מן המאבק הזה, קשה לראות את מי הוא מחברייהם המינים הבלתי דתיים שחזרו בתשובה הודות להמאבק, אולם זאת ברור כי התורתיים הם בתוך מגרש שלהם, בתוך מבצר הכפירה, בעידן דמוקרטי, תחת השפעה פוליטית, ולפי זה 'שמירת התורה בטהרתה ללא פשרות' תצא דוקא מתוככי מבצר הכפירה מן המאבק של נציגים נאמנים בכנסת ושמירת החוק! ומה תהי' שמירת התורה ללא ראב"ץ וגפני? ומה זאת טהרתה ללא מורשת אבות ונכס לאומי!

הנציגים הנאמנים העושים את המאבק עבור שמירת התורה 'בטהרתה' מונעים ומתביישים להזכיר אפילו פעם את תורה מן השמים אשר צוה ה' ביד משה, מי הוא שמה במקום המאבק שירצה לשמוע דבר כזה, במבצר הזה מזכירים הנציגים הנאמנים רק את 'תורת ישראל' וכן בעתוניהם נכפל זאת התורה ישואל פעמים מספר, די נאציאנאלע תורה פון יודען, זאת בשיתוף של עוכי ישראל, מסורת ישראל ונכס לאומי, כיון שכל דבריהם של הנציגים הללו עם שולחיהם הם להתאים עצמם כחלק מן 'המגרש שלהם' והתורה בטהרתה היא אידיאולוגיה של ישראל, אבל יש להאמין לדברי היתד נאמן כי המאבק שלהם חוגר 'מעבר לתקציבים ומשרות שלטונות!' וזאת ברור כי שמירת התורה בטהרתה תצא מן תחוקת הכנסת והמאבק של הנציגים הנאמנים.

חבירו של היתד 'המודיע' הקשיש ממנו, שגם הוא חורג מעבר לתקציבים ומשרות שלטונות כותב כי השלטונות יביאו לידי שמירת שבת ומהם יש לתבוע זאת:

"האם אנו יוצאים ידי חובה כשאנו נוקטים בצעדי מניעה, האם די בכך שלא נקנה ולא נבקר במקומות בהם מחללים את השבת? חובת המחאה היא שבעתיים כשמדובר כלפי השלטונות, מהם אנו תובעים יותר להבין שבת מהי, מהם קל יותר לדרוש כי במדינה יהודית תשמר השבת ששמרה על ישראל אלפי שנים בגלות ולא יתכן כי תרמס דוקא בארה"ק"

(המודיע ד' תמוז)

"גדולי ישראל מנהיגים אותנו! ועל פי הוראתם אנו חיים כאזרחים מן השורה בעול ומעמסה שמפני צורך השעה, עד אשר תושב במהרה ההנהגה היהודית לידי מלכות התורה בבוא לציון גואל.

כהיום אין לנו ברירה אלא להשתלב בה (בהמדינה) בתחום הפרלימנטרי, אפס כי מחיר לחדירתה של יהדות לתחום ממשלתי ביצועי"

(המודיע ה' סיון)

חוזרים הבלברים החרדיים לגשם ולזהם מאה פעמים אלף פעמים בכל הזדמנות, השבת ששמרה על ישראל אלפיים שנה בגלות, זה ענין השבת מפני ששמרה על ישראל, וממילא יש בזה ענין לאומי, ועוד יותר כי שמרה על ישראל בגלות אלפיים שנה, ועכשיו שדבר זה הלך לו ויש לנו מדינה יהודית בודאי על המדינה והשלטונות לראות שתשמר השבת ולא תירמס, כמובן שמירת שבת שתבוא מן מדינה יהודית והשלטונות תהי' 'שמירת החוק' כי מהם הם תובעים 'להבין שבת מהי' ושמירה הזאת היא כי גדולי ישראל מנהיגים אותנו ועל פי הוראתם אנו חיים.

על השלטונות החיוב לגזור שלא יעבירו את הטורבינה בשבת כדרך שגזרו שמירת שבת ברחוב בר אילן, ועל זה הם משתלבים בתחום הפרלימנטרי לפי צורך השעה, אבל כאשר תושב במהרה ההנהגה היהודית לידי 'מלכות התורה' ויהי' להם הרוב בהכנסת וזאת הוא הענין של בבוא לציון גואל, במלכות התורה נציגי הכנסת יעשו חוקים המתאימים לדרישת הדתיים.

נחלי רעל ושטנה בלתי פוסקים, מסיתים ומדיחים חרדיים הללו לא יודעים מנוח, מוסיפים בכל פעם זוהמה על זוהמה לקבוע כי הכפירה הציונית ומדינתם זאת היא היעוד לפני עם סגולה, מדינה דוגמת אירלנד ובעלגיצן זאת היא התכלית והעתיד של כנסת ישראל ובלבד שתהי' דתית או חרדית, אם כי זאת בלתי נכתב בתורה"ק והבטחת ברית בין

הבתרים, שירת האזינו, ונביאות אמת וצדק, אבל זאת נכתב ב'המודיע' החילוף והביטול של כל דברי תורה ועיקרי אמונה, וכותב:

"הלא א"י נתנה לעם ישראל בברית בין הבתרים, א"י שלנו כי הובטחה לאברהם יצחק ויעקב מכח מעשיו הגיד לעמו, אך יש תנאי ברור ומוגדר, ושמרתם את משמרת לבלתי עשות מחוקות התועבות אשר נעשו לפניכם"

"ובחסדיו הרבים **בניסים ונפלאות מעוררי השתאות** קמו ועלו מרכזי התורה **שבו בנים לגבולם!** שבה התורה למקורה אין תורה כתורת ארץ ישראל (מדינת ישראל) תורה חזרה לאכסניה שלה, והדבר לצנינים בעיני אחים טועים ותועים".

"הבית בוער (הסכמי אוסלו) באו גויים בשערינו, הגבול החדש עומד להיות בהרי הגלעד, ובשפת כנרת, בתוככי ירושלים ת"ו, וצפונה לעזה בואכה אשכולון. במה עוסק העם בשעה קשה זו כשמאיימים על הבית ששב (עפ"ל) עומדת לפנינו אותה תפלה וזועקת מאליה, ומפני חטאנו גלינו מארצינו, האם לא די גלינו? האם עדיין לא למדנו האם לא הי' די, ושוב מנסים להניע את העם באו גויים בנחלתך".

"אנו מאמינים בני מאמינים שמדינת אויב בגבול ירושלים היא סכנה אסטרטגית נוראה, אך אנו מאמינים בני מאמינים (?) שח"ו טומאה טפסה על החומות, הדור שלנו זכה בס"ד גם לתורה וגם לארץ ישראל (!) השטן בדרכו מנסה להחטיא את העם וגדול המחטיאו יותר מההורגו, מנסים להביא את הגרוע מכל, ועל כן הזהירה התורה ולא תעשו כתועבות הגוים האלה, זה תנאי בשוב ארץ ישראל וזה תפקידנו בהגנה האמיתית על ארץ ישראל" (כ"א אייר)

הא לפנינו הפירוש של ברית בין הבתרים, א"י שלנו מכח מעשיו הגיד לעמו וכי הובטחה לאברהם יצחק ויעקב זאת המדינה ללא הסכמי אוסלו, גם כי 'חסדים גדולים נתגלו בניסים ונפלאות מעוררי השתאות', אבל הכל גם ברית בין הבתרים על המדינה, גם נסים ונפלאות על המדינה בוער בתבערה וסכנה גדולה כי הגבול החדש למרות ההבטחה לאברהם יצחק ויעקב ולמרות הניסים ונפלאות עומד להיות מוצב בהרי הגלעד ובשפת כנרת וצפונה בואכה אשכולון, וח"ו בתוככי ירושלים.

הכותב המזוהם הזה ממשך, אנו מאמינים בני מאמינים שמדינת אויב בגבול ירושלים היא סכנה אסטרטגית נוראה, ומכח האמונה הגדולה שלו הוא ג"כ מאמין שח"ו טומאה טפסה על החומות, וזאת לא הטומאה הנוראה של דברים הנכתבים הללו אלא הטומאה של סכנה אסטרטגית, וכן מוסיף כי הדור הזה של קוראי המודיע זכה גם לתורה וגם למדינה ובלשונו 'ארץ ישראל' ואין תורה כתורת מדינת ישראל (ארץ ישראל), בכל העולם כולו שיהודים דרים שמה הענין של לימוד התורה אינו קיים כלל, אלא במדינה שלו ששם לומדים מעט ביחד עם קריאת עתונים כמו יתד נאמן והמודיע, שמה הפירוש של 'תורת ישראל' ובעולם כולו יודעים מן תורת ה', שמה יודעים קוראי העתונים כל המתרחש במדינה של

ברית בין הבתרים והבטחת לאברהם יצחק ויעקב (עפ"ל) העומדת עכשיו בסכנה, שמה יודעים מן ערכי ישראל, מורשת ישראל, ונכס לאומי, א"כ זאת עיקר התורה שזכו לזה בני דורו ביחד עם המדינה, א"כ למנוע הסכנה הגדולה הזאת אין לנו אלא להזהר שלא לעשות כתועבות הגוים האלו כי זה תנאי בישוב ארץ ישראל, כי כל שמירת התורה וכל לימוד התורה מכוונים ומביאים את קיום המדינה שזאת היא ההבטחה. גלי מים הזדונים בלתי פוסקים, הולכים ומתרבים הולכים ונשנים דבר יום ביומו מן שלוחי השטן הללו להסית ולהדיח, לחרף ולגדף, ובכל יום בת קול יוצאת מהר חורב או להם לבריות מעלבונה של תורה, המודיע הולך וכותב:

"אמת יש אחת ויחידה, ארץ ישראל היא ארץ יהודים היא **תקות שנות אלפיים!** של יהודים ולא ישראלים, של רגשי קודש (!) ולא של תקוות חול"
 "רק מי שמביט עליה בעינים יהודיות ומקודשות, היא מולדתו וערסו מאז ולעולם, זאת חטאם של הסכמי אוסלו, חברון, וואי, ואלכסנדריה. בו בזמן שיהודים **קיבלו את ארץ ישראל במופתים שלא יאמנו**, דיבר אמש רה"מ ברק על הפלשתינים שכנינו לתמיד, באמונה שטרם תמשיך הציונות בת זמנינו (!) לדבר עם הפתשתינים על הסדר הקבע יקבעו בארצנו הסדרי הנצח של אומת הנצח".

(המודיע כ"ב אלול)

מסיתים ומדיחים הללו מפיצים את כפירה הציונית בכל ההזדמנות שיכלו, אין קץ למטעמים שהביא עשו ליצחק אבל לא טעם מהם, אבל בתקופת החושך הזה כולם קוראים דברים טמאים הללו היוורדים חדרי בטן טיף אחרי טיף שוקעים הכפירה הגדולה הזאת עד שנתפסת בלב ונפש. אוחזים בהנשק הזה של ניסים ונפלאות על המדינה, **קיבלו את ארץ ישראל במופתים אשר לא יאמנו**, גם הנוצרים מלפנים אחזו בהנשק הזה של ניסים הרבים שנעשו לאותו איש שר"י, גם השכתאים פרסמו הניסים הגדולים שעשה הש"ץ שר"י, הטומאה הציונית הכוללת כל הטומאות מתפשטת על כל ישראל ר"ל ג"כ עם אותו הנשק עצמו שנשתמשו בהטומאות הקודמות.

* * *

אין לשארית הקטן הנשאר מחוץ לשערי טומאה הציונית, הכח והאמצעים להלחם בציונות עזה הזאת מינות חלוטה וחצופה ובטוחה בעצמה עד למאד, מעט האומץ הנשאר ישתמש בעיקר להלחם נגד הללו הבלברים החרדיים המפיצים כפירה הגדולה הזאת, עם שקר על גבי שקר סלסול על גבי סלסול חלקלקות שונות שהדור הקטן והשטחיי

מקבל אותם. מה שהם בורים ריקים שנתרוקנו מכל קדושה אלקית, זאת הלימוד זכות היחידי עליהם שאינם יודעים עוד כלל מן קדושת ישראל והנהגה אלקית על עם סגולה, העתיד האלקי נגלה בגאולה העתידה שגאולת מצרים טפלה לה.

הבלברים הללו המלמדים דעת אל שארית ישראל ביחד עם הגאונים והצדיקים המתמנים על ידם, ספוגים מן כתבי הגויים, מן העתונים הגויים, ומהסביבה שחיים בה ומתפרנסים על ידה, רוצים מאד להשתוות לה לבל להיות זרים ונושנים בעיניהם, כל זאת רק לימוד זכות עליהם אבל במה שמופיעים אלינו ומפרסמים עבורנו הם עוכרי ישראל הפוגמים כל הנשאר בישראל, כל דבריהם ללא יוצא מן הכלל הם סם המות לנפש מישראל, הם עוכרי ישראל כי הזוהמה שלהם מה שהם בעצמם אינה נשארת להם עצמם אלא מכוונת אל כל הציבור העודם מקיימים מצות מעשיות מניחי תפלין, הם מסיתים ומדיחים המסיונערין המאד מסוכנים עבורנו, המטמאים אותנו בטומאה רצוצה הבוקעת ויורדת עד התהום, קופה של שרצים מספר קטן של שמונה או עשרה, להם השליטה על כל הנפשות הנשארים, מהירות הדפוס וההפצה שנתפתחה כ"כ בתקופה הזאת עם האמצעים הכספיים העומדים לרשותם, הערמומיות הלשונית על כל מין שיחה נאה שלהם לעורר רגש לבני בשריי, מביאים אסון נורא לנפשות ישראל עבדים משלו בנו פורק אין מידם.

הם מדברים עם הלשון 'מאמינים' בני מאמינים' הבטחת התורה לאברהם יצחק ויעקב, ברית בין הבתרים ומפרשים את מוסדי תבל עם הפירוש של טומאה וזוהמה שעוד לא נמצא דוגמתה, אותו איש הנוצרי שר"י אמר בזמנו 'לא באתי לבטל תורת משה אלא לפרשה' הפירוש של העתונים ה'חרדיים' על יסודי עולם הוא הפירוש המכלה כליל ר"ל את כל דברי תורה"ק, את כל האמונה האלקית, את כל הענין האלקי אשר לעם סגולה כנסת ישראל. עם כל הכח החלש והמעט יש לפרסם כי הבלברים התורתיים עם כל דבריהם הם קוצים מסוכנים בכרם בית ישראל, הם מפרשים כל התורה כל האמונה כל מוסדי תבל כי הכל הולך אל ענין המדינה, שמדינה גדולה וטובה ממנה זכו בה אלף שנים מקודם אירלאנד והאלאנד ועוד יותר גדולה ענגלאנד ורוסלאנד, המבטלים כל ההישג הציוני-התורתי ביחד עם המופתים והניסים שהיו להם הציונים מן הנשק החדש ביתרון לשכניהם, ועכשיו ניסים הללו לקחו בידם החיזבולה, הפרסיים, הסורים והמצרים. אולם כח הרע השולט ממשלת

זרון המושלת, נותנים כח לשלוחיהם לבלבל ולהסית אפילו עם כל דבר כזב ושגעוני, בלבד שתוביל אל הכפירה הציונית העמוקה והכוללת ה' ירחם.

ישראל עם קדוש שעמדו רגלי אבותיהם אצל הר סיני, מאמינים בעומק לבבם בגאולה העתידה נעלה ונשגבה מן כל תפיסה אנושית עולמית, כל חוץ מזה הוא אפיקורסות, טומאה וחלאה, אנו מקוים ויודעים כי קרוב יום ה' להגלות, ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלואו אז ירננו כל עצי יער, ה' מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ, השמחה שלנו תהי' השמחה האחרונה והנצחית, שמחנו ה' אלקינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך, ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד גובה ממלאכי השרת, דברים שלא נתפרשו לנו ואי אפשר להשיגם בסדר העולם אשר לפנינו כמבואר בדברי הרמב"ם ז"ל, יקבץ נדחי ישראל באופן בלתי טבעי ובלתי מושג לנו, עם בית המקדש של מעלה כולו בנוי מן השמים כמבואר בחזון יחזקאל שגם זאת לא נתפרש לנו במלואו, שירד מן השמים על מרום הרים הר המוריה, כל הפירושים כל ההסתות כל הטומאות יכלו ויתבטלו, קומי אורי כי בא אורך ה' עליך זרח, כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל.

